

Ikt. sz.: NJB/28-2/2017.

NJB-14/2017. sz. ülés
(NJB-52/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Népjóléti Bizottságának**
2017. november 21-én, kedden, 10 óra 03 perckor
az Országgyűlés Irodaháza I. emelet II. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása	6
Balog Zoltán emberi erőforrások minisztere éves meghallgatása	6
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)	6
<i>Balog Zoltán miniszter tájékoztatója</i>	6
<i>Kérdések, vélemények</i>	13
<i>Balog Zoltán válaszai</i>	25
Egyes egészségügyi és egészségbiztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/18319. szám) (Részletes vita)	36
<i>Határozathozatalok</i>	36
Az egyes családtámogatási tárgyú, valamint egyéb törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/18312. szám) (Részletes vita)	37
<i>Határozathozatalok</i>	37
Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről:	39
a) Az igazságos és méltányos nyugdíjrendszer megteremtéséhez valamint a rászoruló idősök és az ápolásukat végzők megélhetésének fokozottabb támogatásához szükséges intézkedésekről szóló H/17810. számú határozati javaslat	39
<i>Korózs Lajos hozzászólása</i>	39
<i>Hozzászólások</i>	40
<i>Határozathozatal</i>	41
A családtámogatások bővítésének szükségességéről szóló határozati javaslat (H/17886. szám) (Dúró Dóra, Hegedűs Lorántné, Ander Balázs, Dr. Apáti István, Sneider Tamás, Z. Kárpát Dániel, Vágó Sebestyén (Jobbik) képviselők önálló indítványa)	41
<i>Ander Balázs bevezetője</i>	41
<i>Kérdések, vélemények</i>	43
<i>Vágó Sebestyén válasza</i>	45
<i>Határozathozatal</i>	46

A temetkezés költségeinek csökkentése érdekében szükséges intézkedésekről szóló határozati javaslat (H/18040. szám) (Korózs Lajos (MSZP) képviselő önálló indítványa)	46
<i>Korózs Lajos előterjesztői bevezetője</i>	46
<i>Hozzászólások</i>	47
<i>Határozathozatal</i>	47
Az egyes innovatív gyógyszerekre vonatkozó közbeszerzési szabályok visszavonásáról és az egyedi terápiákat figyelembe vevő szabályok kialakításáról szóló határozati javaslat (H/18048. szám) (Szabó Timea (független) képviselő önálló indítványa)	47
<i>Szabó Timea előterjesztői expozejá</i>	48
<i>Kérdések, vélemények</i>	49
<i>Határozathozatal</i>	51
A háztartási fűtés korszerűsítésének és a fűtőanyagok szociális alapú támogatásának feladatairól szóló határozati javaslat (H/18347. szám) (Sallai R. Benedek (LMP) képviselő önálló indítványa)	52
<i>Sallai R. Benedek bevezetője</i>	52
<i>Kérdések, vélemények</i>	53
<i>Sallai R. Benedek válasza</i>	55
<i>Határozathozatal</i>	56
Az ülés berekesztése	57

Napirendi javaslat

1. Balog Zoltán emberi erőforrások minisztere éves meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
2. Egyes egészségügyi és egészségbiztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/18319. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
3. Az egyes családtámogatási tárgyú, valamint egyéb törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/18312. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
4. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről:
 - a) Az igazságos és méltányos nyugdíjrendszer megteremtéséhez valamint a rászoruló idősök és az ápolásukat végzők megélhetésének fokozottabb támogatásához szükséges intézkedésekről szóló határozati javaslat (H/17810. szám)
(Korózs Lajos, Dr. Tóth Bertalan, Dr. Szakács László, Heringes Anita, Horváth Imre és Gúr Nándor (MSZP) képviselők önálló indítványa)
 - b) A családtámogatások bővítésének szükségességéről szóló határozati javaslat (H/17886. szám)
(Dúró Dóra, Hegedűs Lórántné, Ander Balázs, Dr. Apáti István, Sneider Tamás, Z. Kárpát Dániel és Vágó Sebestyén (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
 - c) A temetkezés költségeinek csökkentése érdekében szükséges intézkedésekről szóló határozati javaslat (H/18040. szám)
(Korózs Lajos (MSZP) képviselő önálló indítványa)
 - d) Az egyes innovatív gyógyszerekre vonatkozó közbeszerzési szabályok visszavonásáról és az egyedi terápiákat figyelembe vevő szabályok kialakításáról szóló határozati javaslat (H/18048. szám)
(Szabó Tímea (független) képviselő önálló indítványa)
 - e) A háztartási fűtés korszerűsítésének és a fűtőanyagok szociális alapú támogatásának feladatairól szóló határozati javaslat (H/18347. szám)
(Sallai R. Benedek (LMP) képviselő önálló indítványa)
5. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Bene Ildikó (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Kovács József (Fidesz), a bizottság alelnöke
Korózs Lajos (MSZP), a bizottság alelnöke
Vágó Sebestyén (Jobbik), a bizottság alelnöke
Kovács Sándor (Fidesz)
Dr. Molnár Ágnes (Fidesz)
Révész Máriusz (Fidesz)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)
Dr. Zombor Gábor (Fidesz)
Harrach Péter (KDNP)
Tóbiás József (MSZP)
Ander Balázs (Jobbik)
Rig Lajos (Jobbik)
Szabó Timea (független)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Buksza Zsolt, a bizottság főtanácsadója

Meghívott hozzászólók

Balog Zoltán emberi erőforrások minisztere

Nyitrai Imre helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Dr. Beneda Attila helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
Sallai R. Benedek országgyűlési képviselő (LMP)

Megjelentek

Czibere Károly, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkára Dr.
Ónodi-Szűcs Zoltán, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkára
Dr. Rétvári Bence, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkára
Veresné Novák Katalin, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkára

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 03 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Szép jó napot kívánok mindenkinek. Tisztelettel köszöntök mindenkit, 10 óra 3 perc van, ezzel a mai Népjóléti bizottság ülését megkezdjük.

Engedjék meg, hogy először nagy tisztelettel és szeretettel köszöntsem Balog Zoltán miniszter urat, köszöntsem Novák Katalin államtitkár asszonyt, Ónodi-Szűcs Zoltán államtitkár urat és Czibere Károly államtitkár urat. Nagy minisztérium, sok-sok terület, a mai napon az éves miniszteri meghallgatást fogjuk megtartani.

Első feladatomban, hogy megállapítsam, hogy határozatképes-e a Népjóléti bizottság mai ülése. Határozatképes, megállapítom. Van-e helyettesítés, kérdezem a munkatársaimat. Nincs helyettesítés.

Most a napirendi pont elfogadása következik. Ki az, aki egyetért a napirendi pontokkal, amit kiküldtünk? Van-e olyan, aki nem ért egyet a napirendi pontokkal? Ilyen nincs. Volt-e tartózkodás? Megállapítom, hogy a Népjóléti bizottság napirendi pontjait a bizottság egyhangúan elfogadta.

Tisztelt Bizottság! A meghallgatás rendjére vonatkozó javaslatot terjesztek elő. Javasolom egyrészt, hogy a bizottság a képviselői felszólalások időtartamát 3 percben határozza meg, szokás szerint, ahogy szoktuk. Itt zárójelben mondom, hogy így akkor két óra áll rendelkezésünkre a bizottsági meghallgatáshoz, illetve miniszter úr meghallgatására. Másrészt javasolom, hogy a képviselői hozzászólásokra, a kérdésekre és a véleményekre egy körben kerüljön sor, tehát miniszter úr reagálni fog a kérdésekre és a hozzászólásokra, azt követően további kör nem lesz, további felszólalásra nem lesz lehetőség.

Az ügyrendi javaslat tehát elhangzott, melyhez a szavazás előtt képviselőcsoportonként egy-egy fő egyperces hozzászólására van lehetőség a házszabály szerint.

Kérdezem, hogy van-e valaki, aki szeretne az ügyrendi javaslatához hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Nincs ilyen. Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy ki az, aki támogatja az ügyrendi javaslatot. *(Szavazás.)* 9 igen. Van-e olyan, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 5. nem. Volt-e olyan, aki tartózkodott? 6 nem volt - korrigálnám a jegyzőkönyvet. Köszönöm szépen. A bizottság tehát elfogadta az ügyrendi javaslatot.

A napirendi pont tárgyalását megnyitom, és miniszter úrnak adom meg a szót. Parancsoljon, kérem!

Balog Zoltán emberi erőforrások minisztere éves meghallgatása

(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

Balog Zoltán miniszter tájékoztatója

BALOG ZOLTÁN miniszter (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm a szót, elnök asszony, és köszönöm az érdeklődést, hogy beszámolhatok az elmúlt évről, és az elkerülhetetlen, hogy az elmúlt éveknek a munkájáról is. Hiszen egy kormányzati ciklusnak, egyfolytában a második kormányzati ciklusnak a vége felé közeledünk, tehát érdemes talán visszatekinteni, hogy 2014-től, illetve 2010-től milyen változások történtek azokon a területeken, amikről ma itt a bizottságban beszélünk.

Én négy részre bontottam ezeket a területeket. Az egyik természetesen a családpolitika, ami a minisztériumunknak is, az Emberi Erőforrások

Minisztériumának is az egyik legfontosabb területe, illetve ott a családpolitikában találkoznak azok az egészségügyi, szociálpolitikai, oktatáspolitikai és egyéb intézkedések, amelyekkel szeretnénk a családoknak a helyzetén javítani, tehát egy családügyi része lesz a beszámolónak. Lesz egy egészségügyi része, természetesen egy szociálpolitikai része és a romaügyről szeretnék külön néhány mondatot mondani, mert az a minisztériumunkban szintén az egyik fontos terület, amely kapcsán az Emberi Erőforrások Minisztériumának az összetétele, illetve a struktúrája különösen előnyösnek bizonyult. És ha lehet, akkor kezdem is ezzel az evergreennel, azzal az örökzöld kérdéssel, hogy hogy is van az, hogy egy ilyen minisztérium létezik ebben az összetételben, ebben a méretben és ebben a struktúrában a kormányzati struktúrán belül. Egészen biztosan vannak ennek az összetételnek és ennek a struktúrának hátrányai, de én szeretnék inkább az előnyeiről beszélni. És azok a területek, amelyeket így kiemeltem: a családügy, vagy éppen a romaügy, azok azok a területek, amelyek különösen jól profitálnak abból, hogy egy minisztériumon belül találjuk az egészségügyet, a családügyet, a szociális ügyeket, az oktatásügyet, a kulturális ügyet, vagy éppen a sportot vagy az egyházaknak az ügyét.

És hogyha indíthatok is a családoknak a helyzetével, akkor azt szeretném először is megállapítani, hogy a gyermekes családoknak az életesélyei, az életkörülményei az elmúlt hét évben, de különösen is az elmúlt egy évben lényegesen javultak. Ma, hogyha egy kétszülős átlageszaladot nézünk, egy kétszülős gyermeket nevelő családot nézünk, akkor a nettó átlagkereset másfélszer annyit ér, tehát többel növekedett, de másfélszer annyit ér, mint 2010-ben, hogy ha egy ilyen összehasonlítást hozunk, akkor jelzi a változásnak a mértékét. A gyes időtartama egy évvel meghosszabbodott, a gyednek az értéke pedig 75 százalékkal nőtt, és akkor az egyéb többi kedvezményről még nem is beszéltem.

Az, hogy a családügy ilyen fókuszba került, az a kormányának a munkájában abból látszik, hogy mindazok az aktivitások, amik ezen a területen a minisztériumot jellemezték, odáig jutottak, hogy a kormány egy családügyi kabinetnek a felállításáról döntött.

A Családügyi Kabinetet annak érdekében hozta létre, hogy a kormányzati politikában is, nem csak a minisztérium politikájában is még hangsúlyosabban jelenjenek meg a családpolitikai szempontok. Ennek a Családügyi Kabinetnek, amit én magam vezethetnek, a feladatai közé tartozik az, hogy minden kormányzati előterjesztést olyan szempontból vizsgáljon meg, hogy milyen hatással lesz a családok helyzetére, és önmaga is aktívan, kezdeményezően azt a stratégiát erősítse, dolgozza ki a különböző területeken, amelyek a családok helyzetét javítják, és népesedéspolitikailag is pozitív eredményeket hoznak.

Ha egyszerre tekintek vissza és előre, akkor a kétgyermekesek családi adókedvezményével kell kezdenem, hiszen itt egy négyéves programban úgy emeljük a családi adókedvezményt, hogy 2017. január 1-jétől 5000 forinttal, 2018. január 1-jétől újabb havi 5000 forinttal emelkedik a kétgyermekesek családi adókedvezménye. Ami fontos változás, az, hogy 2018-tól a külföldön születő magyar gyermekek után is lesz igényelhető az anyasági támogatás és a babakötvény.

Nagyon fontos pont a családok adósságterhe. Ezért döntött úgy a kormány, hogy a jelzáloghitellel rendelkező családok hiteltartozása a harmadik és további gyermekek esetén 1-1 millió forinttal fog csökkenni. A diákhitel-tartozással rendelkező fiatal nőknek pedig két gyermek esetén a tartozás 50 százalékát, 3 vagy több gyermek esetén a teljes adósságot elengedjük.

A diplomás gyed időtartama meghosszabbodik 1 évvel, és mindezeknek a változásoknak az összefoglalása az, hogy minden évben a naptári évet szeretnénk egy

olyan ügy szolgálatába állítani, amely különösen fontos a kormánynak, ezért úgy döntöttünk 2017 folyamán, hogy 2018. a családok éve lesz.

Ha szabad még ehhez megint egy jövőbeni intézkedést hozzátenni, amely ugyan már megtörtént idén, de valójában a következő évben fog fölállni, a kormány létrehozta, létrehozta december 1-jével a Kopp Mária Intézet a Népesedésért és a Családokért, és egy remélem, önöknek is tetsző, kreatív rövidítéssel KINCS-nek nevezzük ezt az intézetet. Kopp Mária Intézet a Népesedésért és a Családokért, amely a legszélesebb, legkomplexebb megközelítésben fog foglalkozni a népesedési helyzettel, a családok helyzetével.

Ami elmondható 2010 óta, az az, hogy bizony, a korábbi demográfiai folyamatok eredményeképpen folyamatosan csökken a szülőképes korú nők száma, viszont ehhez képest pedig – mondhatjuk azt - kevesebb anya több gyermeket szül, mint ahogy az korábban volt. 2010 óta egyötödével, 19,2 százalékkal nőtt a termékenység. 2014-16 között 5,6 százalékkal emelkedett, tehát ilyen módon emelkedik a születésszám, tehát nem egyre több gyermek lesz, de kevesebb anyától több gyermek születik, mint korábban; egyúttal az is nagyon fontos, hogy a terhességmegszakítások száma jelentősen csökkent, illetve a csecsemőkori halálozás visszaszorítása azt eredményezte, hogy 2016 végéig 53 118 főnyi, mondjuk így, hogy népességvesztést sikerült elkerülnünk; ez egy Zalaegerszeg méretű város.

Ha tehát azok a tendenciák maradtak volna meg, amiket 2010-ben örököltünk, akkor ma 54 ezer fővel kevesebben lennénk. Ahogy említettem már, a családok jólétéért hozott intézkedéseket, a gyest, a gyedet, illetve a családi adókedvezményt, mindenképpen itt kell említenünk még a családi otthonteremtési kedvezményt. A kedvezmény értéke átlagosan közel háromszorosára nőtt, illetve lényegesen kibővült a jogosultak köre is. Nemsokára elérjük a 60 ezer családot, ezt meg kell szorozni a gyermekek számával, meg a házastárs számával, bár ezt természetesen a gyermeküket egyedül nevelők is igénybe vehetik, az egyszülős családok is igénybe vehetik ezt a kedvezményt. Tehát lassan elérjük a 60 ezer főt.

A pénzügyi kedvezmények, támogatások mellett a családokat érintő szolgáltatásokat is javítottuk: a bölcsődei férőhelyekre gondolok. A nagy bölcsődefejlesztési program nemcsak egyszerűen bölcsődék építését jelenti, amelyre a kormány súlyos milliárdokat áldoz, hanem különböző bölcsődetípusok meghonosítását is, hogy mind a munkaadóknak megérje, mind az önkormányzatoknak kisebb településeken is olyan bölcsődei, gyermekmegőrzési formákat bevezetni, amelyeket jelentős többletfinanszírozással támogat a magyar kormány. Már így is jelentős emelkedést értünk el: '10-16 között majdnem 30 százalékkal nőtt, a bölcsődei helyek száma; 12 ezer. 2020-ra azt tűztük ki, hogy ennek a bölcsődei programnak az eredményeképpen 60 ezer fő, 60 ezer kisgyermek számára tudjunk helyet biztosítani.

A bölcsődei dolgozók szakképzettségét, illetve az elismertségét is erősítettük azzal, hogy a felsőfokú végzettségűek bérét 2015-höz képest ennek az évnek a végéig összesen átlagosan 63 százalékkal emeljük, a középfokú végzettségűek bérét is 12 százalékkal. '18-ban további 12 százalékos növekedést terveztünk be ezen a területen.

A lombikbébiprogram kiszélesítése is fontos vállalása volt a kormánynak. Itt abban bízunk, attól függően, hogy azt a pluszfinanszírozást, plusz 5 milliárd forintot, amit erre a kormányt szánt, attól függően, hogy hogyan ültetik át a gyakorlatba azok az intézmények, amelyek a lombikbébiprogrammal foglalkoznak. Abban bízunk, hogy 2-3 év alatt megduplázódhat a beavatkozások száma, és bízunk benne, hogy ez a gyermekszám növekedésében is meg fog jelenni, és egyébként pedig az eljáráshoz szükséges gyógyszerek támogatása is jelentősen növekedett.

A nyugdíjak értékének megőrzését vállaltuk erre a két kormányzati ciklusra, ehhez képest a nyugdíjak reálértéke a nyugdíjas fogyasztói árkosárral számolva 7 év alatt majdnem 10 százalékos, 9,5 százalékos növekedést mutat. Eljutottunk odáig, hogy ennek az évnak a novemberében 3 olyan forrás is van, amivel a nyugdíjasokat támogatni tudjuk. Kettő az a jogosultság, ami jár, és van egy harmadik, amit a kormány a gazdasági növekedésre tekintettel pluszjuttatásként ad a nyugdíjasoknak.

Ismerjük a nyugdíjprémiumot. '17-ben a GDP-növekedés várhatóan 4,1 százalék lesz, ezért a 3,5 százalék feletti mérték feletti, vagyis 0,6 százalék alapján számítjuk ki a prémiumot. Ez a novemberi nyugdíj egynegyedének, de legalább 20 ezer forintnak a 60 százalékos része jár nyugdíjprémiumként, vagyis legalább 12 ezer forint.

Azonkívül jár az Erzsébet-utalvány, illetve nem jár, de ezt a juttatást a kormány az előző évben is adta, és az idén is adja és a nyugdíjkiegészítés az infláció számolt mértékével, tehát ez az a 3 forrás, amit a nyugdíjasoknak adunk. Ami nem járna, de méltányosságból a kormány úgy döntött, az pedig az, hogy a törvényi rendelkezések kizárólag a nyugdíjkorhatárt elértekre vonatkoznak. Mi kiterjesztettük a jogosultságot a nyugdíjszerű ellátásban részesülőkre is. Ez körülbelül 2,7 millió embert fog jelenteni.

Az elmúlt hetekben, hónapokban közérdeklődést kiváltó témával kapcsolatban szeretném mindenképpen megjegyezni, hogy a kapcsolati erőszak leküzdése érdekében hoztunk számos intézkedést. Mi ezt tudatosan tettük. Úgy gondolom, ebben volt egy jó kompromisszum az Országgyűlésben még bizonyos ellenzéki képviselőkkel is. Tudatosan nem nevezzük családon belüli erőszaknak, hanem kapcsolati erőszaknak, mert a családhoz ne kössük az erőszak szót, ahhoz inkább pozitív dolgokat kössünk, hiszen általában és többségében ez az igaz, és a kapcsolati erőszak bizony a családon kívüli egyéb kapcsolatokra is vonatkozik. Itt szeretném fölhívni a figyelmet arra, hogy 2013-ban hatályba lépett az új Büntető törvénykönyv, és itt önálló büntetőjogi tényállássá tettük a kapcsolati erőszakot.

Ez alkalmas arra, hogy biztosítsa a bántalmazók megfelelő felelősségre vonásának lehetőségét. Mert szeretnénk, ha ez a törvény mindenkinek üzenné, hogy a kormány a kapcsolati erőszak minden formáját határozottan elutasítja. Ezekkel az eszközökkel is fellép a házasság, a család, a gyermekek, a nők sérelmére elkövetett és a férfiak sérelmére elkövetett esetekkel szemben.

A kiemelt figyelmet jelzi az is, hogy az áldozattá válás megelőzésére a kapcsolati erőszak áldozatait segítő ellátórendszer is bővült, ma hazánkban 15 krízisközpont, 6 félutas ház és egy titkos menedékház működik; csak hogy az összehasonlítás meglegyen, 2010-ben 10 ilyen krízisközpont volt, ma 15 és 4 félutas ház, titkos menedékház pedig nem volt.

És hogyha áttérhetek az egészségügynek a területére, akkor azt kell mondanom, hogy a legtöbb romló trendet, amelyet az OECD felmérések is folyamatosan, az összehasonlító elemzések kimutattak, azokat sikerült 2017-re szinte kivétel nélkül megfordítanunk, mert az elmúlt években számos egészségügyi mutató javulást jelent. Az adatok azt is mutatják, hogy 2010-ben az OECD átlaghoz képest rendre kedvezőtlenebb helyzetet hagyott ránk az előző kormány, a rendszerváltás óta - kezdjük ezzel talán - nem volt ilyen kiterjedtségű és mértékű béremelés a humán közszolgáltatásokban, mint amilyen béremelési programot hajtottunk végre az egészségügyben. A többlépcsős béremelésnek köszönhetően 98 ezer egészségügyi dolgozónak a bére emelkedett jelentősen: az orvosok alapilletménye 2010 és '17 novembere között átlagosan mintegy kettő és félszeresére, az ápolóké pedig mintegy kétszeresére nőtt, ennek is köszönhetően mondhatjuk azt, hogyha nem is állt meg, de mindenképpen csökkent az orvosoknak és a szakdolgozóknak a tervezett külföldre

távozása. 2013 és '17 között a nemzetgazdasági ágazatok között az orvosoknál volt a legnagyobb mértékű a béremelés, a második legnagyobb mértékű pedig az egészségügyi szakdolgozóknál. A mentőknél, akikre külön oda kellett figyelni, mert valóban méltatlan helyzetben voltak, átlagosan 67 százalékos mértékű béremelés volt, illetve lesz összesen 2018-ra.

A bevezetett életpályák részeként különböző ösztöndíjprogramokkal támogatjuk a humán közszolgáltatásoknak az utánpótlását. Nagyon fontos volt ebből a szempontból a rezidensösztöndíj, amelyik aztán emelte, illetve húzta maga után az orvos béreket, a most bevezetendő Mihalicza-ösztöndíj és a szakorvosokat támogató program, illetve azok a képzési programok, amelyek ezen a területen vannak.

Az egészségügyi alapellátás megerősítése azt jelenti, hogy 2016-ban már - ha az előző évre nézünk - 2010-hez képest 50 százalékkal több forrást biztosítunk az alapellátás támogatására, a házi orvosokra, a házi gyermekorvosokra, iskolaorvosokra, védőnőkre, területi ellátást végző fogorvosokra. Ennek a része az, hogy a hatékonyabb ellátást nyújtó házi orvosoknak a többletdíjazása az alapellátás során felmerült fejlesztési igényekre is kiterjedt, tehát több ízben nyújtottunk támogatást arra, hogy a praxisokat valóban be tudjuk tölteni. 2015-től minden évben havi 130 ezer forinttal magasabb a rezsitámogatás, valamint több alkalommal növeltük a díjtételeket is a finanszírozásban, '10 és '17 között 40 százalékkal nőtt a védőnői szolgálatok költségvetési támogatása. Itt ugye, nem béremelésről beszélünk, hiszen magánpraxisokról beszélünk, illetve a védőnőknek itt létezik egy probléma, amivel úgy gondolom, hogy érdemes lenne középtávon megállapodásra jutni az önkormányzatokkal, ez egy folyamatos konfliktushelyzet, hogy mi az önkormányzatoknak átadjuk a béremelésre a forrást, és akkor ez különböző módokon mégsem vagy csak részben jut el a védőnőkhöz.

A házi orvosi praxisoknak a betöltésére szolgáló letelepedési és praxisvásárlási pályázatok eredményeként '14 és '16 között összesen 198, tehát majdnem korábban betöltetlen házi orvosi szolgálatot sikerült betölteni; 2017-ben duplájára emeltük a letelepedésre szánt összeget, ezt is el kell mondani.

A kórházi fejlesztéseknek egy lényeges hiányossága volt az előző ciklusokban az, hogy az európai uniós szabályozásnak a következményeként elsősorban a vidéki kórházfejlesztésekre lehetett koncentrálni. Mondhatom azt, hogy talán egyetlen vidéki kórház nem volt, ahol valamilyenfajta fejlesztés ne lett volna, és több kórház teljes mértékben megújult; 77 kórház újult meg, 23 rendelőintézet épült, ez mind 2010 óta, 54 rendelőintézet megújult, ezek uniós támogatásokról. Korszerűsödött a gyógyászati eszközök állománya is; 30 új mentőállomás épült, 97-et újítottunk föl, és eddig 516 új mentőautó állt forgalomba, 200-at pedig jövőre fogunk forgalomba állítani.

Ahogy említettem, a vidék és a főváros, és a főváros itt nemcsak a fővárost jelenti, hanem azért el kell mondani, hogy Magyarország beteg ellátásának majdnem a 40 százalékát, hiszen Budapest környéke, az agglomeráció is ide tartozik, egy olyan hátrányban van, amire egy programmal kellett válaszolnunk: az „Egészséges Budapest” program, az Budapest és Pest megyei kórházfejlesztéseket, illetve járóbeteg-rendelőintézet fejlesztéseket jelent. Csak idén 22 milliárd forintot fordítunk orvostechnológiai fejlesztésekre, 18 milliárd forintot pedig - tehát a huszonkettőhöz ez pluszban hozzájön - arra, hogy azt a 3 centrumkórházat, ugye, középtávon 4 centrumkórházat hozunk létre Budapesten. Egyelőre háromnak a fejlesztése folyik, illetve kettőnek a fejlesztése, kettőnek és a környékének a fejlesztése, a harmadik pedig egy teljesen új, 21. századi kórház lesz a dél-budai centrumkórház. A 18 milliárd ezekre a tervekre, terveire, ezeknek az előkészítésére fordítódik. 25 kórházban, és első körben 7 szakrendelőben indul meg a fejlesztés.

Az elektronikus egészségügyi rendszerről, tehát a digitális egészségügyet úgy gondolom mindenképpen meg kell említeni, ez az elmúlt napoknak, heteknek a fejleménye. Egy óriási rendszer, amelyhez a házi orvosok, a gyógyszerárak, a járóbeteg-rendelők, a kórházak mind csatlakoznak, ez a 21. századi egészségügy Európában két országban került eddig bevezetésre, és ahhoz képest, hogy egy milyen elképesztő mennyiségű adatnak a továbbításával, illetve adat továbbítására kell rendelkezésre állni, úgy gondolom, hogy a rendszer jól vizsgázott. De a megbízhatóság miatt úgy terveztük meg ezt a rendszert és úgy működtetjük, hogy 2018. december 31-éig emellett a papíralapú egészségügy is működik, és akkor tud majd leválni, amikor megfelelő mennyiségben lesznek majd elektronikus személyi igazolványok, és egyébként is mindenki be tud kapcsolódni a rendszerbe.

Érdekes, mert gyakran szokták hozni az OECD összehasonlítást, hogy a GDP-hez képest mennyit is költünk egészségügyre, ez abszolút számban a 2018. évi költségvetésben az ideinél 220 milliárd forinttal több jut az egészségügyre. Ha az Egészségbiztosítási Alapnak a főösszegét, ha a '10 és '17 közötti összehasonlítást vagy a '18-as költségvetést, amit már elfogadtunk ideszámolom, akkor ez majdnem 1000 milliárd forintos növekedés, 891 milliárd forinttal növeltük, tehát 62,5 százalékkal növekedett az egészségkasszának a költségvetése, ami természetesen a betegeknek a gyógyítására ment. Ha reálértékben számoljuk - és ezek nem magyar adatok, hanem OECD adatok - az egy főre jutó egészségügyi kiadásokat, akkor 2003 és 2009 között egyedül Magyarországon csökkentek ezek a kiadások, ez az összes OECD országban Magyarországon 0,4 százalékkal, ezzel szemben 2009 és '16 között 2,7 százalékkal növekedett, ez a hetedik legnagyobb növekedési ütem az OECD országok között.

A népegészségügyi programnak az elkészülte és a bevezetése a megelőzésre teszi a hangsúlyt, hiszen az, hogy valaki beteg lesz, az nem az egészségügyi rendszernek a következménye, hanem elsősorban az életmódjának a következménye. Az, hogy milyen gyorsan vagy milyen lassan gyógyul meg, az már természetesen az egészségügyi ellátásnak a felelőssége, ezért a népegészségügyi programok kerültek előtérbe. Magyarországon eddig két szűrőprogram volt elérhető, lehetővé tettük azt, hogy három szűrőprogram legyen elérhető, ennek folyamatos a bevezetése. Tehát az emlő és a méhnyakrák-szűrés után most a vastag- és végbélszűrést is bevezetjük, és ez mindenki számára elérhető lesz.

Az elmúlt héten jelentettük be Varga Mihály nemzetgazdasági miniszterrel részben azt, hogy van magyar buszgyártás, és képes valóban XXI. századi színvonalú buszokat gyártani, és ezekből a buszokból 20-at az egészségügy szolgálatába állítunk. Olyan szűrőbuszokat, amelyek alkalmasak lesznek kifejezetten az előbb említett emlőrák- és méhnyakrák-szűrésére, a másik fele pedig olyan általános vizsgálatok elvégzésére, melyek után be lehet lépni az egészségügyi rendszerbe, ha ez szükséges.

A kórházi várólistákról, ami szintén örökzöld téma, szeretném elmondani azt, hogy kicsit komikusnak találom, amikor olyanok kérnek rajtunk számon a várólisták hosszát, akik egyébként ezzel az ügyvel egyáltalán nem foglalkoztak. Mi vezettük be a várólistákat, mert szembe szerettünk volna nézni azokkal a rendezetlen állapotokkal, ahol soha senki nem tudta biztonságosan, hogy mikor mire jogosult, és mikor kerülhet sorra. Ennek a rendszernek a bevezetése után szembesültünk a fennálló helyzettel, és mondhatom azt, hogy 2010-12 között 60 százalékkal sikerült ezeknek a várólistáknak a számát csökkenteni, újabb és újabb pluszforrásokkal 12 milliárd forinttal támogattuk ezt a területet.

És ha beszélhetek még a szociálpolitikáról és a társadalmi fölzárkózásról, akkor itt például egy olyan intézkedést kell előhoznom, és ez is egy érv amellest, hogy érdemes talán egy ilyen nagy minisztériumban kezelni az ügyeket, ahol az egészségügynek, a családügynek, a szociálpolitikának és az oktatásügynek egyébként

az önkormányzatokkal a legjobb és legszorososabb együttműködése javasolt, ez a 3 éves kortól kötelező óvoda.

Ahol mindenkinek tudni kell, amikor elhangzik Magyarországon, hogy kötelező, akkor rögtön a kivételek után kérdezzük. Valóban lehetséges felmentést kapni ez alól olyan családoknak, ahol azt látják a szakemberek, hogy a gyermek fejlődése a családi körülmények között jobban biztosított. Így is az utolsó évet az iskola előtt kötelező óvodában tölteni, hiszen szeretnénk, ha az óvoda egyre inkább egy előiskolaként, preschoolként működne, és a szocializációs, civilizációs beszoktatása a gyermekeknek olyan szintre jutna el, hogy aztán az iskolát valóban úgy tudják kezdeni, hogy ott eredményesen tudjanak tanulni.

Azt tudom mondani - és így kapcsolódik ez a társadalmi fölzárkózáshoz -, hogy ma a halmozottan hátrányos helyzetű családokból, ezen belül a romacsaládokból 99 százaléka jár a gyerekeknek óvodába. És ez azt jelenti, hogy háromszori ingyen étkezést kapnak, és aztán ha továbblépünk, akkor azt látjuk, hogy az iskolába érve ez folytatódik, tehát mindenki, aki az óvodában ingyenes étkezésben részesül, az az iskolában is megkapja ezt, és a 9. osztályig ingyen juthat hozzá ettől az évtől a tankönyvekhez, tehát az ingyenes tankönyv is ezeket a családokat segíti.

Ha a nagy számokat nézzük, nemcsak egy családra lebontva, akkor... De talán még egy olyan ügyet említenék, ami a hátrányos helyzetűekre vonatkozik, elsősorban a romákra: ma a romák 40 százaléka dolgozik és nem csak közfoglalkoztatásban. Ez egy jelentős emelkedés a korábbiakhoz képest. Tehát mondhatjuk azt, hogy a szegénységnek, a szegénységi kockázatnak a rendszerszerű csökkentése történt meg az elmúlt időszakban. Ebben benne vannak a természetbeni juttatások, benne vannak a pénzbeni juttatások. Ha ezeket is figyelembe vesszük, a természetbeni juttatásokat, akkor a 18 év alattiak körében a jövedelmi szegénység 25 százalékról 14 százalékra csökkent, tehát majdnem elfeleződött, és a jövedelmi egyenlőtlenség mértéke Magyarországon lényegesen az uniós átlag alatt van. Ennek a munka alapú társadalom az egyik legfontosabb oka és tényezője, mert a foglalkoztatottság olyan mértékben nőtt, amire az elmúlt 30 évben nem volt példa.

Ha csak az ifjúsági munkanélküliséget nézem, 2010-17 között 60 százalékkal mérséklődött. Ez is egy egyedülálló szám Európában. Nőtt a fogyatékkal élők, az egészségkárosodottak és a megváltozott munkaképességű emberek foglalkoztatása is. A romákat és ezen belül a roma nőket külön meg kell említenem.

A dinamikus reálkereset-növekedésben kiemelendő, hogy a munkajövedelmek tapasztalt bővülése a társadalmilag igazságos eloszlású, 2010-15 között az átlagot meghaladó mértékű bővülés jellemezte az alsó és a középső jövedelmi osztályokat, illetőleg attól elmaradt azoknak, akik nagyobb jövedelemmel rendelkeznek, azoknak a jövedelememelkedése, tehát mondhatjuk azt, hogy megállt a magyar jövedelmi közép tartós csökkenése.

A szegénység újratermelődésének megakadályozása érdekében azokat a felzárkózási programokat emelném ki, amelyek egyébként kormányzati ciklusokon átnyúlnak, szerintem erről is érdemes beszélni. Ilyen a gyerekesély program és az iskolai fölzárkóztató programok, amelyek itt lényeges változásokat hoztak. Ha számot akarunk, akkor 2016-ig összesen körülbelül 73 ezer halmozottan hátrányos helyzetű tanuló vesz részt ezekben a programokban.

A szociális támogatásokra jellemző a segély helyett munkát elv érvényesítése és a saját felelősségvállalás erősítése. A romaügyekről talán még az egyik legfontosabb programokat szeretném mindenképpen kiemelni, ez az a roma szakkollégiumi hálózat, amelyik részben de nem teljes egészében az oka annak, hogy az elmúlt 3 évben az egyetemre vagy főiskolára járó felsőoktatásban tanuló romák aránya

megkétszereződött. Ez egy nagyon komoly előrelépés, és nem 2 darabról 4 darabra, hanem több százról több mint 1000-re.

Ezt a tendenciát folytatni szeretnénk a középiskolába is bemenően, mert ezt én magam is problémának látom, ha egyébként azt a helyes intézkedést, hogy 2020-tól nyelvvizsgával lehet csak bejutni a felsőoktatásba, az a hátrányos helyzetű világban komoly problémát eredményezhet, tehát keressük az útját annak, hogy hogyan tudunk ezen segíteni. Szeretném ezt a szakkollégiumi hálózatot, illetve a felzárkóztató programokat kiterjeszteni adott esetben a középiskola 4. osztályára vagy a nem felvételizetteknek vagy a nem sikeres felvételit tetteknek a körére kiterjeszteni, hogy egy olyan felkészítő programban aztán ők is meg tudják állni a helyüket a felvételin.

A szociális dolgozók béremeléséről még mindenképpen szót kell ejtenünk. 2013-18 között 62 százalékkal emelkedett 93 ezer szociális dolgozó bére. Az ellátási körülményeken is sikerült javítanunk. 697 intézményi ellátott került eddig méltó körülmények közé azzal, hogy ezt az úgynevezett kitagolást szeretnénk továbbra is folytatni; úgy is mondhatnánk, az intézményi férőhelyek kiváltását. 2019-ig további 2500 főt tervezünk, 2023-ig 10 000 személy költözhet támogatott lakhatást nyújtó házakba és így jobb körülmények közé.

A nevelőszülői hálózatnak jelentős előrelépés már az előző kormányzati ciklusban az, hogy a nevelőszülőség önálló foglalkoztatási forma lett, tehát főállássá vált, és éppen ezért kimondhatjuk azt, ami egyébként feltett szándékunk volt, hogy 12 év alatt, ha csak nincs valami speciális igény, akkor 12 év alatt ne legyen intézeti elhelyezésben kisgyerek, hanem nevelőszülőknél legyen. Ezt már elmondhatjuk ezeknek a gyermekeknek, akik állami gondozásban, vannak, a 90 százalékára.

A hajléktalanokat érintő intézkedést talán azért, mert a tél beállta előtt állunk, szerintem erről is érdemes beszélni. Idén mintegy 9 milliárd forintot szánunk a hajléktalanellátásra. A téli krízisidőszakban a megnövekedett feladatok ellátására további 360 millió forintra lehet pályázni az ellátószervezeteknek, és akkor érdemes a kihüléssel halálestek elkerüléséről is beszélni.

Azt kell mondanom, és a számok is ezt mutatják, hogy nem a hajléktalanok fagnak meg, ha ilyen egyszerűen fogalmazhatok, hanem az otthon élő, magányos idősek, akikre nincs elég figyelem, ezért a családsegítő szolgálatok bevonása az idősek oltalmazásában egy különösen fontos feladat.

Az elmúlt hétvégén és erre szeretném a nyilvánosság figyelmét is fölhívni a téli felkészülés jegyében vörös kódú riasztási gyakorlatot hajtottunk végre. A vörös kódú riasztás azt jelenti, hogy ha nagy hidegben ezt elrendeli az illetékes miniszter, illetve államtitkár, akkor a családsegítő szolgálatoknak különös figyelmet kell fordítani ezekre a személyekre.

Én itt az időre tekintettel is befejezném a beszámolót, és állok rendelkezésükre a kérdések megválaszolásában. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Miniszter úr, köszönjük szépen a részletes tájékoztatást. Most a képviselői kérdések és felszólalások következnek. *(Jelzésre:)* Kovács Sándor, utána Szabó Tímea következik.

Parancsolj, képviselőtársam!

Kérdések, vélemények

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Bizottság! Azt gondolom, hogy az elmondott beszámolóból azok a számok, amelyek elsősorban családpolitikai intézkedéseknek tűnnek, és azt gondolom, hogy a családok helyzetét javítják - akár a szociálpolitikai juttatásként kezelt ingyenes tankönyv, ingyenes étkeztetés kiterjesztése - mind-mind azt a fajta

politikát támasztja alá, amit a magyar kormány, a Fidesz-KDNP kormány kitűzött célul, hogy a magyar társadalom alapja a család. Ezen belül pedig azokat az intézkedéseket kell preferálni, ahol kézzelfogható eredményeket tudunk a család fogalmáról, a család támogatásáról, a családnak a megerősítéséről gondoskodni.

Miniszter úr említette a gyese, a családi adókedvezmény, a CSOK és egyéb olyan támogatások összegét, amelyek ezt alapozzák meg, és azokat a számokat, amelyek a legkisebb mértékben is, ha jól emlékszem, 19,2, de volt olyan szám, ami 68 százalékos növekedést mutatott az előző időszakhoz, a 2010-hez képest. Úgy gondolom, hogy ezek mind azt támasztják alá, amit hangsúlyoztunk, hogy nemhogy nem foglalkozunk akár az elesettebbekkel vagy a hátrányos helyzetű családokkal, hanem éppen ellenkezőleg azokat az intézkedéseket emeljük ki, amelyek ezeknek a családoknak a megélhetését, a biztonságos életkörülményeit teremti meg.

De konkrétan hadd kérdezzek rá arra, amit én most személyesen országgyűlési képviselőként tapasztaltam, és roma programként emlegetett: ez a telepprogram és integrációs program, azt gondolom, hogy ezt egy picit erősíteni kellene. És kérdezem miniszter urat, hogy az EFOP-os pályázatokon belül, illetve a romaintegráción belül tervez-e valamilyenfajta társadalmi érzékenyítést a kormány, hiszen ahol én jártam, ott szóban mindenki egyetért az integrációval, a valóságban viszont még idegenkedünk attól a magyar társadalmi csoporttól, amit miniszterelnök úgy fogalmazott néhány évvel ezelőtt, hogy az a fajta puffer a magyar társadalomban, akikre számíthatunk akár a foglalkoztatáspolitikai kiterjesztésében, akár a munkahelyek megvédésében.

Tehát az egyik nagyon fontos kérdés, hogy a társadalmi integráció, romaintegráció, társadalmi felelősség témájában tudunk-e valamilyen programot az EFOP mellett, az EFOP-al továbbfoglalkoztatni, illetve vizsgálják-e éppen ezzel egy kicsit összhangban a CSOK-ot. Szintén saját tapasztalatra, hogy érdekes módon azok a roma családok, akik saját erőből a CSOK-ot igénybe véve telepednek le a telepről, próbálják a társadalmi integrációt saját erőből megvalósítani, az természetes, de ugyanakkor, hogyha egy település vezetője, polgármestere, a képviselőtestület akar, akkor azt politikailag támadják, visszahúzzák. Érzek itt egy kis ellentétet, hogy hogyan is tudunk ezen segíteni - még egyszer mondom érzékenyítéssel, társadalmi érzékenyítéssel, hogy a roma emberek a társadalomnak nagyon fontos részei, én érzek itt egy kis szükségletet az érzékenyítésnél. Köszönöm szépen, talán ennyit szerettem volna.

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselőtársam hozzászólását, és köszönöm szépen, hogy betartotta az időkeretet. Szabó Tímea képviselőtársnőnk következik, utána Harrach Péter képviselőtársunk.

Parancsolj, Tímea!

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm a szót, elnök asszony. Miniszter úr itt - igyekszem nagyon gyorsnak lenni, mert három percünk van, hogy évente feltegyünk önnek kérdéseket - említette az OECD számokat. Ehhez képest a kevesebb, mint egy hete megjelent OECD jelentés szerint, még mindig Magyarország az OECD országok átlagának alig több mint felét költi a lakosság egészségére, GDP-arányosan 7 százalék, míg Németországban 11,5 százalék, tehát Németországban GDP-arányosan 60 százalékkal többet költenek az egészségügyre, mint Magyarországon. De Ausztriában is 10,5 százalék ez az arány, egyébként az OECD átlag 9 százalék, és ez nem éri el a 2003-as 8,1 százalékos itthoni szintet sem, tehát nem mondanám, hogy ez nagyon drasztikusan nőtt volna. A születéskor várható élettartamban a 44-es listából a 35 helyen állunk, mögöttünk van Brazília, Dél-Afrika, India, Indonézia - így állunk most

nagyjából a születéskor várható élettartamban. Vezetjük a rákos halálozási statisztikát, a szív- és érrendszeri statisztikát, tehát nem tudom, hogy honnan van ez a hurraóptimizmus, amit miniszter úr itt előadott.

Szintén múlt heti adat, hogy alig van olyan ország az OECD országok közül, ahol kevesebb CT sugárkezelésre alkalmas berendezés lenne, mint Magyarországon. Nyolc éve kormányoznak, ne mondják azt, hogy az az előző kormányoknak a hibája, mert Szlovákia meg tudta oldani, Szlovákia élenjár ezekben. Pontosán tudjuk, hogy a sugárkezelés az egyik leghatékonyabb gyógymódja a rákos megbetegedéseknek, ehhez képest a béka fenéke alatt vagyunk, kérdezem, hogy lesz-e ebben, várható-e ebben változás.

Szintén rákos gyógyszerek kapcsán ugye, Rétvári úrral már itt volt egy nagyon frappáns levélváltásunk. Kérdezném, hogy honnan jön az a 2,2 milliárd forintos becsült spórolás, amit ezzel kapcsolatban, ezt írta a válaszában. Nem hivatkozott semmire, hogy ez honnan, azt mondta, hogy majd azt visszaforgatják szintén az innovatív gyógyszerekre. Hogyha azt írja miniszter úr helyett Rétvári úr, hogy egyébként ezt visszaforgatják, akkor miért volt szükség, ha a szakma és a beteg szervezetek is tiltakoznak, miért volt szükség erre a november 1-jén bevezetett intézkedésre, ráadásul úgy, hogy beismerték, hogy leginkább a gyógyszerlobbival sikerült ebben egyeztetni, a szakmai kollégium azt tudjuk, hogy mit jelent ma a 2010 előtti szakmai kollégiumokhoz képest, semmit.

Az orvoselváncorlás. Ma jött ki, illetve tegnap, bocsanat, az a hír, hogy gyakorlatilag nem csökkent az orvoselváncorlás az országban, tehát hiába jönnek itt azzal, hogy milyen csodálatos intézkedések voltak és béremelések az orvosoknál, gyakorlatilag egyedül a fogorvosok körében csökkent ez a szám.

Még egy kérdés a járványokkal kapcsolatban. Mai hír, sokkal nagyobb influenzajárvány várható, mint a tavalyi évben. A tavalyi évben tudjuk, hogy a vakcinák felét használták csak fel az egymillió-háromszázezres vakcinának, várható-e, hogy valami nagyobb, nem tudom, valami kampány történik, hogy kevesebb halálozás legyen; tudjuk, hogy idén, év elején rekordszámú ember halt meg influenza miatt.

A házi orvosokkal kapcsolatban is hurraóptimizmust hallottunk, miközben 400 orvos hiányzik a rendszerből, és azt is tudjuk pontosan, hogy a kormány által meghirdetett pályázatokra kevesebb, mint 10 százalék jelentkezett; hát akkor valószínűleg nem olyan vonzó ez a kormány pályázat, hogyha 90 százaléka egyébként betöltetlen marad ezeknek a pályázatoknak.

ELNÖK: Képviselőtársnóm, lejárt a rendelkezésére álló időkeret.

SZABÓ TIMEA (független): Igen, még a gyerekvédelemmel kapcsolatban két kérdést engedjenek meg - mert tényleg évente ez az egyetlen lehetőségünk -, Fóttal kapcsolatban mik a tervek, mikor zárják be? Ha kitagolásra hivatkoznak, amivel mi maximálisan egyetértünk, tehát ne az legyen a válasz, hogy mi a kitagolás ellen vagyunk, mert nem, csak a fóti az nem kitagolás. Tehát az nem kitagolás, hogy egyébként egy 8 éve teljesen felújított rendszerből családias kisházakból elköltöztetik őket egy túlszűfolt, lerobbant, lepusztult hatvani intézménybe és a zalaegerszegi intézménybe, aminél az ombudsman is megmondta, hogy bántalmazták a gyerekeket.

A családon belüli erőszak tekintetében a gyerekek ellen elkövetett erőszak drasztikusan 60 százalékkal nőtt az elmúlt évben, ez a statisztikai szám, erről semmi nem jelent meg, hiába mondják azt, hogy fejlődés van ezen a téren.

ELNÖK: Képviselőtársnóm, lejárt az időkerete, megvonom a szót, kérem, fejezze be!

SZABÓ TIMEA (független): Illetve kérek szépen arra választ, hogy az isztambuli egyezmény: ugye, kijött, hogy mégsem fogja ratifikálni a kormány, mi ennek az oka? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Következő szólásra jelentkező képviselőtársunk Harrach Péter, utána Vágó Sebestyén következik.

HARRACH PÉTER (Fidesz): Először is szeretnék gratulálni miniszter úrnak ahhoz, hogy egy széles kormányzati területet képes volt összefogni, és főleg az, hogy a területért felelős személyeknek az együttműködését is meg tudta valósítani. Nem lehet tagadni azokat az eredményeket, amiket felsorolt és talán ki is lehet egészíteni. Elsősorban a családtámogatások radikális növekedésére gondolok, az egészségügyi béremelésekre, a várólisták rövidülésére, a demográfiai eredményekre, hiszen itt két eredményt meg kell említeni: a házasságkötések számának emelkedését és a termékenységi mutató javulását, amire miniszter úr is célzott, de még erre vissza szeretnék térni, vagy említhetnénk az ingyenes gyermekétkeztetés kiterjesztését, ez egy fontos eredmény, és ugyanúgy a romaintegráció eredményeit, én ezeket tartom a legfontosabbaknak.

És hogy két olyan kérdést is megemlítek, amit kormánypárti képviselőként is fontosnak tartok. Visszatérve a demográfiai helyzetre, ami elsősorban nemzeti sorskérdés, mi végeztünk egy felmérést, ami a legnépesebb korosztálynak a gyermekvállalásáról szól, a célunk az volt, hogy hallgassuk meg az érintetteket, és az ő javaslataikat próbáljuk megvalósítani.

Ezzel azt akarom mondani, hogy lehet célzottan is egy-egy korosztály gyermekvállalási kedvét elfogadni, és az akadályokat az útból elhárítani. Csak két adatot hadd mondjak, ami minket is meglepett, ez a legnépesebb korosztály, ami 1,6 milliós létszámot jelent. 41 százalékuknak nincs gyermeke. Viszont 25 százalékuk szeretne gyermeket vállalni. Ezt a 25 százalékot kell lehetőséghez juttatni, vagyis az akadályokat megszüntetni, már csak azért is, mert lassan kimennek a szülőképes korból.

A másik javaslat, ami tudom, hogy sokakban felmerült és talán éppen a demográfiai helyzetet, a fiatal családok helyzetét javítaná, úgy gondolom, a Fecskeházak építése egy fontos lehetőséget adna erre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szólásra következik Vágó Sebestyén képviselőtársunk, utána pedig Tapolczai Gergely képviselőtársunk.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Gyorsan megpróbálok néhány kérdést föltenni, tényleg nagyon szűk ez a 3 perc. Nem lesz meglepő, amivel kezdem. Ez a szociális életpályamodell hiánya.

Nagyon jól tudom a válaszokat, nagyon jól tudom a pótlékokról szóló válaszokat, nagyon jól ismerem Rétvári Bence államtitkár úr válaszait arról, hogy milyen jól járt az ágazat azzal, hogy nem bérkiegészítés történt, hanem pótlékokat kapnak, de a szakma ezzel nem megelégedett.

Nagyon jól látjuk azt, hogy ma Magyarországon a legrosszabbul kereső ágazat dolgozói a szociális ágazat dolgozói. Lehet nagyon szép százalékokról meg számokról beszélni, de úgy látszik, hogy mégsem követte olyan mértékben a béremelés az egyéb ágazatok béremelését, ahogy kellett volna.

Ma Magyarországon egy fizikai szakmunkás, egy építőipari szakmunkás vagy segédmunkás átlagban jobban keres, mint a szociális ágazat dolgozói. Kezdve a 8

osztályostól egészen az egyetemi végzettséggel rendelkezőkig bezárólag. Nem elég ez, ami történik a pótlékolással, nem kiszámítható, nem tervezhető, nem nyújt biztosítékot, ez is mutatja azt, hogy nagyon kevesen dolgoznak a szakmában és nagyon sok a betöltetlen státusok száma, és ha figyelembe vesszük azt, hogy akár a gyermekvédelem területén – mert miniszter úr ezt külön kiemelte – beszélünk vagy a kapcsolaton belüli vagy a családon belüli erőszakról beszélünk, akkor nem tudom, hogy hogy fognak esetleg a gyermekvédelmi szolgálatok, a gyermekjóléti szolgálatok pluszfeladatokat is ellátni, ha jelenleg a jelenlegi feladataikat is képtelenek ellátni, olyan munkaerőhiánnyal dolgoznak. Többszörös esetszámmal dolgoznak a gyermekjóléti szolgálatoknál dolgozó családgondozók például.

A másik, amit szerettem volna még említeni, az a biztos kezdet gyerekházak, ha romaintegrációról beszélünk. Azt el kell ismernem, hogy ez egy jól működő modell, a biztos kezdet gyerekházak, de ma, tudom nagyon jól, hogy az EU-s támogatást, illetve az EU-s pályázatok főleg a kistelepülésekre vonatkoznak, és ott lehet ezeket igénybe venni, és nagyon jól tudom, hogy a nagyobb városok megtehetnék azt, hogy ilyen biztos kezdet gyerekházakat létrehoznak, de saját forrásukból, azt gondolom, látva a motiváltságukat, nem fogják ezt megtenni.

Úgy gondolom, hogy ehhez külön minisztériumi támogatás kellene, mert bár akár 70-80 vagy több százezer fős településekről, nagyvárosokról is beszélhetünk, de az ott lévő szegregátumok szinte mintegy külön, önálló településként működnek. Azokban a szegregátumokban pedig igenis szükség lenne arra, hogy biztos kezdet gyerekházak legyenek. Ennek a létrehozásához pedig elkerülhetetlen az, hogy minisztériumi támogatást vagy állami támogatás kapjanak.

A másik a szülőtartás kérdése. Ez életbe lépett. A kérdésem az, hogy hogy állunk ezzel, indultak-e perek, éltek-e ezzel a jogukkal, illetve lehetőségükkel akár az idősek otthonai, hogy az utódokon, a gyermekeken próbálják meg bevasalni a hozzájárulását az intézményi ellátáshoz. Történtek-e ilyen esetek, indultak-e perek, vagy mi a helyzet ebben a kérdésben? Sajnos lejárt az időm pedig rengeteg kérdésem lett volna. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen Vágó Sebestyén képviselőtársamnak. Engedjék meg, hogy megjegyezzem, hogy a parlamentben számos olyan műfaj áll a képviselők rendelkezésére, amikor a minisztereket és államtitkárokat meg lehet kérdezni.

A következő képviselőtársunk, Tapolczai Gergely következik, őt követi Korózs Lajos képviselőtársunk.

DR. TAPOLCZAI GEREGELY (Fidesz) (*Hozzászólását jelynelvi tolmács közreműködésével teszi meg.*): Köszönöm szépen a miniszter úr beszámolóját, és mielőtt a kérdést feltenném, engedje meg, hogy megemlítssem a Siketek Világszövetségének III. nemzetközi konferenciáját; és ezúton is szeretném megragadni az alkalmat, hogy megköszönjem a minisztériumnak, illetve a kormánynak a támogatását.

83 országból 650 fő vett részt ezen a konferencián, és a résztvevők - visszajelzéseik alapján - maximálisan elégedettek voltak a szervezéssel, a programokkal, és pláne azzal, hogy a megnyitón miniszter úr a köszöntőjében elmondta, hogy a parlament támogatta a magyar jelyelv napjának megszületését.

Illetve Orbán Viktor miniszterelnök úr a záróünnepségen a kormány támogatásáról biztosította a résztvevőket a tekintetben, hogy Európában első országgként fogjuk támogatni azt, hogy a jelyelvnek legyen egy nemzetközi napja. Tehát ezt fontosnak tartottam, hogy képviselőtársaim is tudjanak erről.

A beszámolóval kapcsolatban már elhangzott a kitagolás kérdése, illetve Szabó Timea képviselő asszony részéről is érkezett kérdés. Ezt bővíteném azzal, hogy 2020-ig milyen lépésekben tervezik megvalósítani ezt a stratégiai célt? Említette, hogy 10 000 fő kiváltását tervezik, de pontosan milyen lépésekben? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Korózs Lajos képviselőtársunké a szó. Őt követi Kovács József alelnök úr.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Azt szeretném megkérdezni, miniszter úr, hogy az elmúlt 8 évben miért nem emelték a családi pótlékot, a gyás összegét, a gyedet és a minimálnyugdíjat.

Továbbá szeretném megkérdezni, hogy sikeresnek ítéli-e a csok-programot, különös tekintettel a 10+10 millió forintos konstrukcióra. Ezen túlmenően szeretném megkérdezni, hogy sikeresnek találja-e vagy látja-e a magáncsőd intézményét.

Továbbá szeretném megkérdezni, hogy a két évvel ezelőtt beharangozott – idézőjelbe tettem –, krónikus ágyak kiszervezése hol tart. Tudniillik éppen egy kongresszuson jelentették be, hogy a szociális ágazatnak át fogják adni.

Végezetül szeretném megkérdezni, hogy egyetért-e ön azzal, hogy a kormány 2 milliárd 200 millió forintot ad egy videojáték-bajnokság lebonyolítására, miközben tudjuk jól, hogy a rákbetegek gyógyszerrel való ellátása meglehetősen nehézkes Magyarországon. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen a kérdéseket. Kovács József alelnök úr következik, őt követi Ander Balázs képviselőtársunk.

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Mint öntől néhány nappal ezelőtt hallhattuk, a kormányzás lényege az egész ember, az egészségügyi ellátás lényege pedig az egész ember teljes körű kiszolgálása, és az érdekeinek úgy az egészséges, mind a beteg embernek a teljes körű kiszolgálása.

Két kérdést szeretnék föltenni miniszter úrnak. Nevezetesen azt, hogy folyamatosan hallhatjuk a parlamentben különböző kérdések, interpellációk és azonnali kérdések keretében, hogy folyamatos forráskivonás történik az egészségügyből. Az előbb említett százalékok ennek ellentmondanak, de mégis szeretném, ha meg tetszene ezt erősíteni, mert ugyanúgy az emberek félrevezetése egyáltalán nem célszerű. Tehát valójában folyik-e forráskivonás, és milyen összegek állnak rendelkezésre az egészségügyi ellátásra?

A másik kérdés a kórházi infrastruktúra fejlesztésében: vidéken nagyon komoly eredményeket értünk el az utóbbi időben, de valóban, a közép-magyarországi régió hátrányos helyzetbe került.

Említésre került a dél-budai centrum kialakítása. Ennek a helyéről, a megvalósítás idejéről ha lehetne hallani, illetve tulajdonképpen mindig borul a mérleg, nevezetesen ilyen értelemben a pesti oldalon is kíváncsiak, hogy mi történik. Itt említésre került, hogy a Szent István Szent László Egyesített Kórház onkológiája kapott fejlesztést, de várható-e a pesti oldalon egészségügyi fejlesztések sora? Gondolok a Dél-Pesti Kórházra, és az ellátórendszer egészére. Ezekre a kérdésekre szeretnék választ kapni a miniszter úrtól. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szólásra következik Ander Balázs képviselőtársunk. Őt követi Bene Ildikó alelnök asszony. Parancsolj!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr! Miniszter úr beszámolóját hallva azt is mondhatnánk, hogy hajrá, így tovább, viszont ha hozzátesszük azt is, hogy az egészségügyre, az oktatásra és a szociálpolitikára fordított kiadások GDP-arányos összegét tekintve Magyarország sereghajtó Európában, akkor bizony komoly hiányosságokat tapasztalhatunk, különösen, ha mondjuk a vidéki Magyarországot nézzük.

Miniszter úr, arra lennék kíváncsi, hogy az önkormányzataink több mint felét kitevő, 1000 fő alatti települések kapcsán, tehát mintegy 1800 önkormányzatot érintve, vannak jobb helyzetben lévő települések is nyilvánvaló módon, de mégiscsak azt tapasztaljuk, hogy Magyarország iszonyatos módon kettészakadt, és ilyenformában ez a kérdés a cigányintegrációt is nagyon érinti, hiszen tudjuk, a cigány lakosságnak egynegyede ezekben az apró falvakban lakik. Van-e valamiféle konkrét program arra nézvést, hogy kialakuljon Magyarországon egy „okos falu” hálózat, okos falu programmal találkozhatunk-e? Mert azt látjuk, hogy ezeken a településeken az élet lassan élehetlenné válik sok esetben, és így, amit Csóri Sándor mondott - ismeri bizonyára miniszter úr - tehát, hogy a magyar vidék, a magyar falú volt az, ami ezt a nemzetet ezer éven át megtartotta, ebből nem lesz semmi gyakorlatilag. Válságzónák, összefüggő válságzónák kialakulását látjuk, ebben kellene lépni.

A következő kérdésem miniszter úr az lenne, hogyha már így családpolitikai kabinetet állítottak fel, egyébként nagyon helyes, nagyon jó kezdeményezésről van szó, akkor ennek a családpolitikai kabinetnek lesz-e valamiféle befolyása arra való tekintettel, hogy a munka törvénykönyvét módosítsák. Tudjuk jól, hogy a fideszes módosítás az a tőke oldalára állt a munkavállalókkal szemben, és itt nagyon szép számok hangzottak el, hogy mennyivel nőttek ilyen-olyan ellátások, viszont nem csak erről van szó, hanem a foglalkoztatási körülmények is nagyon hangsúlyosan közrejátszanak abban, hogy mondjuk akkor Magyarországon a családok vagy éppen egy nő mennyi gyermeket mer és tud vállalni. Tehát ebben határozottabban kellene fellépni, hiszen azt látjuk, hogy mondjuk az önkormányzata alatt 17 ezerről 23 ezerre nőtt egyébként a munkahelyi baleseteknek a száma, és a kérdésem az, hogy a szakszervezetek kapnak-e munkaügyi ellenőrzési jogkört Magyarországon. Kérem, miniszter úr, ne hárítsa el azzal a kérdéssel, hogy nem a bizottság tematikájába tartozik ez a felvetés, mert hogyha belegondolunk, akkor igenis nagyon releváns ez a kérdés.

És a harmadik, ha még van egy kis időm: 2017. május 4-én egy sajtótájékoztatón jelentette be miniszter úr, hogy egyfajta last minute akciót vagy támogatást hirdetnek azoknak a szülőknek, akik ott állnak a gyermekvállalási határon. Ugye, a Ratkó-generációról van szó, akik lassan kifutnak - ahogy Harrach képviselőtársam is mondta - a gyermekvállalási időből, őket érintve konkrétan milyen intézkedések várhatóak, hiszen egy nagy generációról van szó, mintegy 90 ezer nőről beszélhetünk, akik valóban lehet, hogy még vállalnának gyermeket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen Ander Balázs hozzászólását.

Bene Ildikó alelnök asszony következik, utána Tóbiás József képviselőtársunk.

DR. BENE ILDIKÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, és köszönöm szépen miniszter úrnak az összefoglalóját. Én a szakmámból fakadóan az egészségügy területére szeretnék a hozzászólásomban koncentrálni; és köszönöm azokat a számokat is, amelyeket miniszter úr elmondott nekünk, mert azért azzal tisztában kell lennünk, hogy az egészségügy területén több évtizedes olyan lemaradást kell ledolgozni, ami egészen biztos, hogy nem egyik percről a másikra fog megtörténni. Viszont azt el kell mondani, hogy azok a területek és azok a fejlesztések,

amelyek elindultak, és amelyek érintik egyébként az egészségügy minden területét - és itt az infrastrukturális fejlesztések, amelyek azért a vidéki kórházakban nagyon komolyan érződnek -, és nagyon fontos, hogy Budapesten elindulnak ezek a fejlesztések. Nagyon fontosak azok a lépések, amelyeket a humánerőforrás, a szakorvosok, a szakdolgozók, az orvosok megtartására, az alapellátás fejlesztésére, a védőnői hálózat fejlesztésére fordítottunk.

Nagyon fontos a mentőszolgáltatnak a fejlesztése, nagyon fontos az, hogy új mentőállomások létesültek. Nagyon fontos az, hogy azok a fehér foltok, amelyek a mentés területén hiányoztak, azok most már eltűnnek erről a térképről. Az, hogy 2009-ben egy mentőautót nem vettünk, egy nagyon komoly lepusztult járműállománnyal most több száz mentőautó átadásra került a legmodernebb felszereléssel, mentőállomások újultak meg, nemcsak újak épültek, én azt gondolom, az hogy ez beindult és bevezetésre került, ez is egy hatalmas segítség és egy nagyon komoly fejlesztés az egészségügyben.

Én két dolgot szeretnék kiemelni. Az egyik az a népegészségügyi programok, és ebben azok a programok, amelyet a primer prevenció tekintetében, akár a transzszír ellenes rendelkezés, a dohányzás ellen, a mindennapi testnevelés, az egészséges menza program, az, hogy a gyerekek majd úgy fognak kikerülni az iskolából, hogy már tudnak újraéleszteni, és alapvető olyan típusú tudással rendelkeznek, ami a saját életüket majd meghatározza. Azt gondolom, hogy ezek olyan lépések, és ezek a szűrőbuszok, amelyek majd akár a legkisebb településre el tudnak jutni, és ott a házi orvos kollegákkal, illetve akár mondjuk a praxis-közösségben dogozó kollegákkal nagyon komoly eredményeket lehet elérni. De ezek az eredmények nem egy-két éven belül tudnak teljesülni, hanem egy folyamatos munka eredményeképpen, egy folyamatos együttműködés eredményeképpen.

És még egy dolgot a védőoltások tekintetében szeretnék elmondani, mert én azt gondolom, hogy egy olyan típusú védőoltási rendszerünk van, amely megállja a helyét az egész világon. Ez a rendszer és a védőoltási-program fejlesztésre kerül, én tisztelettel kérdezem azt, hogy miniszter úr szerint ezek a programok hogyan teljesítenek, tehát a védőoltási programunkat hová helyezné el a nemzetközi porondon. Nagyon szépen köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök asszony.

Tóbiás József képviselőtársunké a szó, őt követi Molnár Ágnes képviselőtársunk.

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr! Nincs kérdésem, merthogy az ügyrend az méltatlanná tenné, hogy most kérdéseket tegyünk. Három területen van véleményem.

Az első az az, hogy miniszter úr arról beszél, hogy hány gyermek születik Magyarországon, miközben egy magát családbarátnak nevező kormánynak azt a kérdést kellene feltennie magának, hogy hová születnek a ma megszületett gyermekek ebben az országban. 263 régió van Európában, ebből a 20 legszegényebből 4 konkrétan Magyarországon van, miniszter úr. Az Európai Unió átlagának 43 százalékát bírja Észak-Alföld, 45-öt Dél-Dunántúl, 45-öt Észak-Magyarország és 48 Délalföld. Azt a kérdést kellene valójában megvitatni - a kincstári optimizmus után -, hogy ezeknek a gyermekeknek milyen életésélyeik vannak a jövőre nézvést. Van-e olyan az oktatás színvonala minden településen, hogy a gyermekek tudáshoz való hozzáférését biztosítja. Van-e házi orvosi ellátás, miközben pontosan tudjuk, hogy el fogja mondani a számokat, de nincs, több száz településen nincs valódi házi orvos, hanem kiegészítő átvállalásokkal oldják meg; gyermekorvos mégúgy és fogorvos meg

szinte nincs. Kérdezze meg az önkormányzatokat, hogy hogyan oldják meg ezeket a feladatokat.

A szociális háló. Valójában már csak egy krízisközpont minden önkormányzat. Kérdezze meg a polgármestereket, hogy a közgyógyellátás átalakításával ők milyen mentális helyzetben vannak polgármesterként, milyen mentális helyzetben vannak ezeken a településeken, mert nem tud segíteni már, elvették tőle az eszközöket, hogy tudjon segíteni.

A harmadik pedig nagyon egyszerű. Mikor látja be a kormány, hogy teljes csőd a magáncsőd intézménye? Mikor nem politikailag ragaszkodik hozzá, hanem egyszerűen felismeri, hogy a magáncsőd az egy szép tapasz a KDNP falán, elmondhatja, hogy ilyen is van? És mi lenne akkor, ha érdemben meghallgatná, ne az ellenzék, hanem a szakmát, hogy hogyan lehet megoldani az elsétálás intézményét, hogyan lehet érdemben tárgyalni a bankokkal az ügyfelek érdekében, hogyan alakítja ki azt a hálózatot, ahol valójában tud segíteni egy bajba jutott családnak a magyar állam intézményrendszere, mikor látja be? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az ügyrendre vonatkozó negatív megjegyzést azért azt szeretném visszautasítani.

Molnár Ágnes képviselőtársam következik, utána pedig Rig Lajos képviselőtársunk.

DR. MOLNÁR ÁGNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Miniszter Úr! Nagy örömmel hallgattam a nagyon tartalmas beszámolóját. Tulajdonképpen elmondhatjuk, hogy mind a finanszírozásban, mind pedig a szakmai intézkedésekben óriási lépések következtek be a 2010 előtti időszakhoz képest. Egy nagyon nagy mélypontban, nagyon nagy mélységben volt az egészségügyi ellátórendszer, egy válságban volt, amikor átvettük az egészségügynek az irányítását. És ahhoz képest a stratégia, amit meghatároztunk: az „Egészséges Magyarország 2014-2020”-as program mentén gyakorlatilag minden ágazatban elindította azokat az intézkedéseket, amely a mi egészségügyi ellátórendszerünket megerősíti.

Ezek között jelentős, talán a legjelentősebb kincsünk a humánerőforrás kérdése. Említette miniszter úr, hogy a humánerőforrás megerősítésére tulajdonképpen egy komplex csomagot állított össze az egészségügyi kormányzat, és itt nem csak a béremelésekre szabad ilyenkor gondolnunk, hanem a fiatalok ösztöndíjprogram rendszerére és a képzési rendszerre is, amit egységesen elindítottunk; a béremelések olyan mértékűek, és a 2012 óta beindított béremelési program, amire nem volt példa még Magyarországon. Tehát én ezzel kapcsolatosan szeretném is, hogyha miniszter úr konkrét adatokat tudna nekem mondani, hogy egy szakápolónak, vagy egy szakorvosnak mennyi most a 2010-es évhez képest a bére, mert ezek jelentősek, hogy érzékelni tudjuk.

A másik, hogy a szakápolói szinten a stabilizáláshoz, a stabilitás biztosításához elindítottunk egy okleveles ápoló képzői programot a Mihalicza ösztöndíjjal. Erről is, ha esetleg tudna mondani miniszter úr, mert ez megint csak a megtartóerőt fokozza, és nagyon fontos az, hogy ezek az intézkedések erősítik meg ennek az ágazatnak a humánerőforrás ügyeit. Arról nem beszélve ugye, hogy a szakképzési rendszer romokban volt 2010-ben - az ápoló képzésnek a rendszere -, és ezeket nekünk mind kivétel nélkül vissza kellett építeni, tehát nem lehet csodálni, hogy az ápoló képzésben elmaradások vannak.

A várólistákkal kapcsolatosan nagyon köszönöm, hogy kiemelte azt miniszter úr, hogy nem is volt várólista, ezt a fogalmat nem ismerték az előző időszakban, és tulajdonképpen először a fejekben kellett rendet tenni mind a szakemberek, mind

pedig az egészségügyi kormányzat részéről, hogy hogyan is állunk, és ehhez képest óriási eredményeket sikerült elérni, majdnem 20 milliárdot költöttünk eddig a sikeres várólista programra.

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselőtársamnak a hozzászólást.
Következik Rig Lajos, őt követi Révész Máriusz.
Parancsolj!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök asszony. Én is igyekszek gyors lenni, hogy a három percbe bele férjek. A bérekről szeretnék pár gondolatot mondani, illetve a mentődolgozókról. Nagyon könnyű feladata lenne képviselőtársaimnak, hogyha a közösségi oldalakon vagy a weben elkezdenek lapozni, akkor azt lehet látni, hogy egy hat éve, tehát másodállásban dolgozik egy mentőtiszt, 170 ezer forint nettó fizetést kap. Ott megemlítik azt, hogy van egy mentőápoló dolgozó, aki 20 év után húségjutalomként 80 ezer bruttót kap, az lefordítva körülbelül 40 ezer forint nettó, és ha azt visszaosztjuk: 2000 forint évente a húségjutalma egy 20 éve ott dolgozó egészségügyi dolgozónak, én azt gondolom, hogy ez nulla.

Az IVF-ek támogatása, illetve a lombikbébi programok támogatása. 2017. augusztus 31-én a közlönyben megjelent, hogy 666 milliót szán a kormány a többletkapacitások finanszírozására és gyógyszerár támogatásra 883 millió forintot. Szeretnék konkrétan rákérdezni, hogy ezek közül mennyi került felhasználásra, és kérem miniszter urat, hogy konkrétan válaszoljon, mert a tavalyi évben sem kaptam írásbeli választ a kérdéseimre; kifejezetten a Kaposi Mór kórházba a 2018-as évre 800 ciklust terveztek, jelen pillanatban november 1-jétől semmiféle IVF ellátás nincs a Kaposi Mór kórházba, tudomásom szerint négy hónapig nem is lesz, az összes eszközt elvitte onnan az előző szolgáltató. Hogyan lehet ott megcsinálni 800 ciklust, ezt nem tudom. A Szent János kórházra, illetve a SOTE-ra kiadtak kétszer annyi ciklust a 2018-as évre, mint 2017-ben volt, ott a 2017-es évben sem tudták hozni a várt számokat, hiszen be van határolva a területük - ez egy kis helység, körülbelül 350 négyzetméter, ami nem bővíthető.

Ma Magyarországon 25 olyan orvos van, aki végezhet lombikbébi programot. A konkrét kérdésem az, hogy az embriológus képzést elindítja-e a kormány? Ha nem indítja el, akkor ebben az évben iskoláztak-e be embriológusokat akár külföldi képzésre; ha igen, akkor mennyivel támogatja a kormány az ő tanulmányaikat; illetve, ha elindulnak ezek a képzések, akkor hol és milyen szakképesítést fognak kapni?

Illetve van még egy új hír - amikor jöttem ide a meghallgatásra, akkor hívtak fel házi orvosok -, egy érdekes dolog, december 2-án lesz egy kamarai tagsági ülés, ahol az ez évi kamarai díjat meg fogják több mint a duplájára emelni. Ez azt jelenti, hogy az eddigi kiszivárogtatott hírek szerint a 27.500 48.000 forintra fog nőni, ezt az orvosok teljesen ellenzik. Megkérdezném miniszter urat, és az ő kérdésüket tolmácsolnám, hogy támogat-e ekkora díjemelést, hiszen önekik még ugye, a vállalkozói díjat is be kell fizetni, hiszen kényszervállalkozásra kényszerülnek ezek a házi orvosok? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Révész Máriusz képviselőtársam következik.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Kőbányán van Budapest legrosszabb járóbeteg-ellátó intézménye, és itt ezen a helyen külön szeretném megköszönni Ónodi-Szűcs államtitkár úrnak és a minisztériumnak azt, hogy ennek a járóbeteg-ellátó intézménynek - az új épületének - az építése hamarosan megkezdődik. Sőt az a helyzet, hogy a Bajcsy-kórházban is javulni fog a

helyzet, hiszen a műtött betegek folyosóin várakoztak azok, akik napi ellátásra mentek be, és az új épületet is meg fogja szüntetni, ezért nagyon hálásak vagyunk, és ezt ennek az évnak a nagy eredményének tartjuk.

Hallgatva ellenzéki képviselőtársaimat, el kell mondjam, hogy most a munkámból adódóan rengeteget vagyok vidéken, és nagyon sok polgármesterrel találkozom: biciklivel is, meg gyalogosan is. A múltkor Rétvári képviselő úrral ültünk egy fórumon, ahol körülbelül 25 polgármester volt ott - de ez az ország más részén is előfordul -, és azt kell mondjam, hogy ezek a polgármesterek teljesen másképp látják a helyzetüket, világukat, mint ahogy ellenzéki képviselőtársaim azt lefestik. Mindenütt azt mondják, hogy nagyon gyors javulást tapasztalnak, teljesen elégedettek, mindenütt megújult egészségügyi intézményekről számolnak be és megújult iskolákról. Ugye, az a helyzet, mintha két különböző világban élnénk, szerintem érdemes lenne egyébként kicsit többet járni vidékre, és akkor lehet látni, hogy nem munkaerőhiány van, hanem a települések többségében arról beszélnek, hogy már csak kettő vagy három maradt a faluban, azok sem használhatók igazából túl sok mindenre (*Közbeszólások.*) Még egyszer mondom, lehet, hogy Tóbiás úr nem jár, de én tudnám sorolni, hogy Romhánytól elkezdve Tarjánig elég sok helyre ellátogathatna, ahol voltam, és meglepő dolgokat tapasztalna a hozzászólásom alapján.

Azt szeretném még kiemelni, hogy elég furcsának és viccesnek tartom, amikor ellenzéki képviselőtársaim azt mondják, hogy 2003-hoz képest; hát persze, 2003-hoz képest 2009-re tönkretették az országot, úgyhogy kicsit méltánytalan azt mondani, hogy 2003-ban milyen jó adatok voltak. Igen, csak nekünk 2010-től kellett ezt az országot újraépíteni, és ahhoz képest bizony jelentős javulás is várható.

Tavaly egy kicsit később volt miniszter úr meghallgatása, és akkor már megjelentek a KSH adatai a 2015-ös társadalmi egyenlőtlenségekről. Akkor beszélünk arról, hogy kicsit hangsúlyosabban kellene beszélni arról, hogy már 2015-ben minden társadalmi egyenlőtlenségi anyagban, vagy számban jobb mutatókkal rendelkezünk, mint 2010-ben, amikor átvettük a kormányzást - mindegyikben. Tehát a súlyos anyagi deprivációban élőknek a száma 2-300 ezerrel volt kisebb Magyarországon 2015-ben, mint 2010-ben.

Én egy javaslatot tennék miniszter úrnak. Körülbelül két héten belül, mindig november végén, december elején szokott megjelenni ez az adatsor. Meggyőződésem, hogy 2016-ban a helyzet javult 2015-höz képest. Szerintem ezeket az adatokat határozottan kommunikáljuk, bármi is lesz benne, a javulás meggyőződésem, hogy erőteljes lesz, és javasolnám a bizottságunknak is, hogy ezt az adatsort, ennek a megvitatását vegyük napirendre. Ellenzéki képviselőtársam számos félreértését el lehetne ezzel oszlatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, vettük a jelzést.

Zombor Gábor képviselőtársunk jelentkezett még hozzászólásra.

ZOMBOR GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Legutóbb, egy évvel ezelőtt azzal zártam a hozzászólásomat, hogy szeretném megköszönni azt az erőfeszítést és azt a sok-sok eredményt, amit elérték, és amit tettek az egészségügy érdekében.

Ezt idén is meg tudom ismételni, hiszen az, ami akkor elhangzott, hogy mi fog történni, be is igazolódott, és a kormány és a kormányzat képviselői betartották ígéreteiket.

Néhány dologra szeretném felhívni a figyelmet, ha lehet, így bizottsági tagként. Elhangzott, hogy az egyik legfontosabb értéke a humánszolgáltatási rendszereknek a

humánerőforrás, és azok az erőfeszítések, amelyeket a kormányzat tesz, nagyon fontosak annak érdekében, hogy abban a nem is túl tisztességes játékban, ami folyik Európában – és bizonyára erről tudnak -, hogy hogyan lehet elszipkázni egymás elől a képzett, főleg egészségügyi és szociális szakembereket, hogy ebben további erőfeszítésekre lesz szükség, hiszen – idézőjelbe teszem – az ellenség sem alszik.

Olyan információkat kaptam európai megbeszélések során, hogy azért nyugat-európai kormányok kifejezetten stratégiákat gyártanak arra, hogy hogyan lehet a továbbiakban is, főleg a volt szocialista országokból a még ott lévő szakembereket elvinni.

Ezek a bérfejlesztések, béremelések, juttatások fejlesztései a hozzánk hasonló országokban is történnek, tehát ezt mindenféleképpen annak a tendenciának, ami elindult, folytatódni kell, hiszen hosszú-hosszú évek kellenek ahhoz, hogy az a stabilitás meglegyen a rendszerben, ami véglegesen itthon tartja az embereket, és azért szeretném megköszönni azt, amit idáig tettek.

Vannak bizonyos területek, amelyek esetében vannak olyan gyakorlatok és vannak olyan új technológiák, amik sok-sok segítséget jelentenek, és ezeket is használják Nyugat-Európában. Itt gondolok a már Magyarországon is jelen lévő IHSZ-rendszerre, illetve ami elindult, annak a rendszerén belül olyan támogatásokat akár az alapellátás és a szakellátás között, amelyek kihasználják a digitalizációt és egymás szaktudását.

Talán a legfontosabb, hogy az innováció és a gyógyítás szabadsága a továbbiakban is megmaradjon, és hasonlóan támogatást élvezzen a minisztérium részéről. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Köszönöm szépen képviselőtársaimnak a kérdéseket és a véleményeket is.

Engedjétek meg, hogy egypár szóval én is összefoglaljam az elhangzottakat, illetve kérdéseket tegyek fel a miniszter úrnak. Én ott kezdeném, hogy nagyon fontosnak érzem a kötelező óvodáztatást a gyermek 3 éves korától.

Azért érzem fontosnak, mert ez pontosan azokban a térségekben lévő gyermekeknek nyújt előnyt, segítséget, amely térségek az átlagtól le vannak szakadva. Miniszter úr említette a napi háromszori étkeztetést, ami nagyon fontos a gyermekeknek. Én még hozzátenném azt, hogy olyan környezetben vannak, ahol nemcsak felügyelnek a gyermekekre 3 éves kortól, hanem nevelik is őket. Tehát a szocializáció elindul, megtanítják őket tisztálkodni, viselkedni, étkezni és így tovább.

Megtanulnak csapatban viselkedni, megtanulják a szabálykövetést és így tovább. Ehhez szeretném még hozzátenni azt a kérdésemet, hogy milyen *(Egy mobiltelefon többször hangot ad.)* – Ki lehetne kapcsolni a telefonokat? Köszönöm szépen.

Tehát össze tudnák-e foglalni, hogy az ingyenes étkeztetés során milyen előrelépések történtek. Én ezt szintén nagyon fontos területnek érzem nemcsak a tanév alatt, hanem a tanidei szünetek alatt is, hogy mit sikerült elérni ezen a területen.

Aztán a nők 40-re rákérdeznék. Ez az egyik fontos törvényünk volt. 2010-ben fogadta el a Magyar Országgyűlés, és 2011. január 1-jével lépett hatályba. A mai napig hallom vissza, hogy ez milyen jó intézkedés volt, és kapok köszönetet nemcsak a 40 évet ledolgozott nőktől, hanem a családoktól is, hiszen ezek a nők nagyon sokszor vissza tudnak menni és nagyszülőként tudnak segíteni a családnak.

A lombikprogramhoz egy javaslatot, kérdést szeretnék még betoldani. Nagyon sokat szóltak hozzá. Az ellenőrzés kérdéskörét emelném ki. Ha a lombikbíbiprogramban hiszünk, fejlesztjük ezt, akkor mindenféleképpen

szükségesnek érzem egyfelől az ellenőrzést, hiszen nagyon sok visszaélésre ad lehetőséget, és akik erre a programra elmennek, ott az óra ketyeg sokszor, tehát nem mindegy, hogy meddig húzódik, és hány évig jár valaki ilyen kezelésre.

A nyugdíjprémiumról szeretnék még kérdezni. Először fizetünk nyugdíjprémiumot, miniszter úr elmondta. Nagyon sok kérdést adtak képviselőtársaim is, hogy konkrétan kik azok, akik nyugdíjprémiumban részesülnek. Miniszter úr most elmondta nagy általánosságban, hogy nemcsak az öregségi nyugdíjra jogosultak, hanem a nyugdíjszerű ellátásban is. Ha egy picit részletesebben fel lehet ezt sorolni és a sajtó munkatársai ezt tudnák közölni, akkor nagyot segítenénk.

Én is megköszöném miniszter úrnak és munkatársainak a mai meghallgatást és az eddig elvégzett munkát. Köszönöm szépen. Miniszter úrnak adom vissza a szót.

Balog Zoltán válaszai

BALOG ZOLTÁN, az emberi erőforrások minisztere: Köszönöm a szót, elnök asszony. És ha szabad akkor – csak hogy megtiszteljem a bizottság elnökét – visszafelé válaszolnék a kérdésekre.

Legutóbb is megígértem és biztos vagyok benne, mert ellenőriztem, hogy amire nem sikerült itt időt szakítani, arra természetesen írásban válaszolok, és ezt a múltkor is megtettem. Ha valakihez nem jutott el, akkor nézze meg az e-mailjeit, mert egészen biztosan ezt számon kértem és ellenőriztem, tehát mindenki megkapja a választ a kérdéseire.

Hogy elégedett lesz-e vele, azt nem tudom garantálni, természetesen, de az, hogy választ kap, az biztos. És ha elnök asszony azt mondta, kezdhetem.

Valóban így van, a közösségben lét a 3 éves kortól kötelező óvodánál az egyik legfontosabb szocializációs tényező, és ettől sokat várunk abban a tekintetben is, hogy valaki iskolaérett lesz-e 6 éves korban, vagy kell még egy évet várni, és hogy valóban akkor az első 3 meg 4 év, mert az egész értelme az, hogy építsük tovább a rendszert.

Tehát ennek az óvodai rendszernek ki kell hatnia az első 3 évre az iskolában. Nem közismereti tárgyak, hanem képességfejlesztés, olvasás, írás, számolás, beszédértés, beszédképesség, tehát ebben a világban ez biztos, hogy segítséget fog nyújtani.

Az ingyenes étkeztetés kapcsán valóban fontos az, hogy mi vezettük be azt, hogy az önkormányzatoknak ma már teljes körben lehetőségük van arra, hogy ingyenes nyári szüneti étkeztetést biztosítsanak. Mint ahogy az megtörtént, nem örültem egyáltalán ennek, hogy megmaradt itt pénz és másra lehetett fordítani, mert ez azt jelenti, hogy nem minden önkormányzat igényli azt az összeget, amit egyébként igényelhetne. Nyilván munkával jár megszervezni a gyermekétkeztetést, de pontosan ezért a közkonyhák korszerűsítésére is újra és újra írunk ki pályázatokat.

A Belügyminisztérium és mi is próbáljuk elérni, hogy minél több helyen egyébként helyi anyagokból, helyi nyersanyagokból főzzenek. Itt megemlíteném - nem beszéltem a beszámolómban erről, de lehetőséget ad az elnök asszony kérdése - az Erzsébet-táborok intézményét. Ilyen gyermektáboroztatási program 1990 óta nem volt Magyarországon.

Több százezer gyerek, több ezer család, idősek, család együtt; ez egy óriási lehetőség; mind a napközis része - amiatt megint köze van az ingyenes gyermekétkeztetéshez - és az, hogy nemcsak ételt adunk, hanem programokat is adunk, azokat az önkormányzatokat támogatjuk pályázati alapon pluszpénzzel, akik pluszprogramokat is tesznek amellé, hogy a gyermeknek enni adnak.

Tehát próbálunk egy olyan rendszert kiépíteni, amelyik ebben az ügyben nemcsak egyszerűen anyagi, hanem valami szellemi, lelki, vagy mondjuk így, hogy intellektuális pluszt is ad ebbe a dologba, egy kulturális pluszt, talán ez a legjobb szó.

A nők 40 az valóban egy nagy siker, azt is mondhatnám, hogy óriási siker, bár én ilyen szavakat nem szoktam használni a sikerekkel kapcsolatban. És itt van egy konkrét szám: 200 ezren vették már igénybe a „nők 40”-et Magyarországon, ez egy óriási szám. És ugye, hogy előrenyúljak a következő kérdéséhez, a nyugdíjprémiumban részesülnek a „nők 40” ebben részesülők, ami egyébként törvényileg nem járna, de a kormány kiterjesztette; és az özvegyi ellátásokra is kiterjesztette ezt, akik saját gyermeküket, otthon fogyatékkal élő gyermeküket egy bizonyos időn belül tartós ellátásban nevelik, és így tovább, és így tovább, tehát minden nyugdíjszerű ellátásra vonatkozik a nyugdíjprémium.

A lombikbébi programnál valóban egy igen lényeges dolog az ellenőrzés, tehát itt Rig Lajosnak a kérdése azt egy picit úgy érzem, hogy nem is azt célozza meg, ami a lényege ennek a dolognak. A helyzet az az, hogy eddig a magánellátásban semmifajta jelentési kötelezettség nem volt, hogy ki milyen módon van benne a programban, most a regisztrációhoz kötjük a gyógyszer támogatást, tehát egy ellenőrzött, átlátható dolog lett. De hadd mondjam azt, hogy nem ezt tekintjük egy kizárólagos megoldásnak, hanem fontosnak tartjuk, hogy legyenek olyan alternatív módszerek, amelyekben valamilyen módon a meddőségnek a gyógyítása, azon a helyzeten való javítás az lehetséges. Erre vállalkozott a Bethesda Gyermekkórház, hogy indít ilyen programot, és erre is van lehetőség, ezt fogadta el korábban a kormány, és csak utána erősítettük meg a lombikbébi programot, tehát ez valóban egy lényeges része az ellátásnak, illetve a népesedési stratégiának egy fontos eleme.

Zombor Gábor képviselő úrnak mondanám, hogy valóban nevezzük agyelszívásnak, az agyelszívás az egy nagy nemzetközi üzlet, adott esetben akár maffiamódszerekkel is egyébként. Ebben a mérkőzésben nem állunk egyedül, merthogy minden, mondjuk így, hogy szegényebb ország - és Magyarország ebből a szempontból nem tartozik a gazdagabb országok közé - képes arra, hogy felvegye a komoly szakembereket és elvigye tőlünk. Mi itt azt tudjuk csinálni, hogy ha már a béreknél a különbségeket nem tudjuk radikálisan csökkenteni; kicsit komikusnak találok, hogy Németországgal hasonlítjuk, a német egészségüggyel a magyar egészségügyet, ez a történelmi ismeretek hiányára utal. Én is szívesen hasonlítanék Németországhoz számos ügyben, számos ügyben meg nem mindenképpen.

Tehát a helyzet az az, hogy amit... *(Szabó Tímea közbeszólása.)* Én végighallgattam képviselő asszonyt, azt kérem, hogy szintén hallgasson végig, ha lehetséges, még ha valamit kíván mondani, szívesen meghallgatom. *(Szabó Tímea: Én itt ülök miniszter úr, és csak ámulok, bámulok.)* Morgolódik, nem is értem, hogy miért, hiszen ha körülnéz ebben az országban, akkor számos olyan eredményt láthat, aminek ellenzékiként is szerintem örülni kellene.

Az elvándorlás kapcsán, amennyiben a béreket nem tudjuk olyan módon emelni, hogy az valóban versenyképes legyen, akkor nekünk olyan plusz családtámogatásokat kell adni, amelyek mégis itthon tartják a fiatal munkavállalókat. Tehát, ha arra gondolok, hogy ma Magyarországon a gyermekvállalás mellett egy fiatal diplomás házaspár milyen plusz lehetőségekhez jut, azért ilyenhez Németországban se jut, tehát a családi otthonteremtési kedvezmény Németországban nincs, Magyarországon pedig van, házassági adókedvezmény nincs, Magyarországon van, és akkor sorolhatnék még néhány olyan dolgot, ami azért valamifajta vonzerőt fognak jelenteni.

Köszönöm azt is képviselő úrnak, hogy a digitális egészségügynek a kérdését idehozta, mert ebben óriási lehetőségek vannak a jövőre nézve. Tehát nemcsak

egyszerűen a gyorsaság, a hatékonyság, hanem az egészségügyi stratégia olyan adatokhoz jut hozzá ebben az ügyben, ez a big data című dolog, ami lényegesen nagyságrendileg tudja javítani az egészségügyi ellátásnak a célzottságát, meg a színvonalát.

Révész Máriusz képviselő úrnak köszönöm a visszafogott elismerését Kőbánya és a Bajcsy-kórház kapcsán, mert valóban itt próbáltunk együttműködni, jó lett volna, ha gyorsabban is megy az ügy. És amit mondott a társadalmi egyenlőtlenségeknek a kapcsán. Valóban így van, az a talán kicsit rossz beidegződés, hogy az eredményeinket úgyis hiába mondjuk, mert nem azzal kell megnyerni a választásokat, én ezzel szembe dolgoznék, tehát ebben teljes mértékben egyetértek, ha lenne egy olyan közeg, ahol nem vitatják még a számokat is, akkor szerintem erre komolyabb esélyünk lenne. De elfogadom a javaslatot, és hogyha erre a minisztériumnak a szakmai jelenlétére szükség van, akkor szívesen biztosítjuk azt, akár a KSH adatok kapcsán. Mert valóban a társadalmi egyenlőtlenségeknek a mérséklésében Magyarország olyan lépéseket tett előre, amiben 2002-2003-ban még mi is csak reménykedtünk, de nem mertünk biztosan hinni benne, az utóbbi éveknek az eredményei, a gazdasági növekedésnek az a fajta terítése, ahogyan ezt megpróbáltuk átforgatni szociálpolitikába, foglalkoztatáspolitikába, abból jönnek ezek az eredmények.

Rig Lajos képviselő úrnak a mentő bérekre vonatkozóan, itt a kollegáim a konkrét számokat idehozták. Mentőorvos 2010 bruttó: 314.200 forint, 2018: 626.318 forint; mentőápoló OKJ végzettséggel átlagkereset: 173.000 forint 2010-ben, 2018 végére 303.000 forint; idénre 263.000, tehát az előbbi is a 626.000 2018 végére vonatkozik, akkorra vállaltuk a béremelést. A mentőtiszt főiskolai végzettséggel 242.927 forint 2010-ben, 2018 végére ez 418.673 forint lesz, úgyhogy azt gondolom, hogy ez valóban csak törlesztés, az előző évek elmaradásának a törlesztése, de azért mégiscsak egy lényeges dolog.

Most, hogyha komolyan vesszük egymást, azért ugye, nem gondolja, hogy amit a lombikbébi programban plusztámogatásként említettünk, azt most én így kapásból megmondom, hogy mennyi gyógyszert használtak fel, hiszen a nemzeti egészségügyi alapnak, a korábbi OEP-nek a statisztikáját meg kell kérdeznem - meg fogom kérdezni, most már NEAK-nak hívják ezt az intézményt - és önhöz el fogom juttatni az adatokat. De azért engedjen meg egy picit kritikus visszajelzést. Tehát azt azért nem értem pontosan, hogy miért a magánszolgáltatók mellett próbál lobbizni ebben az ügyben, tehát a helyzet az az, hogy az a célunk valóban - amit államtitkár úr többször elmondott -, hogy ellenőrizett formában állami lehetőségként biztosítsuk ezt a dolgot. Mert a magánszolgáltatókkal az a probléma, hogyha ott nincs regisztráció, akkor azoktól a fajta, adott esetben nem tisztességes eljárásoktól, amik vannak, azoktól úgy tudjuk megvédeni ezeket az embereket, akik ilyen kiszolgáltatott helyzetben vannak, ha egy átlátható állami rendszerbe tereljük ezt a dolgot is. *(Rig Lajos: Állami intézményeket mondtam, mind a három állami intézmény.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, tartsák be a házszabályt.

BALOG ZOLTÁN miniszter Emberi Erőforrások Minisztériuma): Képviselő úr, elfogadom a visszajelzést, mert a helyzet az az, hogy valóban félreérthető lehetne az én válaszom, de ha ön ismeri a rendszert, akkor tudja, hogy ezekben az állami intézményekben, akik ezt a szolgáltatást végezték eddig, azok magánszolgáltatók, tehát ilyen értelemben, nem mindegyikben, az ön által említett intézmények közül többen is.

A kamarai díjemelést engedje meg, hogy rábízam a kamarára, mi nem szoktunk beleszólni abba az autonómiába, szerintem a kamara vezetése ezt el tudja dönteni, meg a kamarai tagok is el tudják dönteni.

Az orvosképzésbe felvettek számára pedig szintén szívesen adok írásban választ; azt ugye, nem gondolja, hogy ezt így kapásból meg lehet mondani.

Molnár Ágnes képviselő asszonynak a szakorvosi bérekről. Valóban készültünk egy táblázattal. A 7-9 éves jogviszonnal rendelkező szakorvosok bére... Lehet berről beszélni meg keresetről is, mert az ügyeleti díjak, a helyettesítés és így tovább benne van a keresetben.

Ha megengedi, én kereseteket fogok mondani. 7-9 éves jogviszony, első besorolási osztály, fizetési fokozat 0-3, az 280 796 forintról 796 749 forintra emelkedett. Ha ez nem is háromszoros, de több mint kétszeres emelkedés. A 19-21 éves jogviszonnal rendelkező szakorvosnál ez 364 000-ról 855 000 forintra emelkedett. Tehát ezek valóban nagyon jelentős emelkedések.

A szakápolói bérnél ugyanezt el lehet mondani. Egy egészségügyi szakdolgozónál megint a keresetet mondom, tehát nem az alapilletményt. 159 ezerről - ha megnézem az alapilletményt, 91 ezer volt -, 2018 végére szólnak megint az adatok, ez 306 ezer forint lesz. Tehát az előző adataim is 2018-ra vonatkoznak.

De valóban úgy van, hogy kevés a béremelés. Nemcsak bérben kevés, hanem az itthon tartáshoz is. Tehát az egészségügyi intézményeken belüli hierarchiában is kell változtatás, meg a munkakörülményekben is kell változtatás, úgyhogy bízom benne, hogy ebben is előre fogunk tudni lépni.

Például a Mihalicza-ösztöndíj ezt célozza, hogy olyan vizsgálatokat, olyan mondjuk így, hogy gyógyító tevékenységet, amit eddig csak orvos végezhetett, megfelelő képesítéssel végezhesse egészségügyi szakdolgozó is, felsőfokú végzettségű. Erre szolgál az ösztöndíj. Munka mellett lehet kapni erre egy komoly támogatást, és bízunk benne, hogy ez csökkentheti az orvosok leterheltségét, és az orvosszükségletet is, ha ez az ösztöndíj vonzó lesz azok számára, akik ezt igénybe veszik, illetve ebben a szakmában dolgoznak.

Azért hadd mondjam azt, lehet beszélni orvoselvándorlásról, de 2010 óta 40 százalékkal nőtt a diplomás orvosok száma. Tehát a helyzet az, hogy azt is tudomásul kell venni, hogy az egészségügyben az igények olyan módon növekednek és egyébként az ellátások kifinomultsága, fejlettsége is, itt bizony ezzel a növekedéssel is lépést kell tartani, nem csak egyszerűen azt a hiányt kell tudni kezelni, ami egyébként valóban létezik.

Nem is tudom, Tóbiás képviselő úr nem tett föl kérdéseket, azt mondta, hogy nem tesz föl kérdést csak véleményt mond. Nagyon csúnyát válaszolnék, és azt nem akarnám megtenni, mert személyesen egyébként tisztelem, de előjönni a magáncsőd intézményének nem működésével egy olyan kormány képviselőjeként, aki ezt az egész devizahiteles dolgot úgy ráborította a magyar társadalomra, hogy majdnem belepusztultunk, hát, ez nem elegáns, mondjuk így. Úgyhogy azért nem elegáns választ tudnék csak adni erre. Más is megkérdezte, úgyhogy válaszolni fogok a magáncsőd intézményére meg a hátrányos helyzetű térségekre is.

A hátrányos helyzetű térségekben a több száz iskola bezárása, az egészségügyben az ápolónők, orvosok leépítése; és ezek után megkérdezi, hogy akkor hogy is állnak a hátrányos helyzetű térségek. Tehát ezek csak költői kérdések, amelyekre próbáltam válaszolni.

Bene Ildikó képviselő asszonynak a mentőállomásokkal kapcsolatban: ez pont olyan, mint amikor egyik képviselőtársa – hogy visszatérjek Tóbiás képviselő úrra -, fölháborodottan az egyik MSZP-s képviselő interpellált engem, hogy hogy lehet az, hogy a mentőállomások olyan állapotban vannak, amilyenben vannak.

Az ő választókerületében a szocialista kormány alatt nem újíították fel a mentőállomást, mi meg fölújítottuk. Tehát erre azért mégiscsak igaz, hogy valahonnan megyünk valahová. És ha lehet általános érvénnyel azt mondani, hogy ezeken a területeken hogy is kell a helyzetet megítélni, azért talán azt el tudjuk fogadni, hogy itt a honnan hová az érdekes.

Tehát azt én nem állítottam sehol, és semmifajta hurráoptimizmust nem terjesztettem: jó helyzet nincs. Jobb helyzet van az előzőekhez képest. És az, hogy ez jobb helyzet, ebben olyan számok vannak, amikkel elég nehéz vitatkozni. Tehát lehet általános érvényű kijelentéseket tenni, de a számokat – vannak nagyon rossz számok is, tehát ebből a szempontból majd eljutok Szabó Timea képviselő asszonyhoz is, akivel régóta vitákat folytatok. Igaza van, vannak nagyon rossz számok is.

Csak nézzük meg, hogy mi volt korábban, meg mi van most. És azokban a számokban is javulást értünk el. Egészen biztosan el lehet érni nagyobb javulást is, mint amit elértünk, csak éppen érdemes ezeket a dolgokat ilyen módon viszonylagosnak tekinteni. A politika nem a fundamentalisták világa, hanem a viszonylagosság világa. Szerintem ilyen viszonylagossággal kell ezeket az ügyeket szemlélni.

A népegészségügyi programra való utalást külön köszönöm Bene Ildikó képviselő asszonynak, és hadd mondjam azt, hogy valóban ma van olyan, amiben egyébként a németek irigyelnek bennünket. Hadd mondjam ezt, talán a média képviselőinek is. Tegnap azért olyan döntés született Brüsszelben, amit én fölháborítónak tartok, és azt tudom mondani a kedves nyugat-európai tagállamoknak, hogy szégyellhetik magukat, hogy akkor, amikor Londonban megszűnnek európai uniós intézmények, akkor eszükbe sem jut, hogy azokba az országokba kéne ezeknek települni, akik később csatlakoztak, és gyakorlatilag minimális számú európai intézmény van.

Tegnap az egyik legfontosabb intézmény, az European Medical Agency, az EMA, amiért a visegrádi négyek összefogásában mi lemondtunk arról, hogy Budapestre jöjjön, hogy jöhessen Pozsonyba, egyetlenegy újonnan csatlakozó ország be sem jutott a második fordulóba. Hova viszik? Amszterdamba. Hova viszik a bankközpontot, ahol még olyan kevés bank van, két város nyert: Frankfurt és Párizs; mert ott még nincs elég bank. Hiába pályáztak visegrádi országok, 13-13 szavazat volt, és Párizst kisorsolták. Tehát ennyit arról, hogy mennyire vesznek komolyan bennünket, de visszatérve az eredeti kérdéshez, az az egyetlen ügy, amiben a németek irigyelnek bennünket, az az átoltottság.

Tehát a kisgyermek átoltottsága a legjobb Európában, és szerintem érdemes is ezt a rendszert fenntartani. Államtitkár úr komoly erőfeszítéseket tesz, hogy... (Szabó Timea közbeszól.) Legalább egyetértünk valamiben – nagyszerű – az ellenzékkel is. Már van egy dolog. Tehát az, hogy a V4-ek fogjanak össze ebben az ügyben, és ez a járványokra is vonatkozik, amit ha jól emlékszem, Szabó Timea képviselő asszony kérdezett.

Tehát az, hogy oltóanyaggal való ellátottságunkat V4-es körben oldjuk meg, akkor a piaci szereplőkkel is komolyabban tudunk tárgyalni, árügyben is, meg egyébként egymást is ki tudjuk segíteni olyan esetekben, ha az egyik országban olyan járvány van, ahol a másiknál több gyógyszer van, ezt egyébként humanitárius alapon Ukrajnával folytatjuk is, tehát biztosítunk ilyen oltóanyagot, de ezt V4-es szolidaritásban is meg lehet valósítani.

Bízom benne - azt hiszem, a jövő héten jönnek Magyarországra a V4-es egészségügyi miniszterek - hogy el tudunk fogadni egy komoly szándéknyilatkozatot ebben az ügyben. A szűrőbuszokat említette a képviselő asszony. Bízom benne, hogy ezek valóban el fognak jutni mindenhova, ahol szükség lesz rájuk.

Ander Balázs képviselő úrnak hadd mondjam azt, amit már elmondtam a viszonylagosságról. A GDP százalékában nézzük ezeket az adatokat. Tehát az OECD-nél valóban nem állunk jól azzal, hogy mennyit fordítunk egészségügyre. Valóban van számos ország, amely többet fordít. Csak jelzem: 2003-2009 között csökkent úgy, hogy egyébként gazdasági csökkenés volt. Nálunk pedig mostanra 4 százalék fölötti gazdasági növekedés lesz; ehhez viszonyítunk. Tehát kérem azt, hogy abszolút értékben nézzük ezeket a számokat!

Csak ebben az évben, 2017-ben ez – és ezt meg kell nézni a költségvetésben – plusz 117 milliárd forint. Jövő évben plusz 220 milliárd forint. Ezek súlyos százalékok a GDP-nek a százalékában, a cél pedig az, amit ön elmondott egyébként.

A vidék problematikájáról; talán először a Családpolitikai Kabinettről. Igen, a munkatörvénykönyvnek adott esetben a módosítása abból a szempontból, hogy a rugalmas munkavégzés – talán erre utal, bár nem volt teljesen nyilvánvaló -, ami részben a gyerekvállalásnak is az akadálya, az ne legyen olyan akadály, ebből a szempontból szerintem nagyon fontos. Ha vannak ilyen javaslatok – részben nekünk is vannak, részben pedig be fogunk terjeszteni ilyen javaslatokat a kormány elé a Családpolitikai Kabinetből. De azért hadd mondjam azt, hogy már a munkahelyvédelmi akciótervvel és az egyéb, női foglalkoztatást támogató intézkedésekkel a női munkavállalás 2010-ben 50 százalékról 62 százalékra növekedett a 15-64 év közötti korosztályban. Tehát van még teendő a rugalmas munkaerőpiac ügyében. Ebben egyet kell hogy értsek önnel.

Több kérdés is volt a legszegényebb települések megsegítésére vonatkozóan. A gyerekesély program azért mégis elért 650 települést 8 és fél milliárd forintért. Ez 150 ezer gyermek, az újabb települések bevonására a településfejlesztési programban, egyébként a TOP-ban a nagyvárosoknak is van lehetőségük meg a középvárosoknak is, hogy egyébként gyermekjóléti intézményeket támogassanak vagy hozzanak létre.

És a karitatív szervezeteknek a támogatásával, talán látta a Máltai Szeretetszolgálat végez egy közösségi kohéziós programot, itt komoly milliárdos támogatást kap erre, és abban az EFOP-programban, aminél az iskolákat újítjuk meg - 400 település iskolája újul meg -, ennek 85 százaléka hátrányos helyzetű térségben van, tehát ez is érinti a hátrányos helyzetű kistelepüléseket, mint ahogy a kistelepülési háziiorvosi praxisoknak a letelepedési pályázata. Idén fordult elő először, hogy az összeg elfogyott és meg kellett növelni, mert a keretet túlpályázták a háziiorvosok, tehát valóban nehéz a háziiorvosi ellátottság, de azért talán az mégiscsak igaz, hogy 200 praxist, ami korábban nem volt betöltve, 198-at pontosan, mégiscsak betöltöttünk ezekkel a plusztámogatásokkal, ezek azért mégiscsak számok.

És amit last minute-nek nevezett képviselő úr, január 1-jétől ugye, a jelzáloghitelből 1-1 millió forintot elengedünk a harmadik vagy további gyermek vállalása esetén, és 210 ezer olyan kétygyerekes család van, amelyeknek van ilyen hitele, tehát ez 210 ezer családnak segíthet, amennyiben vállalnak egy újabb gyermeket, és ez valóban elsősorban a középgenerációt szólítja meg, a CSOK támogatása is erre vonatkozik.

Kovács dr. úrnak, képviselő úrnak: talán a 220 milliárd pluszt szeretném újra hangsúlyozni, a következő évi költségvetésben jelent egyfajta választ. És valóban a kórházfejlesztéseknek a közép-magyarországi, Budapest régióban Budapesten, a két centrumot megneveztük: Szent István, Szent László, arra fordítjuk most azt a 18 milliárd forintot, ahol előkészítik a fejlesztéseket. A másik centrum az a Honvéd Kórház körül alakul ki, és az összes kórház kapacitással, strukturálisan be van kapcsolva ebbe a rendszerbe, ez lesz a két pesti centrum. Tehát Észak-Pest: Honvéd Kórház és környéke - Bethesdával és a többivel -, Dél-Pest: Szent László, Szent István, ahol a dél-pesti kórházra is jut fejlesztés. Dél-Budán épül az új kórház: a dél-budai

centrum, és van egy észak-budai terv is, de az egy távolabbi dolog, hiszen ott még autópálya, körgyűrű megépítés, környezetvédelmi ügyek, tehát miután egy új kórház, azt az autópálya mellé érdemes építeni, tehát az még eltart egy darabig, amíg oda eljutunk. És addig is fontos tudni, hogy a II., XII., I. kerületnek, mondjuk így, Közép-Budának az ellátását tovább erősítjük a Kútvölgyivel és a János Kórház bizonyos részeivel. Bocsánat, a 117 milliárd helyett 181 milliárdot kell mondanom, ami javult, ez megtekinthető a költségvetésben, egészségügyi többlet.

Korózs képviselő úr - nem tudom, hogy ennek a bóknak örül-e - magához képest nagyon visszafogottan, nagyon szikár, és egyébként fontos kérdéseket tett fel a családi pótlék emeléséről. Szerintem itt érdemes tisztán beszélni, merthogy aki a munkaalapú társadalomban gondolkodik, annak fontos az, hogy legyen valami ösztönző a munka világába való belépésre. Ez korábban egy álságos szöveg lett volna, addig, amíg az volt a kérdés, hogy szeretnék dolgozni, de nincs munkám. De Magyarországon ma ez a helyzet legfeljebb foltokban fordulhat elő. Valóban olyan hátrányos helyzetű térségeket - többen említették ezt a kormánypárti képviselők közül is -, ahol valami olyan konkrét helyzet van, hogy nincs valóságos munkalehetőség, ott is a közfoglalkoztatással, és hadd mondjam azt, hogy a családi adókedvezmény a közfoglalkoztatásnál is igénybe vehető, és jelentősen növeli a közfoglalkoztatás után járó bért. Tehát a családi otthonteremtési kedvezményen túl, amiket adunk, hadd mondjam azt, hogy a családi pótlék helyett mi a családi adókedvezménynek a pártján állunk, és ebből a fajta családi támogatásból súlyos milliárdokkal több jut a családokhoz, mintha a családi pótlékot emelnénk egyébként.

A családi otthonteremtési kedvezmény - én most igyekszem visszafogni magam -, ugye, a korábbi kormányoknak a szocpol intézkedéseire és annak a megvalósulására vagy meg nem valósulására utaljak, ott valóban, vagy akár a megszüntetésére. Hadd mondjam azt, hogy ha arra utal képviselő úr, noha nem fejtette ki ezt bővebben, hogy ez a 10+10-nek, 10 millió plusz 10 millió forintnak az igénybevétele ma még nem olyan egyszerű, akkor talán annyit itt el lehet mondani, hogy gondolkozunk azon, hogy hogy lehet a CSOK-ot, a családi otthonteremtési kedvezményt még jobban hozzáférhetővé tenni. És amire külön is gondolkozunk - talán ez majd a későbbi képviselői kérdésekre is választ ad -, ez a vidéken való igénybevitelében szeretnénk egy jelentős könnyítést - ezen dolgozik most a minisztériumunk, a Nemzetgazdasági Minisztérium és a Miniszterelnökség, bízom benne, hogy előbb-utóbb itt előre tudunk lépni.

A magáncsődnek az intézményéhez hadd mondjam, hogy ez egy olyan dolog, mint a devizahiteles problémának a kezelése. Talán emlékeznek rá, nem is volt túlságosan elegáns, el kell ismerni 2012-'13 környékén. 2011-'12-'13 környékén, mikor többször nekifutottunk annak, hogy hogy lehet egyébként, hány bírósági per volt ebben az ügyben, azokat a bankokat, akik birtokon belül vannak, mert olyan szerződéseket kötöttek, aminek a kockázataira egyébként az akkori bankfelügyeletnek fel kellett volna hívni a figyelmet és nem tette, ami őket teljesen kiszolgáltatott helyzetbe hozta. Hogy milyen meccset vállaltunk fel a bank világgal azért, hogy itt olyan megoldások legyenek, ami egy - még csak tisztességesnek, meg méltányosnak sem nevezhetném - kényszerű költségmegosztást eredményezett, hogy egyharmadba vállaljanak már a bankok is, egyharmadba vállaljon a költségvetés, egyharmadba meg bizony azok a családok, akik belementek ebbe a zsákutcába vagy beleléptek ebbe a csapdába. Ebből többszáz ezer családot sikerült kihozni, és vannak, akik benne maradtak ebben az ügyben valóban, azoknak próbálunk a magáncsőd intézményével segíteni. Azt tudom erre mondani, azt hiszem, hogy készül is egy ilyen újabb rendelkezés, hogy ezt az intézményt folyamatosan próbáljuk úgy finomítani, hogy valóságos választ adjon azoknak, akiknek csődbe került a háztartásuk meg sokszor az

életük is. Itt azért felhívnam újra a figyelmet arra, hogy a Nemzeti Eszközkezelő egy olyan lehetőséget biztosít - azért erre nem sok nemzetközi példa van -, ahol egyébként azok, akik ilyen helyzetbe kerültek, azok a lakásukba bennmaradva tudnak megpróbálni egy újabb életkezdést.

A video-bajnokságos ügynek utána fogok nézni, ha képviselő úr megengedi ezt nekem.

Talán a szakápolási központokra is rákérdezett képviselő úr. Olyan gyorsan mondta, hogy nem emlékszem erre. Igen, az idősellátás. Azért itt hadd említsem meg, ez például egy olyan terület, ahol jó lett volna még inkább előrelépni, de egyelőre odáig jutottunk, hogy létrehoztuk - legalább jogilag - a szakápolási intézménytípust, mint lehetőséget. Itt indul egy fejlesztés, egy modellkísérlet, egy intézménybe 150 férőhely, tehát akiknek nem kellene kórházba lenni, de nem is jó nekik a klasszikus idősothton, ott szeretnék egy ilyet, ez a jövő, ahol egy kisebb orvosi ellátottsággal, de mégiscsak érdemes elindulni erre. Erre a költségvetésben van 1,7 milliárd forint, hogy egy olyan intézményt építsünk ki, ahol kipróbáljuk azt, hogy hogyan lehet nem kórházi ápolásra szorulókat, de általános ellátásba nem elláthatóakat intenzív ápolásban részesíteni, az ilyen idősok számára építünk egy ilyen otthont, mondjuk így, hogy modellkísérletként.

Tapolczai képviselő úrnak köszönöm az elismerést. Én magamnak is egy nagyon komoly élmény volt találkozni több tucat országból több száz olyan emberrel, akik a jelnyelvet egy olyan közösségnek az építésére használják, ami nemcsak egyszerűen arról szól, hogy ezek az emberek is tudjanak kommunikálni egymással, meg akik ezt a nyelvet megtanulják, hanem sokkal többről szól, egy olyan plusz szolidaritást jelent ebben a világban, ami tiszteletreméltó. Számomra az a nap, amit ott töltöttem, nagy tanulság volt, hogy hogy lehet a negatívumból, a hiányból pozitívumot építeni, és ezért valóban támogatjuk a nemzetközi napnak az elfogadását.

A kitagolási lépésekről szívesen adok egy írásbeli tájékoztatást. Fontos, hogy mindenütt a helyben érintettekkel egyeztetve fogjuk ezeket a lépéseket megtenni, úgyhogy ha megengedi képviselő úr, akkor erre írásos választ fogok adni. Vágó Sebestyén képviselő úrnak már több kérdését érintettem. Ebben önnek igaza van egyébként, hogy a szociális életpályát úgy mint ahogyan a pedagógus életpályát bevezettük, vagy éppen a rendvédelmi dolgozókat, úgy még nem vezettük be. Azok a bérkiegészítések, azok a bérfejlesztések viszont, amiket itt elvégeztünk az elmúlt években, nagyobb biztonságot adnak ezen a területen, miközben egyetértek önnel, hogy ez egy mostohaágazata a világnak, és itt akik konkrét embereknek konkrét nagyon súlyos nyomorúságával foglalkoznak, azok több megbecsülést érdemelnének.

Talán a szociális munka napja mégiscsak egy olyan jelzés, hogy kaptak egy napot az évben, amikor az ő ügyeikkel lehet foglalkozni, és egyébként munkaszüneti napként érezhetik. Ezt egyéni képviselői indítvánnyal adtuk be Lázár miniszter úrral. Talán ez jelent valamit. Bízom benne, hogy az ellenzék nem rajtunk kéri számon azt, hogy idén ez vasárnapra esett. Erről nem tehetünk. Ezt még Gergely pápának kell fölronni, de jövő évben már egy hétköznapi lesz, úgyhogy lesz szociális dolgozó napja.

A biztos kezdet gyerekházakra, azt hiszem, már válaszoltam. A szülőtartás intézményénél, de talán még a telepprogramról mert azt is szóba hozta ön. Hadd mondjam azt az általa említett keresztény, roma szakkollégiumi hálózatból és máshonnan ma 100 roma egyetemista vállalja azt, hogy gyakornokként részt vesz a telepprogramokban. Tehát létezik az a dolog, hogy visszamennek azok, akiknek sikerült kikerülni a nehéz helyzetből, visszamennek a sajátjaikhoz, és ott segítenek. Ez egy nagyon fontos dolog.

És akkor rögtön Kovács képviselő úrnak is – egy kicsit előreszaladva – hadd mondjam azt, hogy a szemléletformálást ebben az ügyben nagyon fontosnak érzem,

abszolút jóindulatú megjegyzés, itt a Jobbiknak még vannak teendői. Tehát érdemes összefogni romaügyben. Van mit kompenzálni.

Én magam nagyon fontosnak tartom, hogy a nyilvánosság előtt hogy jelenik meg a romaügy. A saját miniszteri keretemre indítottam, a Nemzeti Kulturális Alapból indítottunk egy olyan médiaprogramot, amire hátrányos helyzetűek, elsősorban roma fiatalok jelentkezhetnek, hogy a médiában legyenek olyan arcok, ma már vannak többen riporterek, szerkesztők, akik megjelenítik azt a pozitív képet, ami példa – egyik oldalon a saját közösségüknek -, hogy ki lehet emelkedni, nem igaz, hogy nem lehet, meg példa annak a többségi társadalomhoz tartozónak, aki esetleg ebben az ügyben - mert vannak előítéletei vagy vannak utóítéletei - még visszafogott, és nem nagyon hisz a romaintegrációban.

Én büszke vagyok arra, hogy nem ültünk föl azoknak a cigányellenes hangoknak, amik újra és újra megjelennek Magyarországon, hanem így mondják ezt ma: beleálltunk ebbe az ügybe, európai szintre emeltük, és ma az elfogulatlan, csak a számokat vizsgáló emberek úgy tekintenek Magyarországra, mint amelyik élenjáró ebben az ügyben, a romaintegráció ügyében, akármelyik környező országgal hasonlítjuk össze.

És akkor a szülőtartásról, mert itt valóban vannak konkrét számaim. Ez egy nehéz ügy, ez is egy szemléletformáló ügy. Remélem, hogy a szülőtartás oldalán áll a képviselő úr, mert ez az objektív kérdésből nem derült ki, hogy a családok, ha erre anyagilag képesek, akkor az idős szülei ápolásából, gondozásából vállalják a rájuk eső terhet. Nem tudom, hogy ebben egyetértünk-e, ha szabad kérdezni. (*Vágó Sebestyén ingatja a fejét.*) Nem kell megszólalni, elég, ha bólogat vagy rázza a fejét. Ingatja a fejét. Ez a mi bajunk az ellenzékkel, hogy ingatják a fejüket, ahelyett, hogy... (*Vágó Sebestyén: Hosszú lenne kifejtteni.*) Így van, ez egy bonyolultabb kérdés, de mi elszántak vagyunk ebben az ügyben.

Körülbelül egy tucat per van, ahol megpróbáljuk intézményi szinten kiperelni azt a jogos hozzájárulást, ami elvárható ebben az ügyben. Ha azt mondom, hogy egy tucat és azt mondom, hogy ebben a rendszerben 57 ezer időset gondoznak, akkor azért ez még nem jelentkezett társadalmi konfliktushelyzetként.

Harrach képviselő úrnak: valóban a házasságkötések számának a növekedése azért is fontos, mert én újra és újra elmondom, és bízom benne, hogy egyszer jelentkezik egy kritikus vagy egy ellenzéki képviselő vagy médium, és azt mondja, hogy ez nem is így van, de állítom, hogy a világon a fejlett országok között sehol sincs olyan, hogy a házasságkötések száma 2002 és 2010 között 23 százalékkal csökken, és azóta 49 százalékkal nőtt. Jól hallotta mindenki: 49 százalékkal nőtt.

Ez azért fontos, és nem véletlen, hogy ez egy kereszténydemokrata kérdés, mert ez a szemléletváltásról szól. (*Révész Máriusz: Ez a legfontosabb.*) Arról szól, hogy megértik az emberek, hogy a házasság nagyobb biztonságot nyújt a házastársnak is, meg a gyermekeknek is, úgyhogy ez egy valóban lényeges szám.

A demográfiai felmérésekről. Bízom benne, hogy ezeket a típusú felméréseket az a Családpolitikai Intézet, az említett Kopp Mária Intézet a Népesedésért és a Családokért, a KINCS Intézet el fogja végezni, és be tudjuk csatornázni ezeket a dolgokat, mert valóban a vágyott – ez Kopp Mária klasszikus megfogalmazása – és az aztán megszülető vagy vállalt gyermekek száma között van egy gyepe, van egy hiátus, amit érdemes minél szorosabbra fogni, és akkor van esélyünk arra, hogy a vágyott gyermekek valóban megszülessenek.

A fecskéház ügye. Itt van a kormányon belül egy vita. Mi a fecskéházak pártján állunk, és az első Orbán-kormány még '98 és 2002 között indított is ilyen programot. Mi alapvetően nem a bérlakásprogramokban - és ez egyfajta bérlakás lenne -, azért

mégiscsak gondolkodunk mint kormány, és ebből a szempontból kell megítélni a fecskeházak kérdését is.

Ha tehát az onnan való kilépés a saját tulajdonú lakásba valóban motivált és biztosított, akkor érdemes ilyesmiben gondolkodni, de az, hogy beragadjon a család egy ilyen konstrukcióba, azt semmiképpen nem támogatjuk.

Most jön itt egy maratonira tervezett kérdés, bár már a kérdések jelentős részét sikerült megválaszolni, most következik Szabó Timea kérdése. Megintcsak azt tudom mondani képviselő asszonynak, hogy számok! A szenvedély, az indulat is fontos, hogy legyen. Az is fontos, hogy olyan szavakat ne adjon a számba, amiket nem mondtam, tehát hogy csodálatos és hasonló szavakat nem mondtam. „Csodálatos a helyzet” – ilyet nem mondtam. Nem mondtam, hogy a hurráoptimizmus indokolt.

Tehát semmilyen olyan jelzöt nem tettem a számok mellé, bíztam benne, hogy az elismerést majd megkapom önöktől. Én elmondtam a számokat. Csak hogy mondjak egy példát. 2010-ben 845 orvos kért külföldi munkavállaláshoz engedélyt, 2016-ban 398. Ez nem egészen a fele. Ezek számok. Konkrét számok. Tehát hogy mennek el az orvosok, vagy nem mennek el.

A legfrissebb számot is tudom önnek mondani, mert igyekeztünk fölkészülni. 2016 első félévében 175 orvos, 2017 első félévében 148 orvos. Tehát a csökkenés mértéke lassult, azt el kell ismerni, de még mindig csökken azok száma, akik el akarnak menni külföldre.

Az onkológiánál csalódást fogok okozni önnek, de a helyzet az, hogy nem spórolunk senkin. Próbáljuk azt az optimális helyzetet megteremteni, ahol a beavatkozás költségei, annak hatékonysága és a beavatkozások száma növelésének a lehetősége összetalálkozik. Minél több ember minél hatékonyabban, minél több gyógyszerhez jusson. Erről szól az, amit úgy hívnak egyébként az egészségügyben, hogy vaklicit.

Amikor azokat a gyógyszereket; és megnézheti a gyógyszerkassza helyzetét 2010 előtt - és ha valahol Szócska Miklós történelmi érdemeket szerzett, akkor itt, hogy - úgy sikerült csökkenteni súlyos tízmilliárdokkal a gyógyszerkassza terhelését, hogy közben egyetlenegy gyógyszer ára nem emelkedett. Tehát a helyzet az, hogy ez egy üzleti világ, ahol az embert megeszik akkor, ha egyébként nem képes olyan stratégiával küzdeni, amelyik arról szól, hogy a vaklicitben a gyógyszert kínáló vállalatok nem tudják, hogy a másik mennyivel megy lejjebb. És így lehet elérni és erről beszélt miniszterhelyettes úr, így lehet elérni azt a megtakarítást, amiről ön beszélt, azt a milliárdos megtakarítást, amit aztán vissza lehet fordítani a gyógyításba.

Ha tehát nem tudják, hogy ki milyen ajánlatot tesz be, akkor bizony ilyen lehetőségek vannak, és ezek terhére újabb innovatív szereket fogunk befogadni, hogy valóban az onkológiai ellátás a lehető legjobb legyen. És itt is hadd mondjak egy számot: az előző évben, '16-ban 137 milliárd forint volt erre, 2017-ben pedig 180 milliárd forint. Tehát egyértelmű a növekedés, hogy több mint 40 milliárd forinttal többet fordítunk erre az ügyre.

Influenza ügyében önnek igaza van, tehát valóban szükséges az erősebb tájékoztatás, felvilágosítás és felhívás, 1,3 millió vakcina áll rendelkezésre az oktatásokra, tehát aki ezt igénybe akarja venni, annak van erre lehetősége. Egyébként folyik egy kampány, de ezt itt elfogadom, hogy nem rosszindulatból nem vette észre, mert én is most olvasom, hogy folyik egy kampány, én beoltattam magamat, tehát ezt szerintem érdemes erősíteni, úgyhogy, ha ebben segítenek, akkor azt szívesen vesszük.

És akkor a CT, MR számokat mondok. CT-ből 2010-ben 73 darab volt Magyarországon, most van 104, nem Magyarországon, hanem az egészségügyi ellátórendszerben. MR-ből 30 volt, most 65, ez kevés, de lényegesen több mint, amit

örököltünk. És most is, ezt államtitkár úr jobban tudja, beszerzés alatt vannak, több tucat újabb ilyen készüléket tudunk vásárolni, ha sikerül megküzdünk a közbeszerzéssel, habár ezt a kérdést nem tették fel, én hadd hozzam szóba, akkor az év végére újabb több tucat MR és CT fog rendelkezésre állni.

És akkor Fótnál az állami gondozott gyerekekre vonatkozóan. Mi nem hiszünk az elkülönítésben, ezt egy előző rendszer hozta létre, és azt tudom önnek ígérni, nincs minden intézményről még végleges döntés, hogy hova kerül; de az, hogy jobb körülmények közé kerüljenek, az nem kérdés számomra, egészen biztosan jobb körülmények közé fognak kerülni. Itt még, miután nem születtek meg a végleges döntések minden területre, ezért nem tudom önnek megmondani, hogy hova kerülnek, de hogyha megszületik ez a döntés, akkor azt szívesen el fogom mondani.

És akkor Kovács Sándor képviselő úrnak azt hiszem az érzékenyítés kérdésére válaszoltam. Fontos dolog az, hogy valóban ezeknél az intézkedéseknél, azért hadd mondjam azt, tehát volt egy kis önkritika a kérdésében, ami frakcióülésem gyakrabban szokott lenni, mint nyilvános bizottsági meghallgatáson, de itt is, mert valóban így van, az önkormányzatoknak a motivációját azért nehéz felébreszteni ebben az ügyben. De azért hadd mondjak annyit a saját védelmükbe, amikor én elkezdtem romaügyi államtitkárként 2010-ben, volt egy többszáz-milliós telepprogram pályázat, senki, egyetlen önkormányzat nem jelentkezett, senki - megmaradt a pénz. Most pedig kétszámjegyű milliárdos pályázatok vannak, és a települések versenyeznek, hogy jó programot nyújtsanak be, tehát azért valamit léptünk előre ezen a téren is. De egyetértek, hogyha nem vonjuk be a helyi erőket ebbe a döntésbe, akkor nem sok esélyünk van. Én azt ajánlanám, lehet, hogy ez szakmai ártalom, szerintem érdemes a helyi egyházakat meggyőzni ebben az ügyben, sokat tudnak tenni azért, hogy egy ügy mellé pozitívan odaálljanak; és romaügyben azért elég jó tapasztalataink vannak, hogy hogyan tudunk nemcsak mi velük együttműködni, hanem az egyházak egymás között is, ami szintén nem mindig magától értetődő.

44 milliárdos a program, itt olvasom most, ami humánfejlesztés és az infrastruktúra-fejlesztés 22 milliárdos, tehát ezek óriási összegek, nem mindegy, hogy hogyan fogjuk ezeket felhasználni.

Köszönöm szépen képviselő asszony a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönjük szépen a meghallgatást. Köszönjük szépen a válaszokat, illetve az előterjesztést.

Tavaly ilyenkor advent időszakában zajlott a miniszteri meghallgatás, tehát nem későn és korábban, hanem advent időszakában, még azért addig nagyon sok munka áll előttünk.

Tisztelt Miniszter Úr! Engedje meg, hogy ne csak önnek, hanem munkatársainak is megköszönjem az elmúlt 4 évben nyújtott munkájukat, számos bizottsági meghallgatáson vettek részt, ezeken a bizottsági meghallgatásokon nagyon alaposan tájékoztatták képviselőtársaimat a területekről.

Az elmúlt két évben 10 meghallgatást tartott a bizottság, ahol az ön munkatársai részt vettek, és az elmúlt három és fél év alatt 20 meghallgatás volt. Nem sorolnám most fel, de nagyon fontos témákról beszéltünk: a bölcsődei helyzetről, az országos tisztifőorvos úr is járt itt nálunk többször, a korai fejlesztésről is szó volt, az államtitkárok is itt voltak, és a saját területükről tájékoztatták a bizottságot, és ezen keresztül a sajtó képviselőit.

Még egyszer nagyon köszönjük, hogy elfáradt és jó munkát kívánunk mindenkinek.

BALOG ZOLTÁN miniszter (Emberi Erőforrások Minisztériuma) Mi is köszönjük szépen.

ELNÖK: Ezzel a bizottsági ülés első részét berekesztem.

BALOG ZOLTÁN miniszter (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen, elnök asszony. Én is köszönöm a kérdéseket és a türelmet.

ELNÖK: Köszönjük szépen. 10 perces szünetet rendelék el, utána várok mindenkit. *(szünet)*

(Szünet: 12.15 – 12.24)

**Egyes egészségügyi és egészségbiztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/18319. szám)
(Részletes vita)**

DR. SELMELCZI GABRIELLA (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban
ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Folytatjuk ülésünket. A 2. napirendi pont következik, az egyes egészségügyi és egészségbiztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat részletes vitája.

Tisztelettel köszöntöm államtitkár urat és munkatársait, akik már az előző napirendi pontnál is itt voltak. A részletes vita 1. szakaszát megnyitom, melynek keretében a bizottság megvizsgálja, hogy a törvényjavaslat megfelel-e a határozati házsabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek. A kormány képviseletében Ónodi-Szűcs Zoltán államtitkár fog szólni, akinek megadom a szót, amennyiben a vita ezen szakaszában hozzá kíván szólni.

DR. ÓNODI-SZÚCS ZOLTÁN államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Nem kívánok.

Határozathozatalok

ELNÖK: Nem kíván. Kérdezem, hogy a bizottság részéről kíván-e valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem kíván.

Amennyiben nincs hozzászólás, a részletes vita 1. szakaszát lezárom. Képviselői módosító javaslatok benyújtására nem kerül sor, viszont még a tegnapi napon kiküldésre került a kormánypártok által kezdeményezett 8 pontból álló jogtechnikai és nyelvhelyességi pontosításokat tartalmazó módosítási szándék.

Kérdezem, hogy a javaslatról történő szavazást megelőzően kíván-e bárki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem kíván. Szavazás következik. Ki az, aki támogatja a kezdeményezésnek megfelelő tartalmú, részletes vitát lezáró módosító javaslat benyújtását. *(Szavazás.)* Van-e, aki nem támogatja? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodott-e valaki? *(Senki sem jelentkezik.)* A bizottság egyhangúlag támogatja a javaslat benyújtását.

További határozathozatalok következnek. Döntés a részletes vita lezárásról. Ki az, aki támogatja a részletes vita lezárását? *(Szavazás.)* Volt-e, aki nem támogatta? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodás? *(Senki sem jelentkezik.)* A bizottság egyhangúlag támogatta a részletes vita lezárását.

Döntenünk kell a jelentés benyújtásáról. Ki az, aki támogatja a részletes vitáról szóló jelentés benyújtását, amely korábban meghozott döntéseink mellett tartalmazza, hogy a törvényjavaslat megfelel a határozati házsabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak. Ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* Volt-e

ellenszavazat? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodás? *(Senki sem jelentkezik.)* A bizottság egyhangúlag elfogadta a részletes vitáról szóló jelentés benyújtását.

Bizottsági előadók állítására nincs szükség. A napirendi pont tárgyalását lezárom.

**Az egyes családtámogatási tárgyú, valamint egyéb törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/18312. szám)
(Részletes vita)**

A 3. napirendi pont következik: az egyes családtámogatási tárgyú, valamint egyéb törvények módosításáról szóló törvényjavaslat részletes vitája következik. A részletes vita 1. szakaszát megnyitom, melynek keretében a bizottság megvizsgálja, hogy a törvényjavaslat megfelel-e a határozati házsabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek.

A kormány képviselőjében köszöntöm Czibere Károly államtitkár urat is, aki az előző napirendi pontnál itt volt. Egyben Ónodi-Szűcs Zoltán államtitkár úrtól elköszönünk, köszönjük szépen, hogy itt voltak. A továbbiakban Nyitrai Imre helyettes államtitkár urat és Beneda Attila helyettes államtitkár urat köszöntöm.

Megkérdézem őket, hogy kívánnak-e a vita ezen szakaszában hozzászólni.

DR. BENEDA ATTILA helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönjük, nem kívánunk.

ELNÖK: Nem kívánnak. Köszönöm, akkor kérdezem, hogy a bizottság részéről kíván-e valaki hozzászólni a vita ezen szakaszához. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem.

Határozathozatalok

Amennyiben nincs hozzászólás, akkor a részletes vita 1. szakaszát lezárom, és megnyitom a vita 2. szakaszát a benyújtott képviselői módosító javaslatok megtárgyalását.

A kiosztott háttéranyag alapján fogunk tárgyalni. Az 1. pontban a benyújtó Szabó Szabolcs képviselőtársunk. Kérdezem a kormányt, mi az álláspontja.

DR. NYITRAI IMRE helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Tárcaálláspontot tudunk képviselni, és nem tudjuk támogatni a módosítót.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kérdezem a bizottságot, van-e valakinek kérdése vagy hozzászólása a módosító javaslathoz. *(Senki sem jelentkezik.)* Ha nincs, ki az, aki támogatja Szabó Szabolcs képviselőtársunk javaslatát. *(Szavazás.)* 4 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* 7 nem. Tartózkodás? *(Senki sem jelentkezik.)* Nem volt.

Megállapítom, hogy a bizottság nem támogatja a Szabó Szabolcs 1. sorszámon szereplő módosító javaslatát.

A 3. sorszámon szereplő, Korózs Lajos, Bangóné Borbély Ildikó képviselőtársaink módosító javaslata következik. Kérdezem a kormány álláspontját vagy a tárca álláspontját.

DR. BENEDA ATTILA helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e kérdés vagy hozzászólás? *(Jelzésre:)* Korózs Lajos képviselőtársunk!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Egy kicsit bővebben, államtitkár úr!

DR. BENEDA ATTILA helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): A tárcaálláspont az, hogy nem támogatjuk a módosítót. Köszönöm.

ELNÖK: Korózs Lajos képviselőtársam.

KORÓZS LAJOS (MSZP), a bizottság alelnöke: Ezek után semmi, köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem a bizottság képviselőit, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Ha nem, kérdezem, ki az, aki támogatja Korózs Lajos és Bangóné Borbély Ildikó módosító javaslatát. *(Szavazás.)* 4 igen. Ki az, aki nem támogatja? 7 nem. Volt-e tartózkodás? *(Szavazás.)* Szabó Timea igennel szavazott, kérjük szépen az igenek számát egygel növelni, tehát 5 igen.

A bizottság ezzel nem támogatta a 3-as sorszámú szereplő módosító javaslatot.

A 6. oldalra lapozzatok, a sorszám 8-as: Hollik István KDNP-s képviselőtársam módosító javaslata következik.

Kérdezem a kormány, illetve a tárca álláspontját.

DR. BENEDA ATTILA helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Támogatjuk.

ELNÖK: Van-e kérdés vagy hozzászólás? *(Nincs jelzés.)* Ha nincs, kérdezem, ki az, aki támogatja Hollik István képviselőtársunk módosító javaslatát. *(Szavazás.)* 8 igen. Ki az, aki nem támogatja? Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 5 tartózkodással megállapítom, hogy a bizottság támogatta a 8-as sorszámú Hollik István módosító javaslatot.

A 9-es sorszám következik: Bangóné Borbély Ildikó és Korózs Lajos képviselőtársunk módosító javaslata.

A tárca álláspontja?

DR. BENEDA ATTILA helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kívánnak-e kérdést feltenni vagy hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Nem.

Kérdezem, hogy ki az, aki támogatja a 9-es számú módosító javaslatot. *(Szavazás.)* 5 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 8 nem. A bizottság tehát nem támogatta a 9-es számú módosító javaslatot.

10-es sorszám: Kovács Sándor képviselőtársunk nyújtotta be.

Kérdezem a tárca álláspontját.

DR. BENEDA ATTILA helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Támogatjuk.

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy van-e valakinek kérdése vagy hozzászólni valója. *(Nincs jelzés.)* Nincs. Ki az, aki támogatja a módosító javaslatot? *(Szavazás.)* 12 igen. Ellenszavazat és tartózkodás nélkül a módosító javaslatot a bizottság támogatta.

A háttéranyag végére értünk, a vita ezen szakaszát lezárom.

Szavazás következik. Ki az, aki támogatja a részletes vitát lezáró módosító javaslat benyújtását, amely a támogatott képviselői módosító javaslatokat tartalmazza, két javaslatot támogatott a bizottság. Ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* 8 igen. Ki az, aki nem támogatta? *(Szavazás.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 5 tartózkodás. A bizottság tehát támogatja, hogy a módosító javaslatokat tartalmazó jelentést benyújtsuk.

További határozathozatalok következnek. Döntés a részletes vita lezárásáról.

Ki az, aki támogatja a részletes vita lezárását? 12 igen. Ki az, aki nem támogatja? Ilyen nem volt. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 1 tartózkodás. A részletes vitát lezártuk.

Döntés a jelentés benyújtásáról. Ki az, aki támogatja a részletes vitáról szóló jelentés benyújtását, amely a korábban meghozott döntéseink mellett tartalmazza, hogy a törvényjavaslat megfelel a határozati házsabályi rendelkezések 44. §. (1)-es bekezdésében foglaltaknak? Ki az, aki támogatja a jelentés benyújtását? *(Szavazás.)* 8 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 1 nem. Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 4 tartózkodás mellett a bizottság döntött a jelentés benyújtásáról.

Bizottsági előadók állítása. Kíván-e a bizottság kisebbségi, illetve többségi előadót állítani? *(Szavazás.)* Kisebbségit nem, többségit nem, miután vita nem volt, a bizottság nem kíván előadót állítani.

A napirendi pont tárgyalását lezárom.

Köszönjük szépen államtitkár uraknak, hogy itt voltak, jó munkát kívánunk.

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről:

a) Az igazságos és méltányos nyugdíjrendszer megteremtéséhez valamint a rászoruló idősök és az ápolásukat végzők megélhetésének fokozottabb támogatásához szükséges intézkedésekről szóló H/17810. számú határozati javaslat

A 4. a) napirendi pont következik. Az igazságos és méltányos nyugdíjrendszer megteremtéséhez valamint a rászoruló idősök és az ápolásukat végzők megélhetésének fokozottabb támogatásához szükséges intézkedésekről szóló határozati javaslat következik. Döntenünk kell a tárgysorozatba vételről.

A napirendi pont tárgyalását megnyitom. Előterjesztőként Korózs Lajos képviselőtársunknak adom meg a szót.

Korózs Lajos hozzászólása

KORÓZS LAJOS (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Igyekszem nagyon rövid lenni, lévén, hogy ugye, országgyűlési határozati javaslatot nyújtottunk be, és csak néhány keresetlen mondattal szeretném felvezetni - remélem mindenki elolvasta és tanulmányozta ezt az indítványt.

Ugye, arról lenne szó ebben, hogy a kormányt felhatalmazzuk arra, hogy a társadalombiztosítás rendszerén belül az időskori megélhetés feltételeit intézkedésekkel biztosítsa, hangsúlyozni szeretném, hogy a társadalombiztosítás rendszerén belül. Mindenki előtt ismeretes, hogy az elmúlt hetekben, hónapokban milyen átalakításon ment át az egész társadalombiztosítási intézményrendszer.

Kitérek arra az a) pontban, javaslatomban, hogy öt évvel megelőzően, az öregségi nyugdíjkorhatárt megelőzően legyen lehetőség nyugdíj megállapítására úgy, hogy annak összege arányosan igazodjon a szolgálati időhöz és a megfizetett járulékok mennyiségéhez. Illetve a b) pontban pedig javaslatot teszek arra, hogy ismét vissza kell állítani a rokkantsági és a baleseti rokkantsági nyugdíj intézményét.

A c) pontban pedig javaslatot teszek arra, hogy 2012 előtt, akiket megillette bármilyen társadalombiztosítási kedvezmény, ezeket helyre kell állítani.

A 2. pontban az új típusú szolgálati nyugdíjrendszer bevezetésére teszek javaslatot. A 3. pontban pedig arra, hogy az öregségi legkisebb nyugdíj összegét 50 ezer forint összegben állapítsa meg a kidolgozásra kerülő kormányzati előterjesztés.

Meg kell említenem, hogy javaslatot teszek a vegyes indexálás technikájának az újbóli bevezetésére, továbbá a nyugdíj melletti munkavégzés korlátozásának feloldására. Ezen túlmenően a járuléklafon intézményének az újbóli bevezetésére, továbbá az időskorúak járadékának 50 százalékos emelésére, a 65 éven felüli krónikus betegségben szenvedő személyek számára az ingyenes gyógyszer biztosítására, és az ápolási díj alapösszegének 80 százalékos emelésére.

Meg kell említenem, hogy az első pontban, amikor utaltam arra, hogy a társadalombiztosítás rendszerén belül kell helyreállítani az időskori megélhetés biztosítását, akkor itt ezalatt értem természetesen a korengedményes, illetve a korkedvezményes nyugdíjnak a végiggondolását. Az nyilvánvalóan látszik most már - minden parlamenti képviselő számára azt gondolom világos -, hogy ennek a két intézménynek az eltörlése egyrésztől nem hozott a nyugdíjkasszára nézvést semmilyen megtakarítást. Hiszen annak idején a korengedményes nyugdíjnál ugye, pontosan tudjuk, hogy a vállalatok fizették be egy összegben azt a járadék mennyiséget, amelyből kapták az ellátásukat azok az emberek, akik a nyugdíjkorhatár, az irányadó nyugdíjkorhatár előtt elmentek nyugdíjba. Ez az egyik dolog, tehát egy összegben befizették a vállalatok.

A másik, a korengedménynél pedig az látszik, hogy az emelkedő nyugdíjkorhatár mellett mégis ennek ellenére azt látjuk, hogy a munkaerőpiacon nagyon sok helyen munkaerőhiány van, ettől függetlenül nagyon sokan kerülnek olyan helyzetbe, hogy 60 éves korukat elérve elveszítik az egzisztenciájukat a munkaerőpiacon, és több mint 40 év ledolgozott idejük van rendszerint ezeknek az embereknek, mégsem tudnak nyugdíjba menni.

Ki kell térni a veszélyes munkakörben dolgozók egészségkárosodására, hiszen a régi szabályozás külön fel is hívta erre a figyelmet, hogy az egészségre különösen ártalmas munkakörben dolgozók részére kell megállapítani korengedményes nyugdíjat, tehát erre teszek javaslatot ebben az indítványban, hogy ezeket gondolja végig a kormány, és hozzon olyan előterjesztést az Országgyűlés elé, amely ezeket a problémákat megoldja. Köszönöm szépen, ennyit kívántam elmondani.

ELNÖK: Köszönjük szépen a szóbeli kiegészítést. Kérdezem a bizottságot, kíván-e valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Kovács Sándor képviselőtársam!

Hozzászólások

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Azt gondolom, hogy először egy általános megfogalmazást engedjenek meg nekem, hogy a pontosság kedvéért felolvassam. A kormány célja egy igazságos és célzott szociális ellátórendszer működtetése, ennek keretében annak biztosítása, hogy a szociálisan rászoruló személyek hozzájuthassanak az élethelyzetüket könnyítő ellátásokhoz.

A nehéz anyagi körülmények között élő, segítségre szoruló családtagok szociális biztonságának erősítése érdekében az utóbbi időben számos intézkedés történt. A kormány számos eszközzel igyekszik könnyíteni a nehéz szociális helyzetű, illetve idős, valamint egészségügyi problémákkal küzdő személyek helyzetét.

Kiemelt célkitűzés, hogy minden magyar állampolgár megkapja a részére járó, illetve a számára szükséges ellátásokat és szolgáltatásokat. A lényeg: a kormány a

magyar gazdaság teljesítőképességének függvényében folyamatosan vizsgálja a szociális ellátások, a jövedelmi küszöb és egyéb összegek összefüggését.

Azért hangsúlyozom, hogy a magyar kormány, mert azt gondolom, hogy a képviselő úr által felsorolt minden olyan témát, akár a rokkantsági nyugdíj helyzetéről, az időskorúak járulékáról, a közgyógyellátásról és az ápolási díj emeléséről nem akar ez a kormány a szocialista kormányok által kormányzott intézkedéseket visszavezetni, hiszen mi a gazdaság teljesítőképességéhez egy társadalmi felelősségvállalással, családtámogatási rendszerrel alátámasztott társadalombiztosítási pilléreket építünk, önök pedig hitelből finanszírozták mindazt - és a költségvetési hiány terhére -, amelyeket ön most módosításként előadott, úgyhogy én nagy tisztelettel azt gondolom, hogy ha megengedik, nem mennék végig minden egyes tétel cáfolásán.

Egyet hadd emeljek ki, a rokkantsági helyzetükben a különböző egészségkárosodású embereknek 34 milliárd forintot fordít a kormány a foglalkoztatására, hiszen ellentétben az előző kormánnyal, itt már nem az egészségkárosodás, hanem a megmaradt egészség mértékét vizsgálja, és ehhez képest 30 500 ember foglalkoztatására, rehabilitációs foglalkoztatására is van lehetőség.

Azt gondolom, hogy a magyar kormány jelenleg mindent megtesz a gazdasági helyzetének megfelelően, az ország gazdasági helyzetének megfelelően a rászorult emberek támogatására. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Ha nem, akkor visszaadom aszót az előterjesztőnek. Kérdezem Korózs Lajos képviselőtársamat, kíván-e reagálni.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Nem.

Határozathozatal

ELNÖK: Szavazás következik. Ki az, aki a H/17810. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét támogatja? *(Szavazás.)* 5 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 8 nem. A bizottság tehát nem támogatja a határozati javaslat tárgysorozatba vételét. Ezzel a napirendi pont tárgyalását lezárom.

A családtámogatások bővítésének szükségességéről szóló határozati javaslat (H/17886. szám) (Dúró Dóra, Hegedűs Lorántné, Ander Balázs, Dr. Apáti István, Sneider Tamás, Z. Kárpát Dániel, Vágó Sebestyén (Jobbik) képviselők önálló indítványa)

A 4/b napirendi pont következik. A családtámogatások bővítésének szükségességéről szóló határozati javaslat. Döntenünk kell a tárgysorozatba vételről. A napirendi pont tárgyalását megnyitom. Előterjesztőként megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak.

Ander Balázs bevezetője

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm, elnök asszony. Tisztelt Bizottság! A nemzet sorsát alapvetően a demográfia, a népesedési folyamatok határozzák meg. Nyilván lehetne ezt líraiban is fogalmazni, mondhatnám Gárdonyi után szabadon, hogy a család tulajdonképpen egyfajta olaj az élet lámpásában. Bízom benne egyébként, hogy a bizottság tagjai ezzel egyetértenek, és támogatni fogják ezt a határozati javaslatot, hogy legalább az Országgyűlés elé kerülhessen, tárgyalhassunk róla, és kérem képviselőtársaimat, hogy úgy fogják föl, mint egyfajta szándéknyilatkozatot.

Tisztában vagyunk a számokkal. Tehát adott esetben várom majd Kovács képviselőtársaim számait. Igen, tudjuk, hogy 1900 milliárd forintról van szó, ami a családtámogatási rendszerek összvolumenét illeti. Tudjuk azt, hogy ez a GDP-nek az 5 százaléka. Sejtjük egyébként azt, hogy kormánypárti képviselőtársaink el fogják mondani, hogy ez Európában kiemelkedő.

Igen, viszont hozzátennék, hogy a társadalom 60 százaléka úgy gondolja, hogy a demográfiai katasztrófa – úgy is fogalmazhatnánk, hogy az a szakadék szélén állás - a legnagyobb, nem az egyik, hanem a legnagyobb problémája a magyar társadalomnak, és mindezek ellenére, hogy történtek valóban előremutató lépések a kormányzat részéről a családügyeket tekintve, ennek ellenére az emberek 80 százaléka a közvélemény-kutatások szerint azt gondolja, hogy ezek az intézkedések még mindig nem elegendőek ahhoz, hogy alapvetően fordítsuk meg azokat a döbbenetes negatív trendeket, amelyek most már évtizedek óta, nem évek meg az azt megelőző nyolc év óta, de itt hatnak, és itt pusztítanak Magyarországon.

Hiszünk egyébként abban, hogy a gyermeknevelés közérdekű munkavégzés, hogy így fogalmazzak, ami a humántőke befektetését és nevelését célozza. Bízunk abban, hogy támogatják képviselőtársaim. Van 6 pont, legalábbis a Jobbik szerint, ami mindenképpen alátámasztja azt, hogy ezt a határozati javaslatot el kellene fogadni. A természetes fogyás Magyarországon iszonyatos.

Több tízezres számokról beszélhetünk itt még annak ellenére is, hogy a teljes termékenységi ráta arról az 1,23 százalékos döbbenetes rossz szintről most már 1,48 százalékra tudott nőni, de ez még mindig messze van a 2,1-től. Ilyenkor azt is meg kell fogalmaznunk, hogy a most szülőképes korban lévő korosztályok bizony jóval szűkebb generációkat tartalmaznak, mint mondjuk a Ratkó unokák generációja, amelynek én is tagja vagyok. Tehát egy szűkülő populációnak kellene produkálnia adott esetben szülő nőnként 3 gyermeket vállalva azt, hogy az ország lakossága szinten maradjon.

Nyilván a mostani keretrendszerek közepette ez teljes mértékben illúzió, de én bízom abban, hogy tudunk tenni legalább egy lépést afelé, hogy ez az összességében borzasztó népesedési kép meg tudjon változni. Lehetne itt beszélni az előregedésről, ami az előbbiekkal kézen fogva jár, annak a pszichológiai, politikai, gazdasági, szociológiai és szociális hatásáról, ami hatalmas bombaként fog Magyarországon robbanni.

Az az úgynevezett előregedési index vagy előregedési mutató, amely azt mutatja, hogy most már 1,28 százalék – tudom, nagyon bután hangzik, de mégis ezek a statisztikai számok – idős korú jut Magyarországon 1 gyermekre, ez nagyon komor jövőképet vetít elénk. Foglalkozni kellene itt a programcsomag vagy a javaslat kapcsán a kivándorlással is, amit talán meg tudnánk fékezni vagy lassítani lehetne annak a volumenét, hiszen 6-7-800 ezer és srófolhatjuk még magasabbra is azokat a számokat, amelyek arról szólnak, hogy mennyi honfitársunk és szülőkorban lévő, agilis, egyébként az országért és a saját maga sorsáért is tenni akaró fiatal ment ki Nyugatra.

Beszélni kelljen arról és beszéltünk is itt az előbbiekkben arról a fizikai és az ezzel sokszor együtt járó mentális vagy lelki leépülésről is, ami sok esetben mondjuk az anóMia révén az országot sújtja. Beszélni kell arról, hogy a belső vándorlás révén komplett vidékek válnak gyakorlatilag élhetetlenné, és süllyednek egyfajta gettóvá.

Beszélni kelljen aztán arról is itt a hatodik pont kapcsán, nem megbántva és egyáltalán nem ellentmondva Kovács képviselőtársamnak, aki a magyar társadalom érzékenyítéséről beszélt a cigányintegráció kapcsán. Azt azért mégis ki kell mondani, hogy itt alapvetően két külön demográfiai trendet produkáló populációról van szó, legalábbis ami a cigányság nem integrálódott részét illeti.

Az ő köreiben megfigyelhető népességrobbanás Északkelet-Magyarországon, ami különösen látványos és még egyszer utalnék Gyenei szociológus asszonyra, akit annak idején ezért tulajdonképpen ki is átkozott a liberális tudományosság, mert ki merte mondani azt, hogy bizony, létezik egy ilyen dolog, hogy megélhetési gyermekvállalás.

Ezekről is beszélni kellene, és mindezeket összefoglalva, mindezeket figyelembe véve kellene itt nekünk arról döntést hozni, hogy támogatják-e kormánypárti képviselőtársaim is ezt a 12 pontot, az ország, a nemzet megmaradásának érdekében. Támogatják-e azt, hogy a nyugdíjakhoz hasonlóan inflációkövetőek legyenek a családtámogatások. Több mint 7 esztendeje a családi pótlék nem emelkedett. Azért itt is hozzátenném, hogy nyilvánvaló módon van-e olyan szint, ami után nem mondja a Jobbik azt, hogy ez alanyi jogon járjon, mi jobban preferálnánk azt, hogyha ez leírhatóvá válna az adóból. Szükséges lenne szerintünk a gyermekneveléshez szükséges cikkek áfájának 5 százalékra való csökkentése, és természetesen itt is hozzáteszem, hogy óriási aprómunka várna még itt a törvényalkotóra, hiszen annak semmi értelme nem lenne, hogy ezt az áfatartalmat kivegyük a magyar költségvetésből, és mondjuk a családok helyett ezt a kereskedők nyeljék be.

Szükség lenne államilag támogatott otthon- és bérlakásépítési programra valamilyen szinten, itt Harrach képviselőtársam az előbbieken a fecskeházakat említette, szerintem ez teljes mértékben kompatibilis akkor ezzel az elképzeléssel - és lehetne sorolni ezeket a pontokat.

Én arra kérem képviselőtársaimat, hogyha valamiféle ellentmondást vagy ellenkezést éreznek magukban a határozati javaslattal, illetve annak tervezetével kapcsolatosan, akkor próbálják megindokolni, hogy ebből a 12 pontból melyik az, amelyik nem méltó a támogatásra, melyik az a pont, amire nem kellene még jobban, az eddigieknél is jobban odafigyelni. Köszönöm szépen.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselőtársam szóbeli kiegészítését.

Kérdezem a bizottság tagjait, kíván-e valaki hozzászólni, kérdést feltenni.

(Jelzésre:) Kovács Sándor képviselőtársunk, utána Tapolczai Gergely képviselőtársunk.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Én csak nagyon röviden, mert megszólítottam a romaintegráció kérdésében. Öntsünk tiszta vizet a pohárba.

Porcsalmának hívják azt a települést, ahol ott voltam lakossági fórumon, ahol az integrációs képzéssel, lakásvásárlással, az otthon kialakításával vitatkoztunk azon, hogy hogyan kellene a roma társadalmat integrálni a normál társadalomba; 34, sok igény van jelen pillanatban a porcsalmi lakosok által beadva a banki szektorba, ebből 9 darab pozitívan elbírálva, a várható 23 is jó állapotban. Ez ellen azt mondja a Jobbik helyi szervezete és regionális vezetője, hogy ezzel az égvilágon semmi baj nincsen, mert saját maguktól megoldják és költözzenek be a faluba. Mihelyt egy támogatott, integrált program keretében próbálunk otthonot teremteni a porcsalmi cigányoknak, akkor a Jobbik helyi elnöke felszólítja a polgármestert meg a képviselőtestületet a lemondásra, mert cigány betelepítésről beszélünk.

Képviselő úr, kettős beszédet folytatnak. Vagy le kell tenni véglegesen azt a bizonyos kártyát, tehát a romaintegráció mellett, és el kell dönteni, hogy akarom-e a magyar társadalom részének látni a romákat, vagy pedig be kell fejezni a kettős beszédet, mert ennek így nincs értelme. Minden egyes pontja, amelyeket elmondott, a kormány - és azt gondolom, hogy ez nem a Jobbik érdeme - éppen a nemzet

felemelkedését éppen a születésszám növelésével, éppen a jövőnk miatt megtette azoknak az intézkedéseknek, ha nem is ezeknek a definícióknak a nagy részét, amelyik igen, a magyarországi, a magyar nemzet hosszú távú érdekét képviseli. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tapolczai Gergely képviselőtársamé a szó.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Abban mindannyian egyetértünk, hogy a demográfiai kérdés megoldása a családok támogatásán keresztül oldható meg, ez az egyik legfontosabb kérdés e tekintetben.

Én örülök annak, hogy ismeri képviselőtársam a számokat, tehát nem fogom ezeket megismételni. De azt látni kell, hogy a kormány lépésről lépésre halad az ügyben, és ahogy miniszter úr is említette a mai napon a családok támogatása kapcsán történt intézkedéseket, most ezért ezt nem fogom megismételni. De említette az egészségüggyel kapcsolatos kérdések alatt a lombikbébi programot is, illetve említette a bölcsődei ellátással kapcsolatos fejleményeket és előrelépéseket, tehát ezeket most mind nem kívánnám megismételni.

Azonban azokra a témákra szeretnék reagálni, amikről ma még nem volt szó. Például a közlekedési kedvezményt a javaslat 8. pontja említi. Jelenleg is van számos kedvezmény a gyermekek részére: 0-tól 6 éves kor között ingyenesen tömeg közlekedhetnek, illetve 6-tól 14 éves kor között a helyközi közlekedésben 50 százalékos kedvezményt vehetnek igénybe, a tanulói jogviszony alapján pedig 90 százalékos kedvezmény jár nekik a helyközi közlekedésben. Illetve a tartósan beteg és a súlyosan fogyatékos gyermekek számára ingyenes a helyi közlekedés és 90 százalékos kedvezményre jogosultak a helyközi közlekedés során. Tehát látható, hogy kétféle támogatás is van, és ennek a jelentős részét a kormányzat és az állam állja.

Tehát ezeknek a kedvezményeknek a forrásai az állami költségvetésben található meg, és nagyon kényes ez a kérdés, hogy bővítsük-e a kedvezmények körét. Tehát ezt a kérdést alaposan mérlegelni kell, mert ugye, ez alanyi jogon járó támogatás, és hogyha módosítunk rajta vagy kiszélesítjük ezt a kört, akkor minden Magyarországon tartózkodó európai uniós állampolgárnak is jár ugyanez a kedvezmény, tehát további költségvetési vonzatai vannak. Ez nem zárja ki természetesen azt, hogy a jövőben, ha kedvezőbbek a körülmények, akkor újra elővegyük ezt a kérdést, de álláspontunk szerint ez jelenleg nem aktuális.

Említette az 5 százalékos áfakörbe vonását a gyermekneveléssel kapcsolatos termékeknek. Egy európai uniós irányelv van az áfával kapcsolatban, és az a szabályozás tartalmazza, hogy milyen termékek vonhatók a kedvezményes áfakörbe. És ezek a termékek, bár a javaslatból nem derül ki pontosan, hogy milyen termékekre gondoltak, de mint gyermekneveléssel kapcsolatos termékek és szolgáltatások nem szerepelnek az európai uniós szabályozásban, tehát jogi szempontból ez nem megoldható. Ugyanakkor a lakásértékesítés az az 5 százalékos áfakörbe tartozik, illetve a CSOK mellett ez egy jelentős kedvezményt jelent a családoknak.

Van egy felvetés a szülői életjáradék kapcsolatában. Álláspontunk szerint most nem lenne szerencsés túllépni a szociális ellátórendszer kereteit, ez inkább a nyugdíjrendszerhez kapcsolódó kérdés.

Azt hiszem, hogy nagyjából reagáltam mindenre. Tehát álláspontunk szerint ezt a javaslatot most nem támogatjuk, néhány kérdésre pedig majd a későbbiekben érdemes visszatérni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Révész Máriuszé a szó.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon rövid leszek. Én nagyon sok mindenben egyetérték Ander Balázssal, tehát mindenképpen az az állítás tényszerűen igaz, hogy a demográfiai helyzet ma Magyarország legsúlyosabb problémája. Arra viszont felhívnom a tisztelt képviselőtársaim figyelmét, hogy ezen a területen az elmúlt években annyi dolog történt, mint amennyi előtte soha, és az a helyzet, hogy amikor van költségvetési fedezet, akkor a kormány a rendelkezésre álló lehetőségek függvényében - akár van határozat, akár nincs - minden évben meghozza az ehhez szükséges döntéseket, és próbálunk minden évben előremenni. Ez így történt ebben az évben is, és határozat nélkül is így fog történni a következő évben is, úgyhogy a jobbikos képviselőtársaimat szeretném megnyugtatni, hogy a választások után is ugyanezen az úton fogunk továbbhaladni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e további hozzászóló? *(Nincs jelzés.)* Ha nincs, akkor visszaadom a szót az előterjesztő képviselőjében Vágó Sebestyénnek.

Vágó Sebestyén válasza

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Azért megnyugtatom Kovács Sándor képviselőtársamat, hogy tudok reagálni arra is, amit ő mondott attól függetlenül, hogy Ander Balázsnak címezte, mert úgy általában én bloc a Jobbiknak szólt a kritikai észrevétele.

Azt a helyi ügyet nem ismerjük. Természetesen elképzelhető, ha részletesen ismernénk, akkor még egyet is érthetnénk a helyi képviselővel, mert elképzelhető, hogy olyan családok betelepítéséről volt szó, akik nem tartoznak abba a kategóriába, ami támogatható. Nem ismerjük a helyi ügyeket vagy a helyi körülményeket, hogy ki elől *(Kovács Sándor: Most indul a program.)*, akkor meg vannak ilyen félelmeink, hogy a megfelelő szűrőket nem építették be ebbe a programba, és így negatív folyamatok is elindulhatnak azon az adott településen, és mint felelősen gondolkozó önkormányzati képviselő, lehet, hogy ezeket a szempontokat is mérlegelte.

Egy-két dologra reagálnék, ami elhangzott. Az egyik az, hogy Tapolczai Gergely képviselőtársamnak mondanám, hogy ha megnézte a 12 pontot, a nagy része nem szociális kérdéseket érint, hanem egészségügyi kérdéseket is, és így többek között a nyugdíjrendszer is érinti, ugyanis a gyermekvállalásnak két pilléren kell állnia. Az egyik a támogatások, ami a gyerek neveléséhez szükséges, a másik pedig a motiváció. Ez az intézkedés, ami a szülői életjáradék bevezetéséről szólna, ez a motiváció kategóriájába tartozik.

Ami egyrésztől nemcsak a gyermekvállalást szorgalmazza, hanem a minőségi gyermekvállalást és a minőségi gyermeknevelést is szorgalmazza, mert innentől fogva nemcsak lelkiismereti és szülői, hanem még anyagi érdeke is fűződik ahhoz a szülőnek, hogy minél magasabb minőségű és minél magasabb fizetési kategóriába tartozó végzettséggel rendelkező gyermeket bocsásson az élet rögzös útjára.

Nagyon sok kérdésben támogatási kérdéseket feszeget, nagyon sok kérdésben pedig ellentmondásokat kíván feloldani, mert bár meghallgathattuk azt, hogy a kormány mi mindent tett eddig a gyermekvállalás érdekében, de közben vannak olyan negatív tendenciák is, amiket úgy gondolom, ki kéne küszöbölni. Az egyik ilyen például a bölcsődei hozzájárulási díj bevezetése, illetve az ilyen mértékű bevezetése, mert nagyon sok esetben találkozunk olyan szülőkkel, akiknek nem igazán maradt mérlegelési lehetőségük, nem igazán maradt lehetőségük arra, hogy bölcsődebe adják a gyereket, mert a bölcsődei hozzájárulási díj következtében, ha olyan területen dolgoznak, akkor nagyon sok esetben még rosszabbul is járhatnak, ha visszamennek a munkájukba dolgozni.

Nem is kell messzire menni. Maradhatunk a saját házunk táján is. Ha egy szociális ellátórendszerben dolgozó szociális dolgozóról van szó, akkor az ő esetében nagyon erősen borítékolható az, hogy ez az eset fönnáll. Az 5 százalék kérdésében pont azért használtuk ezt a gyűjtőfogalmat, hogy ki lehessen választani azoknak a termékeknek a listáját, ahol ezt az intézkedést meg lehet tenni. És igenis meg lehet tenni, mert ha a sertéshússal kapcsolatban meg lehetett tenni, hogy a visszaéléseket és a csalásokat csökkentjük, illetve tulajdonképpen a húsbehozatal miatt az állami bevételek kiesését megakadályozzuk és még mellette a magyar gazdákat és hústermelő gazdákat is támogatjuk, a sertéstenyésztő gazdákat támogatjuk, akkor úgy gondolom, hogy a gyerekvállalás szempontjából a demográfiai kérdéskörbe tartozó intézkedések között is meg lehet ezt tennünk.

Elég nagy a merítés, elég tágan értelmezhető ez a kérdés. Úgy gondolom, hogy nagyon sok terméknel meg lehetne keresni azt, hogy mi az, aminél az uniós jogszabályok megengedik az áfacsökkentést, és ha pedig olyan eszközök, illetve áruk tartoznak ebbe, ami szükséges lenne, de jelenleg az európai jogszabályok ezt nem engedélyezik, akkor meg az európai politikának kell ebben közbelépnie, és igenis akkor el kell érni azt, hogy ezek a termékek is bekerülhessenek. Lehetne bizonyítani a szabadságharcos voltát az Unióval és Brüsszellel szemben a kormánynak egy ilyen nagyon jelentős kérdésben.

Ha tehát önök úgy gondolják, hogy ezeket a kormány mind megvalósította, akkor tiszta szívvel támogathatják egyébként a tárgysorozatba vételét, mert akkor nagy újdonságot nem fog hozni ez a határozati javaslat. Ha úgy gondolják, hogy ebben vitatható kérdések vannak, akkor megintcsak támogathatják ennek a tárgysorozatba vételét, hogy a parlamentben ezt megvitassuk, és esetleg önök a módosító indítványaikban korrigálják azokat a pontokat, amik önök szerint nem helytállóak. Tehát mindenképpen azt tudom tanácsolni a bizottsági tagoknak, hogy vegyüek tárgysorozatba, tárgyaljunk erről a parlamentben, és legyen egy ilyen határozati javaslatunk. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szavazás következik. Ki az, aki a H/17886. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét támogatja? *(Szavazás.)* 4 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 7 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* A bizottság 1 tartózkodás mellett tehát nem támogatja a tárgysorozatba vételt. Ezzel a napirendi pont tárgyalását lezárom.

A temetkezés költségeinek csökkentése érdekében szükséges intézkedésekről szóló határozati javaslat (H/18040. szám) (Korózs Lajos (MSZP) képviselő önálló indítványa)

A 4/c pont következik. A temetkezés költségeinek csökkentése érdekében szükséges intézkedésekről szóló határozati javaslatot fogjuk megtárgyalni. Döntenünk kell a tárgysorozatba vételről. A napirendi pont tárgyalását megnyitom. Előterjesztőként Korózs Lajos képviselő úrnak adom meg a szót. Parancsolj!

Korózs Lajos előterjesztői bevezetője

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Kérem, hogy a bizottság támogassa az országgyűlési határozat megszületését. Ebben két javaslatot teszek. Az 1. pontban egy egyszeri, vissza nem térítendő támogatást minden nyugdíjasnak vagy nyugdíjszerű ellátásban részesülő személynek kegyeleti járandóság formájában, a 2. pontban pedig azt javaslom, hogy a temetési szolgáltatások 27 százalékos áfáját 5 százalékra csökkentse, és ezt dolgozza ki a kormány.

Azt hiszem, különösebben nem kell magyarázni, hogy milyen anyagi terheket jelent a temetés egy-egy család számára. Borzalmas árak vannak. Én a közelmúltban szembesültem ezzel, lévén, hogy nyár végén édesanyám meghalt. Nem azért említem természetesen, mert a mi családunkat érintette ez a dolog, de akkor tényleg bele kellett hogy ássam magam ezekbe az adatokba.

Kérem szépen, félmillió forint alatt nincs rátemetéses – hangsúlyozom, rátemetéses – sírhely gyakorlatilag Magyarországon. 100 ezer forint alatt nincs urnahely, 200 ezer forint alatt nincs csontfülke, és hangsúlyozom, ezek 10 évre adnak lehetőséget arra, hogy ott elhelyezésre kerüljenek a hamvak.

Ebből az apropóból született meg ez az országgyűlési határozati javaslat, és kérem, hogy a bizottság szavazzon róla, és támogatólag döntsön, természetesen ezt kérem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szerintem a bizottság ezzel egyetért, hogy a temetkezés rendkívül drága, viszont, hogy az eszközrendszeren, hogy mit kellene tenni, azon lehet vitatkozni. Kérdezem a tisztelt bizottsági tagokat. *(Jelzésre:)* Kovács Sándor képviselőtársam!

Hozzászólások

DR. KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselőtársaim! Két dolog van, ami miatt nem tudom támogatni. Az egyik az, hogy a temetkezési segély – bár most más terminológiát használ - azok közé a segélyek közé tartozik, melyek települési segéllyé alakultak át, és az önkormányzat szociális rászorultság alapján annak ad és annyi segélyt, amennyit akar, és ezt, ha indokoltuk, az állam kiegészítő támogatásként leutalja.

Kettő. Az áfatörvényen azért nem tudunk változtatni, mert egyrészt már túlhaladott az adótörvények időpontja. Másik részről azt gondolom, hogy a kormány fogékony minden olyan áfamódosításra, ami a lakosság szolgáltatását, illetve a lakosság szociális életét javítja, viszont ennek is van egy kis bibije: azt a számlát, amit az édesanyádnál tapasztaltál vagy láttál, én is láttam édesapámnál, anyósomnál, apósomnál, különböző tárgyi befizetések – ahogy mondtad, sírhelymegváltás, temetési költség, tehát fel van sorolva, hogy melyik részét akarjuk 5 százalékra csökkenteni, mert több olyan tételből áll, aminél az áfatartalom egészen mást tartalmaz. A magam részéről emiatt nem tudom támogatni. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e még valaki hozzászólni? *(Senki sem jelentkezik.)* Ha nem, akkor visszaadom a szót az előterjesztőnek. *(Jelzésre:)* Nem kíván reagálni.

Kérdezem, ki az, aki a H/18040. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét támogatja. *(Szavazás.)* 5 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 7 nem. Volt-e tartózkodás? Nem.

A bizottság tehát nem támogatja a tárgysorozatba vételt.

Az egyes innovatív gyógyszerekre vonatkozó közbeszerzési szabályok visszavonásáról és az egyedi terápiákat figyelembe vevő szabályok kialakításáról szóló határozati javaslat (H/18048. szám) (Szabó Tímea (független) képviselő önálló indítványa)

A 4/d pont következik: az egyes innovatív gyógyszerekre vonatkozó közbeszerzési szabályok visszavonásáról, és az egyedi terápiákat figyelembe vevő

szabályok kialakításáról szóló határozati javaslat következik. Dönteniük kell a tárgysorozatba vételről.

A napirendi pont tárgyalását megnyitom. Előterjesztőként Szabó Timea képviselő asszonynak adom meg a szót.

Szabó Timea előterjesztői expozéja

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm a szót, elnök asszony. Itt arról a november 1-jén életbe lépett kormányhatározatról van szó, ami a daganatos betegek gyógyszeres kezelésére vonatkozik.

Szeretném első körben leszögezni azt, hogy nem kérdőjelezem meg a kormánynak egyébként a valamilyen irányú jó szándékát, hogy próbálják az árakat kordában tartani, azonban az az irány, amit itt képviseltek, rendkívül rossz és nagyon káros következményekkel járhat a rákos betegek kezelésében. Ez az egyik probléma.

A másik probléma az, hogy miniszter úr egyrésztől nem értette a kérdést, másrésztől erre sajnos nem tért ki, hogy a kormányzat elismerte, hogy ebben a kérdésben elsősorban a gyógyszergyártók érdekképviselőivel tárgyaltak. Ezt leírta miniszterhelyettes úr.

A betegjogi szervezetekkel, illetve orvosszakmai szervezetekkel nem tárgyaltak, nem véletlen, hogy mindegyik egyesével azt mondta, hogy sajnos orvosszakmai szempontból nem indokolható ez a döntés. Itt ugye, innovatív gyógyszerekről van szó, nem generikus gyógyszerekről, nem lehet helyettesíteni, nem lehet máshonnan, más gyártótól beszerezni ezeket a gyógyszereket. Hiába azonos a hatóanyag, pontosan tudjuk azt, és ezt számos orvos, onkológus szinte száz százalékban elmondta, hogy nem ugyanaz a kezelésnek a következménye, nem ugyanoda hat, nem feltételezi azt az egyedi szükséges elbírálást, ami az adott betegre vonatkozik. Ráadásul nagyon eltérőek lehetnek a mellékhatásokra vonatkozó következmények is. Azt is tudjuk, hogy sajnos még mindig ott tartunk, hogy nem elég, hogy ugye, adott esetben hónapokat kell várni egy diagnosztikára, utána még hónapokat kell várni arra, hogy egy kezelés megkezdődhessen egy rákos beteg esetében. Hogyha még tovább kísérletezünk azzal hónapokig, hogy beválik-e az a gyógyszer, vagy nem csak azért, mert most a legolcsóbb gyógyszert kötelese előírni vagy felírni az orvos, az gyakorlatilag sajnos a beteg felett akár tragikus esetben egy halálos ítéletet is jelenthet.

Tudjuk azt, teljes konszenzus van a szakmában abban, hogy az első kezelés meghatározza a beteg túlélési esélyeit. Hogyha később kiderül, és még később van is arra lehetőség, mert egyébként tudjuk, hogy van arra lehetőség, hogy akár, ha nem válik be a gyógyszer, akkor később egyedi elbírálás alapján egy másikat kapjon, ez az esetek túlnyomó részében az orvosszakma szerint már túl késő, hiszen az első kezelés az, amelyik meghatározza a túlélési esélyeket.

Azt kérjük ezért, és ezért határozati javaslatot nyújtottunk be, hiszen ez nem törvényi szintű szabályozás, hanem ez egy kormányhatározat, hogy vonja vissza a kormány ezt a határozatot, üljön le a betegjogi és az orvosszakmai szervezetekkel egyeztetni, és dolgozzanak ki egy olyan szabályozást, amelyik minden szempontot, és elsősorban a betegek gyógyulási esélyeinek szempontjait veszi figyelembe. Mondom, nem kérdőjelezem meg - és itt nem szeretnék ebből pártpolitikai vitát -, hogy egyébként nem feltétlenül a jó szándék vezette ebben a kormányt, de nem sikerült túl jól ez az intézkedés.

A becsült 2 milliárd forint - és ez az, amit nem értett meg Balog Zoltán, amikor kérdeztem tőle -, amit ők spórolásnak prognosztizálnak, amit egyébként nem tudjuk, hogy honnan jön ez a becslés, hiszen semmilyen tanulmány nem érhető el ezzel kapcsolatban, nem éri meg azt a kockázatot, amit a kormány ezzel vállal.

Azt is tudjuk egyébként - szintén Rétvári Bence nekem írt válaszából -, hogy idén állítólag 10 ezer egyedi elbírálás volt rákos betegek esetében, amit a kormány 12 ezerre kíván növelni jövőre. Az összes általunk megkérdezett onkológus értetlenül áll ez előtt a szám előtt, mert azt mondják, hogy olyan nincs, hogy egyébként 10 ezer esetben érdemben elbírálnak ilyen egyedi kérelmeket, egyszerűen nincsen rá kapacitás, olyanra meg pláne nem lesz, hogy jövőre 12 ezer. Tehát értetlenül állnak, azt mondják, hogy nem értelmezhető ez a szám, valószínűleg ez egy hasraütésszerű szám; számolják ki, hogy ez naponta hány egyébként ténylegesen egyedi elbírálást jelenthet, ha ezt 365-el elosztjuk. Én azért kérem, hogy ne ilyen hasraütésszerű számok legyenek, hanem kérjük meg a kormányt közösen arra, hogy dolgozzanak ki egy olyan szabályozást, ami tényleg a betegek biztonságát garantálhatja a jövőben. Az pedig egyébként egy teljesen más kérdés, hogy majd jó lenne arra is fókuszálni - erre is próbáltam utalni miniszter úrnak -, hogy a gyógyszeres kezelés ilyen irányú hangsúlyozása helyett jobb lenne az egyébként szintén az orvosszakma által elfogadott sokkal hatékonyabb sugárterápiás kezelés irányába vinni a dolgokat.

Azt kérem most, hogy ezt legalább vegyük tárgysorozatba, beszéljünk erről a problémáról. Látszik, hogy a kormány visszakozik és kezd hátrálni ezekben, de legyen erről egy hivatalos döntés. Köszönöm

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e valaki hozzászólni? *(Jelzésre:)*

Molnár Ágnes képviselőtársamé a szó.

DR. MOLNÁR ÁGNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. Az előbb képviselőtársam előadásában azt hallgathattuk, hogy hogyan ne jussanak hozzá a korszerű innovatív onkológiai gyógyszerekhez a rákbetegek. Ennek az egészségpolitikai kormányzatnak az a célja, hogy az onkológiai ellátásba új készítmények, és kezelések kerüljenek bevonásra minél szélesebb körben, és erre pénzt, fegyvert, paripát mindent áldoz. Ezek a számok is miniszter úr előadásában is hallhatóak voltak egyébként, hogy mennyivel többet költünk az onkológiai terápiákra, még konkrétan egy 27 milliárddal többet: 56-ról 83 milliárdra emelkedett csak az onkológiai készítmények beszerzésének a fedezete.

Azt szeretném elmondani, hogy nem vaklicites eljárással történik az onkológiai betegeknek a kezelése, ez egy sokkal, de sokkal komolyabb és szakmai ügy. Az onkológiai betegellátás, le kell szögeznünk, Magyarországon egy nagyon szervezett példaértékű struktúrában működik, nem szabad az onkológiai betegeket egyébként ilyen mértékben elbizonytalanítani. Ebben a szerkezeti rendszerben ők az orvosaitól a nagyon szigorúan előírt protokolloknak megfelelően kapják a terápiát, és ez így helyes, ezért is van egyébként az Onkológiai Intézetnek az a minősítése, ami egy meghatározó iránymutatást tud az összes intézet - az onkológiai betegek ellátását végző intézet - számára nyújtani.

Inkább azon kellene gondolkodnunk képviselő asszony, hogy hogyan érjük azt el, hogy időben jussanak az onkológiai betegek az orvoshoz. Tehát legyenek részt a szűrővizsgálatokon. A szűrővizsgálatokon, ha részt vesznek, akkor nem olyan előrehaladott állapotban fognak a betegek az orvoshoz kerülni, amikor a megfelelő onkológiai ellátórendszerben a protokollok alapján megkezdődhet az ő kezelésük.

Sajnos ezért azt is el kell mondanunk, hogy nem örömteli, hogy részben az onkológiai betegek vonatkozóan azt mondhatjuk, hogy egyharmaduknak ilyen szempontból elkerülhető lenne a betegség kimenetele, egyharmaduk véglegesen meggyógyítható lenne, és a betegek egyharmadának pedig hosszú éveket, évtizedeket lehet a protokollok szerinti onkológiai ellátásban való részvétellel nyújtani. Ennek

megfelelően nem tudjuk ezt az országgyűlési határozatot támogatni, miután minél előbb hozzá szeretnénk juttatni az onkológiai betegeket a legkorszerűbb innovatív gyógyszerekhez. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)*
Kovács József alelnök úré a szó.

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Képviselő Asszony! Az előterjesztésben tetszett említeni, hogy ezt a szakmai kérdést ne vigyük politikai szintre, bízunk a szakmára az egyeztetéseket. Mint ahogy miniszter úr mondta, kivétel nélkül senkinek az onkológiai gyógyszerén a kormány és a költségvetés nem akar spórolni egyetlen fillért sem; ehhez hozzá lehet jutni mindenkinek. Egyébként az OEP utódjánál és az OEP-nél is elég rugalmasan történik ezeknek az egyedi kérelmeknek az elbírálása és elég gyorsan.

Én úgy gondolom, hogy azoknak a kívánalmaknak, amit meg tetszett fogalmazni, valóban az anomáliákat ki kell javítani ebben a határozatban a szakmának, és mi akkor felelünk meg az ön elvárásainak, hogy ne vigyük a politika területére ezt a kérdést, hogyha nem vesszük tárgysorozatba ezt a határozati javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Végül egy mondatot. *(Jelzésre:)* Parancsolj!
Rig Lajosé a szó.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök asszony. Nagyon rövid leszek. Itt az egyedi elbírálási gyógyszereknél azért nem ugyanúgy látjuk véleményem szerint a helyzetet; magánúton a volt főnökömnek a harmadik kemoterápiás kezelése több mint másfél hónapig hevert a döntőbizottságnak a fiókjában. Indult egy melldegánattal, utána egy melanóma malignum, majd egy tüdőáttét keletkezett, és az onko-team, amit a képviselő asszony is említett, megtette azokat a lépéseket, az orvos eltávolította a daganatot, utána vártak a bürokráciára, vártak a gyógyszerre, több mint másfél hónap eltelt. Önnek kell a legjobban tudnia, hogy itt nem a hónapok, a hetek is nagyon sokat számítanak egy-egy ilyen betegségben.

Én azt gondolom, hogy a szakmába nem kell a politikának beleszólni, ebben teljes mértékig egyetértünk. Viszont a szakmának meg kell adni egy olyan tárházat, amiből ő meríthet. És ha ehhez mi kellünk, akkor adjuk meg ezt a lehetőséget hozzá.

ELNÖK: Van-e még más hozzászóló? *(Senki sem jelentkezik.)* Ha nincs, akkor visszaadom a szót az előterjesztő képviselőjének. Szabó Timea, parancsolj!

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm a szót, elnök asszony. Nem tudom, hogy jól értettem-e Molnár Ágnes hozzászólását, hogy én azt mondtam, hogy ne kapjanak megfelelő gyógyszert a rákos betegek. Nem tudom, hogy mennyire követte.

Ez a végtelen cinikus – bocsásson meg – hazugság, amit most maga állított. Pontosan azért küzdött, hogy megkapják, hiszen ezek a gyógyszerek hiába hasonló hatóanyagúak. Most összevontak csoportokat, amik nem ugyanazt a hatást fogják kifejteni. Pontosan azt mondom, hogy ezt töröljék el, és bízzák az orvosra, hogy ne a legolcsóbbat, hanem a legmegfelelőbbet kaphassa meg, mert önök ezt törölték most el, hogy az orvos dönthessen arról, hogy melyik gyógyszert írta föl.

Maguk azt mondták, hogy nem az orvos döntheti el, hanem a kormány által beszerzett, a hasonló hatóanyaggal működő, de legolcsóbb gyógyszert kell kötelezően

felírni. Úgyhogy önök nem hajlandóak megadni a legmegfelelőbb gyógyszert, sajnos, a betegeknek.

Az, hogy 27 milliárd forinttal több jut az onkológiának, ez egyrészt nagyon üdvözlendő, másrészt ez nem pluszforrás, hanem az egészségügy egy másik átcsoportosításából történt sajnos, tehát nincsen. Megnéztük, nem pluszforrással történt ez a bevonás.

Azt pedig végtelenül cinikusnak tartom, hogy megint megy az áldozathibáztatás itt, hogy az, hogy rákos betegek vannak Magyarországon, az azért van, mert az emberek nem mennek el szűrővizsgálatra.

Kedves Képviselő Asszony! A Honvéd Kórházban május óta nem adnak időpontot emlőszűrésre. Május óta! Számos képviselő kapott ezzel kapcsolatban megkeresést. Leellenőriztük, betelefonáltunk, május óta nincs időpont, mert rossz a gép. Akkor hogy menjenek el szűrésre? Mert még ezt nem biztosították. *(Molnár Ágnes: Ön is tudja, hogy nem erről van szó.)* De erről van szó, pontosan, erről van szó!

És az, hogy egyébként már csak azért sem igaz, amit ön mond, mert ha megnézi az európai statisztikát, nem a rákos megbetegedésben vezetünk, sőt, abban európai uniós átlagban vagyunk, hanem a halálozásban. Nem a megbetegedések száma nő vagy magas, ami azt jelentené, amit ön mond, hogy azért, mert nem mennek el szűrésre, hanem a között, hogy diagnosztizálják és a között, hogy meggyógyul vagy meghal, ott történik a baj, ami mit jelent? *(Révész Máriusz: Nem mindegy, mikor diagnosztizálják. – Molnár Ágnes: Ilyen hülyeségeket beszélés!)*

Egészségügyi rendszernek a... Nem én állítom össze a statisztikákat. Nekem nincs közöm hozzá. Az tény, hogy évente 50 ezer új megbetegedés van és 33 ezren halnak meg daganatos betegségben évente Magyarországon. A legmagasabb nemcsak a világon, hanem európai viszonylatban is.

Valóban bízzuk a szakmára! Alelnök úr, az a baj, hogy ezt nem bízták a szakmára, hanem ezt a kormány eldöntötte a gyógyszergyártókkal, és nem vonták be a szakmát. Az, hogy milyen gyorsan történik az eljárás, az engedélyeztetési eljárás, szintén hadd mondjak egy hozzám érkezett panaszt: háromnegyed éve vár egy beteg az elbírálásra. Háromnegyed éve! Az a beteg már valószínűleg nem fogja túlélni azt, hogy az OEP vagy most a NEAK elbírálja az ő kérését.

Úgyhogy valóban ne vigyük a politikát ebbe, viszont sajnos a politika hozza a döntést, a kormány hozza a döntést, úgyhogy ezt nem tudjuk elkerülni, úgyhogy kérem, támogassák azt, hogy a betegek valóban gyógyulhassanak. Köszönöm.

ELNÖK: Szabó Tímea képviselőtársunknak köszönjük szépen a reagálást. Én a bizottság kormánypárti képviselői nevében szeretném visszautasítani azt az állítást, amely úgy szólt, hogy önök nem hajlandók megadni a betegeknek a megfelelő gyógyszert. *(Szabó Tímea: És azt miért nem utasítja vissza, hogy ő meg ezt mondja nekem?)*

Határozathozatal

Kérdezem a tisztelt bizottságot, ki az, aki támogatja a H/18048. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét. *(Szavazás.)* 5 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 8 nem. A bizottság tehát nem támogatta a tárgysorozatba vételt. Ezennel a napirendi pont tárgyalását lezárom.

A háztartási fűtés korszerűsítésének és a fűtőanyagok szociális alapú támogatásának feladatairól szóló határozati javaslat (H/18347. szám) (Sallai R. Benedek (LMP) képviselő önálló indítványa)

Utolsó, a 4/e napirendi pontunk következik. A háztartási fűtés korszerűsítésének és a fűtőanyagok szociális alapú támogatásának feladatairól szóló határozati javaslat következik. Döntenünk kell a tárgysorozatba vételről. A napirendi pont tárgyalását megnyitom.

Előterjesztőként Sallai Róbert Benedek képviselő úrnak adom meg a szót.

Sallai R. Benedek bevezetője

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Elsőként is gratulálok a türelmükhöz és a kitartásukhoz a bizottsági ülés maratoni lebonyolításában, és bízom benne, hogy emiatt nem veszítették el a türelmüket, hogy meghallgassanak még egy jó szándékú és szakmainak szánt törekvést.

Mint talán tudják, párhuzamosan jelentkeznek az események. Egyik esemény az, hogy több mint 160 napja nem mondta ki Németh Szilárd azt a szót, hogy rezsicsökkentés, ami nyilvánvalóan nem véletlen. A másik, ami jelentkezik, az a küszöbünkön álló tél, ami számos problémát vethet fel szerte a magyar társadalomban és vidéken.

Mint azt tudják, az elmúlt időszakban, tehát csak az elmúlt télen is közel egy kis falnyi ember fagyott meg a saját házában otthon, és az ezzel kapcsolatos kormányzati intézkedések nem tűntek elégségesnek.

Mint az látható, jelen pillanatban a kormányzat megközelítőleg az 5000 fő alatti településeket célozva biztosított tűzifaprogramot. Az 5000 fő alatti településeken is közel az igények felét tudta kielégíteni. Külön problémaként jelent meg az, hogy a biztosított szociális tűzifa nem felel meg annak a minőségi elvárásnak, ami a fa nedvességtartalmát meghatározná, tehát nem biztosít jó égést.

Ezért a várható hidegre és a szegénység fokára való tekintettel indokolt lenne az, hogy a fűtéssel kapcsolatos szociális segítségnyújtást kibővítsük. Viszont mindezt nem lehet megtenni nyers vágású fával, és nem lehet megtenni úgy, hogy az emberek gyakorlatilag küzdenek a megfagyás és a megfulladás között, hiszen mint azt önök is tudják, a magyarországi szmoghelyzet szerte a magyar vidéken is jelentkezett, és mondjuk Miskolctól északra eső kistelepüléseken a levegőtisztasági problémák rosszabb eredményeket mutattak, mint mondjuk Peking belvárosában.

És ha már a számoknál tartunk, amit Szabó Timea képviselő asszony emlegetett az előbb, elhalálozások alatt, itt sem kis számról beszélünk. Magyarországon megközelítőleg 90 ezer embernek jelenthet megoldást egészségügyi problémáira ez a kérdés, és megközelítőleg 20 ezer ember idő előtti halálát okozza csak a légszennyezettségből eredő légúti megbetegedésekkel kapcsolatos problémák jelentős része.

Mindezeknek éppen ezért együttes kezelése lenne szükséges, tehát mind az egészségmegőrzés, mind pedig a szociális szempontoknak, ezért az országgyűlési határozati javaslatomban arra tettem javaslatot, hogy a szociális tűzifaprogram kibővítésére történjen mielőbbi intézkedés.

A Lehet Más a Politika alapvetően tartósan nem támogatja a fosszilis energiahordozók égetését. Ennek ellenére a mostani akut helyzetben szükségesnek véljük a szociális földgázprogramnak azonnali beindítását és annak elérését, hogy a viszonylag magas magyarországi földgázár ügyében szociális szempontok figyelembevételével az 5000 fő fölötti településeken is szociális szempontok

mérlegelése mellett biztosított legyen a lakások és családi otthonok felfűtésével kapcsolatos segítségnyújtás a kormányzat részéről.

Az ezzel kapcsolatos földgáztartalékokkal az ország rendelkezik, költségvetési vonzata viszonylag szerény a kezelendő problémához képest, és ezzel nemcsak az égéstermékek minőségét tudjuk javítani, tehát a szennyező voltát, a környezet-egészségügyi szempontokat tudjuk javítani, hanem egyben a megfagyás kockázatát is.

Az országgyűlési határozati javaslatban ezzel kapcsolatban más, kihúléssal kapcsolatos intézkedésekre is tettem az előterjesztésben javaslatot. Ez nyilvánvalóan felkészülés lenen az idei télre. Szerettem volna, ha az önkormányzatok népszerűségétől függetlenül támogatása megtörténne a nappali melegedőkre, éjjeli menedékhelyekre, átmeneti elhelyezést adó intézményekre, hogy történjenek intézkedések, és nyilvánvalóan ez azért fontos, mert az elmúlt tél azt bizonyította, hogy sajnos nem csupán a hajléktalanokat érinti, a saját otthonukban a kihúléssal érintett, magukra maradt idősebb korosztályt is érinti ez a szociális kockázat.

Eppen ebből adódóan megteremtve a lehetőséget, hogy kormánypárti képviselőtársaim bármilyen jóindulatú, előremutató módosító indítvánnyal éljenek és javaslatot tegyenek az esetleges módosításra, minden lehetőséget biztosítana a tárgysorozatba vétel, hogy közösen vizsgáljuk meg ennek a problémáját. Alapvetően az országgyűlési határozati javaslat ennek szellemében készült.

Egyszerre szeretnénk kezelni a környezet-egészségügyi kockázatokat és a szociális ellátással kapcsolatos fűtési problémákat. Ehhez kérem szíves támogatásukat. Köszönöm a szót, elnök asszony.

ELNÖK: Sallai Róbert képviselő úrnak köszönjük szépen a szóbeli kiegészítést. A bizottságunk 1. napirendi pontja Balog Zoltán miniszter úr meghallgatása volt, aki beszélt egyébként erről a kérdéskörrel.

Javaslom mindentől függetlenül képviselőtársamnak, hogy ha elkészül a jegyzőkönyv, nézzen bele, és olvassa el az erről a kérdéskörrel szóló részt. A szociális tűzifáról beszélt, a kihúléssal beszélt.

Megadom a szót képviselőtársamnak, Kovács Sándornak.

Kérdések, vélemények

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! A környezetvédelmi hatásról azért nem akarok beszélni, mert ahhoz talán kevésbé értek, de a szociális szolgáltatáshoz valamivel picit többet. És hasonlóan - elnézést, hogy visszautalok - annak idején a gyermekéhezés és az egy tál meleg étel összefüggésében a 93/3-as törvény preambuluma kimondja, és nem akarom ismételni magam, mindenkinek joga van egy tál meleg ételhez, és ezt mérlegelés nélkül mindenkinek az önkormányzatnak biztosítani kell, a kormány pedig ezt vissza fogja téríteni. Amit ön mond, lakásfenntartási támogatásnak hívják, és a szociális szolgáltatások átszervezése után ez is a települési segélyek közé került integrálásra a lakossági tűzifán kívül, azoknak a szociálisan hátrányos helyzetű embereknek a megsegítésére úgynevezett települési segély kialakításra, ami egyfajta segélyt von magába. Köztük a lakásfenntartási támogatást, ahol csak be kell kopogtatni a jegyzőhöz, a polgármesteri hivatalhoz, és mindenkinek a szociális helyzetére való tekintettel a krízisben lévőknek - a kereseti viszonyt nem vizsgálva - meg kell adni, és utána kell utólag vizsgálni a kereseti viszonyokat is, hiszen a szociális biztonság erről szól.

Tisztelettel jelentem, emellett van egy olyan pluszszolgáltatás, hogy szociális tűzifát biztosít a kormány a rezsicsökkentés kompenzálására, ami nem volt benne azokban az energiahordozókban, amelyet a rezsicsökkentés kezel: földgáz,

villanyenergia és egyéb. Ezért szociális tűzifát egész pontosan 2016-ban 3 milliárd forint értékben, 2017-ben 4 milliárd forint értékben, amelyre összesen 2255 önkormányzat nyújtott be támogatást 306.881 köbméter tűzifára, 179.813 mázsa szénre, összesen 6,1 milliárd forint értékben, tehát nagy valószínűséggel plusz-mínusz 5 százalékban, de ki lesz elégítve minden önkormányzatnak a plusztámogatása. Úgyhogy én azt gondolom, hogy a kormány a szociális törvénnyel és a szociális érzékenységgel, valamint az önkormányzatokkal való együttműködésben garantálja mindenkinek a rászorultsági elvtől függetlenül azokat az alapvető szociális szolgáltatásokat, támogatásokat, ami a minimális életvitellel, élethelyzettel kapcsolatban van. Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)*

Vágó Sebestyén képviselőtársunk és Szabó Tímea jelentkezett még.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Előrebocsátom, hogy mi támogatni fogjuk a határozati javaslatot. Részben azért is, mert tisztába vagyunk ezzel a problémával, hogy nagyon sokszor a kihűlés az nem is az utcán lévő hajléktalanoknál történik meg, hanem a fűtetlen ingatlanokban, amire egyébként tényleg már ideje lenne kidolgozni valami országos rendszert, hogy ez kiküszöbölhető és felismerhető legyen. Vannak egyébként olyan jól működő közösségek, ahol ez nagyon jól működik, ahol a rendőrség, a szociális ellátórendszer, illetve az önkormányzati együttműködésnek köszönhetően ki is szűrik azokat a helyzeteket, amikor ilyen veszély áll fent, mert ugye, ezt nehezebb kiszűrni vagy észrevenni, mint akár az utcán fekvő hajléktalant, aki krízishelyzetbe került. Van az önkormányzatnak lehetősége arra, hogy lakhatási támogatást adjon, de csak lehetősége van rá. Azokon a településeken, ahol az önkormányzat rendeletben nem határozta meg az önkormányzati segélyek körében a lakhatási hozzájárulást, a lakhatási támogatást, ott hiába kopog be a jegyzőhöz az állampolgár, hogy ő szeretne lakhatási támogatást kérni, ugyanúgy, ahogy mondjuk, a közgyógyellátást nagyon sok önkormányzatnál nem kérheti. A másik pedig az, hogy beszélgethetünk arról, hogy ennek mekkora a mértéke, és hogy mennyire képesek az önkormányzatok ezt biztosítani.

A másik része az az, hogy igen cizellálni kellene egyébként is a fűtési támogatást, és túl kellene lépni a szociális tűzifán is. Most arra térek ki, mert az előterjesztő nagyon jól elmondta, hogy milyen minőségű és milyen mennyiségű tűzifáról beszélünk, hogy mennyire alkalmas ez a tüzelésre, vagy mennyire nem alkalmas tüzelésre, de tényleg életszerű az, hogy vannak olyan lakások, ahol a fűtési rendszer alkalmatlan arra, hogy a szociális tűzifát mondjuk, a gázkonvektorokba vagy a gázkazánba beletegyje az erre rászoruló, tehát igenis ki kell bővíteni ennek a körét. És nagyon sok helyen sántít egyébként a rendszer, mert nagyon sokszor azt tapasztaljuk, akár a fűtési rendszer korszerűsítésével kapcsolatban is, hogy a saját életét kockáztatva nagyon sok esetben az állampolgár, inkább kifizeti a büntetést, mert nem megfelelő akár a kéménye, akár a fűtési rendszere, mert képtelen arra, hogy felújítsa a fűtési rendszerét, és inkább azt az utat választja, hogy a saját és a hozzátartozói életét kockáztatja.

Tehát mindezek alapján és ezeket figyelembe véve támogatható ez a javaslat. Ugyanazt tudom elmondani, mint a saját javaslatunknál is, hogyha önök szerint van olyan, ami ebben nem helytálló, akkor támogassák a tárgysorozatba vételét és vitassuk meg a parlamentben, és hozzunk egy olyan határozatot, ami helytálló és ténylegesen a szó szoros értelemben az előttünk álló krízisidőszakban akár életet is menthet meg. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)*
Szabó Timea képviselőtársunké a szó.

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm a szót. Én is a legmesszebbmenőig támogatom ezt a javaslatot, egymillió embert érint ez a probléma ma Magyarországon. És miközben a földgáz ára, bár ugyan európai viszonylatban 40 százalékkal csökkent, itthon ennél kevesebb, mint a felével, addig a tűzifa ára a sokszorosára ment föl, tehát az elmúlt tízéves átlagban a négyszeresére ment fel a tűzifa ára. Ezek az emberek semmilyen állami támogatást eddig rendszerszinten nem kaptak.

A légszennyezettségre én sem fogok külön kitérni. Azt azért érdemes kiemelni, hogy egyébként nemcsak az észak-magyarországi régiót érinti ez, hanem a Budapest környéki agglomerációt is, nagyon sokan vannak, akik nagyon rossz minőségű háztartási hulladékkal fűtenek, ezért ott a környező településeken igenis a felső középosztályt és a vagyonosabbakat is nagyon komolyan érinti ez az egészségügyi probléma.

Annak örülünk, hogy egyébként a tavalyi sokszoros követelésünk után megemelte a kormány az erre fordítandó keretet, meglátjuk, hogy ez mire lesz elég; attól tartunk, hogy ez nem fogja fedezni az igényeket, ezért is támogatjuk ezt a javaslatot. Viszont a másik, ami ezzel kapcsolatban komolyan felmerülő probléma, nem csak a támogatás, hanem a tűzifahiány és a brikett hiány már tavaly is fellépett, kértük, hogy Ukrajnából, illetve Romániából szervezzék meg a fának az ilyen módon való importálását, akkor ez nem történt meg; reméljük, hogy itt a rendelkezésre álló keretből meg fogják tudni oldani azt, hogy az ellátás is biztosítva legyen.

Az önkormányzatokkal kapcsolatban pedig csak annyi kiegészítést tennék, hogy számos önkormányzat a tavalyi évben jelezte, hogy pályázott keretre, amit nem kaptak meg. És szintén számos településen előfordul az, hogy még hogyha kapnak is támogatást, semmiféle ellenőrzése nincs annak, hogy hova kerül ez a fa, nagyon sok esetben a polgármester saját családtagjai és ismerősei körében osztotta ki a kormány által támogatott tűzifát, és nem azokhoz jutott el, akik erre valóban rászorultak. Tehát ehhez is ki kell dolgozni egy olyan rendszert, hogy legyen ellenőrzési módja annak, hogy tényleg a rászorulókhöz jut el - nyilvánvalóan ezt a javaslatot pedig támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Ha nem, akkor visszaadom a szót az előterjesztőnek.

Sallai Róbert Benedeké a szó.

Sallai R. Benedek válasza

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Tisztelt Elnök Asszony! Köszönöm szépen a szót, és köszönöm szépen az elhangzott véleményeket.

Elsőként is Kovács képviselőtársamnak reagálnék, aki ugye, a saját életéből, azzal kapcsolatban jól ismeri a kistelepülések problémáit. Érdekességképpen mondom, hogy a múlt télen csaknem 90 ember halt meg kihűlésben, és ebből nem volt 10 százalék, aki szociális segítséget kért volna. Azt hiszem, hogy ön is tisztában van azzal, hogy a magyar ember büszkesége sokszor nem teszi lehetővé, hogy elismerje a rászorultságát, és az a fajta vidékpolitika, ami a kormányzat szempontjából megjelent 2010 óta, ami jelentősen hozzájárult a települések elnéptelenedéséhez, nagyon-nagyon sok magára maradt idős embert hagyott a kistelepüléseken. Ugye, több mint 100 település van 100 fő alatt, és 14 település van, ahol 20 fő lakik. Itt a szociális gondoskodás és ellátás lehetősége nagyon-nagyon

lekorlátozódik, tehát itt egyszerűen meg kell tennünk azokat a lehetőségeket, ami szükséges.

És egyvalami világos számomra is, amire enyhe kritikaként célzott, fel nem merült bennem, hogy a javaslatom az a szegénység kezelésére alkalmas lenne. Alapvetően nem csak arról van szó, hogy a szegénységet és a tűzifa meg nem fizetésének képességét kezelni kell az adott helyzetben, hanem arról van szó, hogy egy akut probléma előtt állunk ezen a télen. Ennek az akut problémának a kezelését ugye, két részben láttuk tavaly javaslatban biztosítottan, mint arra ellenzéki képviselőtársaim rámutattak, egyik egyértelműen a megelőzés, ami a levegőtisztasággal, ezáltal egészségmegőrzési célokkal párosul, másrészt pedig a szociális ellátás lehetősége.

És az, amit mondott Kovács képviselőtársam, hogy a szociális tűzifa programban a lehetőséget felmérve, 2500 település körül van, ami lehetőséget kapott. A probléma azzal van, hogy ezeknek egy jelentős része már friss vágású fa, a jó égéshez 16-18 százalékos relatív nedvességtartalma kellene legyen a fának, minden más változatban elégtelen rossz égést biztosít, ami levegőtisztasági problémákat okoz mindenütt a településen.

Bocsánatot kérek, ha félreérthető voltam, mint arra Szabó Timea rámutatott, a probléma nyilvánvalóan nemcsak a gömöri síkra vonatkozik, csak onnan hoztam a példákat, mert onnan volt a levegő munkacsoportnak konkrét mérése a levegőtisztaságra, amit idéztem. De alapvetően egy országos problémával szembesülünk, amire azt hiszem, hogy somogyi képviselőtársam éppúgy rá tud erősíteni a Dráva mentéről, mint jó néhányan, akik a Tisza mentén, a Közép-Tisza mentén élünk.

Mindezek miatt arra kérem tisztelettel valamennyiüket, hogy ha lehet, akkor támogassák az előterjesztést, vizsgálják meg a lehetőséget annak, hogy a kormány intézkedéseket tegyen, és éppen azért, mert jelen pillanatban csak az 5000 alatti településeket célozta a szociális tűzifaprogram is, holott szociálisan rászoruló ember és nehézségben élő ember jócskán van 5000 fő feletti települések fölött is. Mindenképpen szükséges az, hogy érdemben megvizsgáljuk a program kibővítésének lehetőségét, és ennek egy párhuzamos része az, amiről Vágó Sebestyén képviselőtársam is beszélt, mégpedig az, hogy jelen pillanatban az egy kifejezetten rezsinövelő tényező a magyar családoknál, hogy a korábban kiépített földgázrendszereket megpróbálják átépíteni mindenféle buherált kazánokkal meg olajshordókból készített fűtőeszközökkel, hogy a régi kéményeket, amelyeknek nem is beszélek már a problémáiról, megpróbálják a fűtést olyan eszközökkel biztosítani, ami környezetüknek, tehát a szomszédoknak is jelenthet egészségügyi kockázatot.

Mindezek miatt kérem tisztelettel a bizottságot a tárgysorozatba vétel támogatására, és arra, hogy a plenárison az Országgyűlés egésze előtt foglalkozzunk ezzel a témával és a problémával, és keressük meg közösen a lehetőséget a politikai tartalomtól függetlenül, hogy honfitársainknak segítsünk. Köszönöm a reagálás lehetőségét, elnök asszony.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönjük szépen. Szavazás következik. Ki az, aki a H/18347. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét támogatja? *(Szavazás.)* 5 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 8 nem. Megállapítom, hogy a bizottság a tárgysorozatba vételt nem támogatta.

Az ülés berekesztése

Képviselőtársaimnak köszönöm szépen a jelenlétet. A napirendi pont tárgyalását lezárom, a bizottsági ülést berekesztem. Jó munkát kívánok mindenkinek.

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 42 perc)

Dr. Selmeczi Gabriella
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Turkovics Istvánné és Barna Beáta